

VERTALING

INTERNATIONAAL VERDRAG TEGEN DOPING IN DE SPORT

Preamble

De Algemene Conferentie van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, hierna aangeduid als UNESCO, bijeengekomen te Parijs van 3 tot en met 21 oktober 2005 tijdens haar 33ste zitting,

Overwegend dat het doel van UNESCO is een bijdrage te leveren aan vrede en veiligheid door samenwerking tussen de naties te bevorderen door middel van onderwijs, wetenschap en cultuur,

Verwijzend naar bestaande internationale instrumenten inzake mensenrechten,

Zich bewust van resolutie 58/5 aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 3 november 2003, betreffende sport als middel om onderwijs, gezondheid, ontwikkeling en vrede te bevorderen, en met name paragraaf 7 daarvan,

Zich er tevens van bewust dat sport een belangrijke rol dient te spelen bij de bescherming van de gezondheid, bij morele en culturele vorming en lichamelijke opvoeding en bij het bevorderen van wederzijds begrip en vrede in de wereld,

Gelet op de noodzaak internationale samenwerking gericht op het uitbannen van doping in de sport te bevorderen en te coördineren,

Bezorgd over het gebruik door sporters van dopingmiddelen in de sport en de gevolgen daarvan voor hun gezondheid, het beginsel van fair play, het uitbannen van bedrog en de toekomst van de sport,

Indachtig het feit dat doping een bedreiging vormt voor de ethische beginselen en educatieve waarden vervat in het Internationaal Handvest voor Lichamelijke Opvoeding en Sport van UNESCO en in het Olympisch Handvest,

In herinnering roepend dat de Overeenkomst ter bestrijding van doping en het Aanvullend Protocol daarbij aangenomen in het kader van de Raad van Europa instrumenten van internationaal publiekrecht zijn, die ten grondslag liggen aan nationaal antidopingbeleid en aan intergouvernementele samenwerking,

Herinnerend aan de Aanbevelingen inzake doping aangenomen tijdens de tweede, derde en vierde Internationale Conferentie van ministers en hoge ambtenaren verantwoordelijk voor lichamelijke opvoeding en sport, door UNESCO georganiseerd te Moskou (1988), Punta del Este (1999) en Athene (2004) en aan 32 C/Resolutie 9 aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar 32ste zitting (2003),

Indachtig de Wereldantidopingcode aangenomen door het Mondiaal Antidopingagentschap tijdens de Wereldconferentie inzake doping in de sport, Kopenhagen, 5 maart 2003 en de Verklaring van Kopenhagen tegen het gebruik van doping in de sport,

Tevens indachtig de invloed die topsporters hebben op de jeugd,

Zich bewust van de permanente behoefte onderzoek uit te voeren en te bevorderen met als doel het verbeteren van de detectie van doping en een beter begrip van de factoren die van invloed zijn op het gebruik ervan teneinde tot zo doeltreffend mogelijke preventiestrategieën te komen,

Zich tevens bewust van het belang van voortdurende educatie van sporters, hun begeleiders en de maatschappij in het algemeen op het gebied van het voorkomen van doping,

Indachtig de noodzaak de capaciteit van Staten die Partij zijn om antidopingprogramma's te implementeren op te bouwen,

Zich ervan bewust dat overheidsinstanties en sportorganisaties elkaar aanvullende verantwoordelijkheden hebben bij het voorkomen en bestrijden van doping in de sport, in het bijzonder het goede verloop, op basis van het beginsel van fair play, van sportevenementen, en bij het beschermen van de gezondheid van de deelnemers daaraan,

Erkennend dat deze autoriteiten en organisaties daartoe dienen samen te werken en daarbij de hoogste mate van onafhankelijkheid en transparantie op alle van toepassing zijnde niveaus dienen te waarborgen,

Vastbesloten nadere maatregelen te nemen, in hechtere samenwerking, gericht op de uitbanning van doping in de sport,

Erkennend dat de uitbanning van doping in de sport ten dele afhankelijk is van de verdere harmonisatie van normen en praktijken op het gebied van de bestrijding van doping in de sport en samenwerking op nationaal en mondiaal niveau,

Neemt dit Verdrag aan op 19 oktober 2005.

DEEL I

REIKWIJDTE

Artikel 1

Doelstelling van het Verdrag

De doelstelling van dit Verdrag, in het kader van de strategie en het activiteitenprogramma van UNESCO op het gebied van lichamelijke opvoeding en sport, is het bevorderen van het voorkomen en bestrijden van doping in de sport, met het oog op de uitbanning ervan.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Deze begripsomschrijvingen dienen begrepen te worden in de context van de Wereldantidopingcode. Indien de bepalingen daarvan in strijd zijn met die van het Verdrag, zijn de bepalingen van het Verdrag doorslaggevend.

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

1. “Geaccrediteerde dopingcontrolelaboratoria”: door het Mondiaal Antidopingagentschap geaccrediteerde laboratoria.
2. “Antidopingorganisatie”: een orgaan dat verantwoordelijk is voor het aannemen van regels voor het in gang zetten, implementeren of handhaven van elk deel van het proces van dopingcontrole. Hieronder worden onder andere begrepen het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, andere organisatoren van grote evenementen die tijdens hun evenementen dopingcontroles uitvoeren, het Mondiaal Antidopingagentschap, internationale sportbonden en nationale antidopingorganisaties.
3. “Schending van het antidopingreglement” in de sport een of meer van de onderstaande schendingen:
 - a. de aanwezigheid van een verboden stof of een van haar metaboliëten of markers in een lichaamssweefsel of lichaamsvloeistof van een sporter;
 - b. gebruik of poging tot gebruik van een verboden stof of een verboden methode;
 - c. weigering een monster af te staan na aankondiging zoals toegestaan door het toepasselijke antidopingreglement, of het nalaten hiervan zonder dwingende reden, of het anderszins vermijden van het afstaan van monsters;
 - d. schending van de toepasselijke vereisten inzake de beschikbaarheid van sporters voor controles buiten wedstrijdverband met inbegrip van het verzuimen de vereiste informatie over de verblijfplaats te verstrekken en het missen van controles waarvan verklaard wordt dat zij zijn gebaseerd op redelijke regelgeving;
 - e. manipuleren, of poging tot het manipuleren, van een onderdeel van een dopingcontrole;
 - f. bezit van verboden stoffen en methoden;
 - g. handel in verboden stof of een verboden methode;
 - h. toediening of poging tot toediening van een verboden stof of verboden methode aan een sporter, of hulp bij, aanmoediging van, medeplichtigheid aan, uitlokking van, verhulling van of enige andere vorm van medeplichtigheid aan een schending of poging tot schending van een antidopingreglement.
4. “Sporter”: ten behoeve van dopingcontrole, elke persoon die een sport beoefent op internationaal of nationaal niveau zoals omschreven door elke nationale antidopingorganisatie en door de Staten die Partij zijn aanvaard en elke andere persoon die een sport beoefent of aan een evenement deelneemt op een lager niveau dat door de Staten die Partij zijn is aanvaard. Ten behoeve van opleidings- en trainingsprogramma's wordt onder “sporter” verstaan elke persoon die een sport beoefent die onder toezicht van een sportorganisatie staat.

5. “Begeleiders van sporters”: coaches, trainers, managers, zaakwaarnemers, teammedewerkers, officials, medisch of paramedisch personeel met wie een sporter die deelneemt aan of zich voorbereidt op deelname aan een sportwedstrijd samenwerkt of door wie deze wordt behandeld.
6. “Code”: de Wereldantidopingcode, aangenomen door het Mondiaal Antidopingagentschap op 5 maart 2003 te Kopenhagen, die als Aanhangsel 1 bij dit Verdrag is gevoegd.
7. “Wedstrijd”: een enkele race, match, partij of afzonderlijke sportieve krachtmeting.
8. “Dopingcontrole”: het volledige proces met inbegrip van het plannen van uit te voeren controles, verzamelen en hanteren van monsters, laboratoriumonderzoek, resultatenbeheer, hoorzittingen en beroepsprocedures.
9. “Doping in de sport”: het zich voordoen van een schending van het antidopingreglement.
10. “Naar behoren gemachtigde dopingcontroleteams”: dopingcontroleteams die onder de bevoegdheid van internationale of nationale antidopingorganisaties opereren.
11. Controle “binnen wedstrijdverband”: ten behoeve van het onderscheid tussen controles binnen wedstrijdverband en buiten wedstrijdverband, tenzij anderszins voorzien in het reglement van een internationale sportbond of andere relevante antidopingorganisatie, een controle waarbij een sporter voor controle wordt aangewezen in verband met een specifieke wedstrijd.
12. “Internationale norm voor laboratoria”: de norm die als Aanhangsel 2 bij dit Verdrag is gevoegd.
13. “Internationale norm voor dopingcontroles”: de norm die als Aanhangsel 3 bij dit Verdrag is gevoegd.
14. “Onaangekondigd”: een dopingcontrole die plaatsvindt zonder dat de sporter daarvan vooraf op de hoogte wordt gesteld en waarbij de sporter voortdurend door een controleur wordt vergezeld vanaf het moment van de aankondiging tot en met de afname van het monster.
15. “Olympische Beweging”: alle organisaties en personen die ermee hebben ingestemd zich te laten leiden door het Olympisch Handvest en die de bevoegdheid van het Internationaal Olympisch Comité erkennen, met name: de internationale bonden van sporten die op het programma van de Olympische Spelen staan, de Nationale Olympische Comités, de Organisatiecomités van de Olympische Spelen, sporters, juryleden en scheidsrechters, sportverenigingen en –clubs, alsook alle organisaties en instellingen die door het Internationaal Olympisch Comité worden erkend.
16. Dopingcontrole “buiten wedstrijdverband”: elke dopingcontrole die niet binnen wedstrijdverband plaatsvindt.
17. “Lijst van verboden stoffen en methoden”: de lijst vervat in Bijlage I bij dit Verdrag waarin de verboden stoffen en verboden methoden vermeld staan.

18. “Verboden methode”: elke methode die als zodanig omschreven staat in de Lijst van verboden stoffen en methoden vervat in Bijlage I bij dit Verdrag.
19. “Verboden stof”: elke stof die als zodanig omschreven staat in de Lijst van verboden stoffen en methoden vervat in Bijlage I bij dit Verdrag.
20. “Sportorganisatie”: elke organisatie die de eindverantwoordelijkheid draagt voor een evenement met een of meer sporten.
21. “Normen voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik”: de normen vervat in Bijlage II bij dit Verdrag.
22. “Controle”: de onderdelen van het dopingcontroleproces inhoudende het plannen van de controles, het verzamelen en hanteren van monsters en het verzenden van monsters naar het laboratorium.
23. “Dispensatie voor therapeutisch gebruik”: een dispensatie verleend in overeenstemming met de normen voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik.
24. “Gebruik”: het aanbrengen, innemen, injecteren of op welke wijze dan ook consumeren van een verboden stof of verboden methode.
25. “Mondiaal Antidopingagentschap (WADA)”: de stichting die op 10 november 1999 onder deze naam werd opgericht naar Zwitsers recht.

Artikel 3

Middelen om het doel van het Verdrag te verwezenlijken

Ter verwezenlijking van het doel van het Verdrag verplichten de Staten die Partij zijn zich tot het:

1. invoeren van passende maatregelen op nationaal en internationaal niveau die verenigbaar zijn met de beginselen van de Code;
2. aanmoedigen van alle vormen van internationale samenwerking gericht op het beschermen van de sporters, de ethiek in de sport en het delen van onderzoeksresultaten;
3. bevorderen van internationale samenwerking tussen de Staten die Partij zijn en organisaties die een leidende rol hebben bij de bestrijding van doping in de sport, met name het WADA.

Artikel 4

Verhouding van het Verdrag tot de Code

1. Teneinde de implementatie van de bestrijding van doping in de sport op nationaal en internationaal niveau te coördineren, verplichten de Staten die Partij zijn zich ertoe de

beginselen van de Code te eerbiedigen, als basis voor de in artikel 5 van dit Verdrag vervatte maatregelen. Niets in dit Verdrag belet de Staten die Partij zijn andere maatregelen te nemen ter aanvulling van de Code.

2. De Code en de meest recente versie van de Aanhangsels 2 en 3 worden ter informatie verstrekt en vormen geen integrerend onderdeel van dit Verdrag. Uit de Bijlagen als zodanig vloeien voor de Staten die Partij zijn geen bindende verplichtingen voort uit hoofde van het internationaal recht.
3. De Bijlagen vormen een integrerend onderdeel van dit Verdrag.

Artikel 5

Maatregelen om de doelstellingen van dit Verdrag te verwezenlijken

Door de in dit Verdrag vervatte verplichtingen te eerbiedigen, verplicht elke Staat die Partij is zich ertoe passende maatregelen in te voeren. Dergelijke maatregelen kunnen wetgeving, regulering, beleid of administratieve praktijken inhouden.

Artikel 6

Verhouding tot andere internationale instrumenten

Dit Verdrag heeft geen verandering tot gevolg van de rechten en verplichtingen van Staten die Partij zijn die voortvloeien uit eerder gesloten verdragen die verenigbaar zijn met het onderwerp en het doel van dit Verdrag. Dit doet geen afbreuk aan het genot van hun rechten door andere Staten die Partij zijn of de nakoming van hun verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag.

DEEL II

ANTIDOPINGACTIVITEITEN OP NATIONAAL NIVEAU

Artikel 7

Coördinatie op nationaal niveau

De Staten die Partij zijn, waarborgen de toepassing van dit Verdrag in het bijzonder door coördinatie op nationaal niveau. Teneinde hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag na te komen, kunnen de Staten die Partij zijn zich verlaten op antidopingorganisaties, alsmede op sportautoriteiten en –organisaties.

Artikel 8

Beperking van de beschikbaarheid en het gebruik in de sport van verboden stoffen en methoden

1. De Staten die Partij zijn, nemen, wanneer van toepassing, maatregelen om de beschikbaarheid van verboden stoffen en methoden te beperken, teneinde het gebruik ervan door sporters in de sport aan banden te leggen, tenzij er sprake is van dispensatie voor therapeutisch gebruik. Hieronder vallen maatregelen tegen de op sporters gerichte illegale handel in deze stoffen en methoden, en daaruit voortvloeiend, maatregelen om de productie, het verkeer, de invoer, distributie en verkoop ervan te controleren.
2. De Staten die Partij zijn, nemen maatregelen om het gebruik en het bezit van verboden stoffen en methoden door sporters in de sport te voorkomen en te beperken, tenzij dit is toegestaan ingevolge een dispensatie voor therapeutisch gebruik, of moedigen, wanneer van toepassing, de relevante instanties onder hun rechtsmacht aan zulks te doen.
3. Geen van de uit hoofde van dit Verdrag genomen maatregelen beperkt de beschikbaarheid voor legitieme doeleinden van stoffen en methoden die in de sport verboden of aan banden gelegd zijn.

Artikel 9

Maatregelen tegen begeleiders van sporters

De Staten die Partij zijn, nemen zelf maatregelen, met inbegrip van sancties of straffen, tegen begeleiders van sporters die het antidopingreglement schenden of een ander strafbaar feit met betrekking tot doping in de sport begaan, of moedigen sportorganisaties of antidopingorganisaties aan zulks te doen.

Artikel 10

Voedingssupplementen

De Staten die Partij zijn, moedigen, wanneer van toepassing, producenten en distributeurs van voedingssupplementen aan beste praktijken in te stellen op het gebied van marketing en distributie van voedingssupplementen, met inbegrip van informatie over hun analytische samenstelling en kwaliteitsborging.

Artikel 11

Financiële maatregelen

De Staten die Partij zijn,

- a. stellen, wanneer van toepassing, binnen hun respectieve begrotingen fondsen beschikbaar ter ondersteuning van een nationaal dopingcontroleprogramma in alle takken van sport of ondersteunen sportorganisaties en antidopingorganisaties bij het financieren van dopingcontroles, hetzij door hun daarvoor rechtstreeks subsidies of toelagen toe te kennen, hetzij door met de kosten van dergelijke controles rekening te houden bij het vaststellen van de subsidies of toelagen die aan deze organisaties worden toegekend;

- b. nemen, wanneer van toepassing, stappen om de op de sport betrekking hebbende financiële ondersteuning in te trekken voor individuele sporters of begeleiders van sporters die geschorst zijn na een schending van een antidopingreglement, gedurende de periode waarin zij geschorst zijn;
- c. trekken, wanneer van toepassing, een gedeelte van of de volledige financiële steun of andere op de sport betrekking hebbende steun in voor elke sportorganisatie of antidopingorganisatie die zich niet aan de Code of het ingevolge de Code aangenomen antidopingreglement houdt.

Artikel 12

Maatregelen om dopingcontrole te vergemakkelijken

De Staten die Partij zijn,

- a. bevorderen en vergemakkelijken, wanneer van toepassing, het uitvoeren van dopingcontroles door de sportorganisaties en antidopingorganisaties onder hun rechtsmacht op een wijze die verenigbaar is met de Code, met inbegrip van controles die onaangekondigd, buiten en binnen wedstrijdverband plaatsvinden;
- b. bevorderen en vergemakkelijken, wanneer van toepassing, onderhandelingen door sportorganisaties en antidopingorganisaties over overeenkomsten uit hoofde waarvan het wordt toegestaan hun leden te laten controleren door naar behoren bevoegde dopingcontroleteams uit andere landen;
- c. verplichten zich ertoe, wanneer van toepassing, de sportorganisaties en antidopingorganisaties onder hun rechtsmacht te helpen toegang te krijgen tot een geaccrediteerd dopingcontrolelaboratorium ten behoeve van de analyse van afgenomen monsters.

DEEL III

INTERNATIONALE SAMENWERKING

Artikel 13

Samenwerking tussen antidopingorganisaties en sportorganisaties

De Staten die Partij zijn, bevorderen de samenwerking tussen antidopingorganisaties, overheidsinstanties en sportorganisaties onder hun rechtsmacht en die onder rechtsmacht van andere Staten die Partij zijn, teneinde, op internationaal niveau, de doelstellingen van dit Verdrag te verwezenlijken.

Artikel 14

Ondersteuning van de missie van het Mondiaal Antidopingagentschap

De Staten die Partij zijn, verplichten zich ertoe de belangrijke missie van het Mondiaal Antidopingagentschap in de internationale dopingbestrijding te ondersteunen.

Artikel 15

Evenredige financiering van het Mondiaal Antidopingagentschap

De Staten die Partij zijn, ondersteunen het beginsel van evenredige financiering van de goedgekeurde jaarlijkse basisbegroting van het Mondiaal Antidopingagentschap door overheidsinstanties en de Olympische Beweging.

Artikel 16

Internationale samenwerking bij dopingcontrole

Erkennend dat de bestrijding van doping in de sport slechts doeltreffend kan zijn wanneer sporters onaangekondigd kunnen worden gecontroleerd en de monsters tijdig voor analyse naar laboratoria kunnen worden verzonden, nemen de Staten die Partij zijn, wanneer van toepassing en in overeenstemming met hun nationale wetgeving en procedures, de volgende maatregelen:

- a. vergemakkelijken van de taak van het Mondiaal Antidopingagentschap en antidopingorganisaties die overeenkomstig de Code werken, met inachtneming van de relevante regelgeving van de gastheerlanden, om binnen en buiten wedstrijdverband hun sporters op het gebruik van doping te controleren, hetzij op hun grondgebied, hetzij elders;
- b. vergemakkelijken van de tijdige grenspassage van naar behoren gemachtigde dopingcontroleteams wanneer zij dopingcontroleactiviteiten uitvoeren;
- c. samenwerking ter bespoediging van de tijdige verzending of grenspassage van monsters op zodanige wijze dat de veiligheid en integriteit daarvan behouden blijven;
- d. ondersteuning van de internationale coördinatie van dopingcontroles door verschillende antidopingorganisaties en samenwerking daartoe met het Mondiaal Antidopingagentschap;
- e. bevorderen van de samenwerking tussen dopingcontrolelaboratoria onder hun rechtsmacht en laboratoria onder de rechtsmacht van andere Staten die Partij zijn. In het bijzonder dienen Staten die Partij zijn met geaccrediteerde dopingcontrolelaboratoria laboratoria onder hun rechtsmacht aan te moedigen samen te werken met andere Staten die Partij zijn opdat deze de ervaring, vaardigheden en technieken kunnen verwerven die nodig zijn om eigen laboratoria op te richten indien zij dit zouden wensen;
- f. bevorderen en ondersteunen van wederzijdse controleregelingen tussen aangewezen antidopingorganisaties, in overeenstemming met de Code;
- g. wederzijdse erkenning van de dopingcontroleprocedures en het resultatenbeheer van elke antidopingorganisatie, met inbegrip van de daaruit voortvloeiende sancties op sportgebied, die in overeenstemming zijn met de Code.

Artikel 17

Vrijwillig Fonds

1. Hierbij wordt een “Fonds voor de uitbanning van doping in de sport”, hierna te noemen “het Vrijwillig Fonds”, ingesteld. Het Vrijwillig Fonds bestaat uit funds-in-trust ingesteld

in overeenstemming met het Financieel Reglement van UNESCO. Alle bijdragen van Staten die Partij zijn en van andere actoren zijn vrijwillig.

2. De middelen van het Vrijwillig Fonds bestaan uit:
 - a. bijdragen van Staten die Partij zijn;
 - b. bijdragen, giften of legaten die afkomstig kunnen zijn van:
 - i. andere staten;
 - ii. organisaties en programma's van het systeem van de Verenigde Naties, met name het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, alsmede andere internationale organisaties; of
 - iii. publieke of private instanties of individuen;
 - c. enige verschuldigde rente op de middelen van het Vrijwillig Fonds;
 - d. ingezamelde fondsen en opbrengsten van evenementen die ten behoeve van het Vrijwillig Fonds zijn georganiseerd;
 - e. alle andere middelen die zijn toegestaan ingevolge het reglement van het Vrijwillig Fonds, dat door de Conferentie van Partijen zal worden opgesteld.
3. Bijdragen van de Staten die Partij zijn aan het Vrijwillig Fonds zijn geen vervanging voor de verplichting van de Staten die Partij zijn hun deel van de jaarbegroting van het Mondiaal Antidopingagentschap te betalen.

Artikel 18

Inzet en bestuur van het Vrijwillig Fonds

Middelen van het Vrijwillig Fonds worden door de Conferentie van Partijen toegewezen ten behoeve van de financiering van door hen goedgekeurde activiteiten, in het bijzonder het ondersteunen van Staten die Partij zijn bij het ontwikkelen en implementeren van antidopingprogramma's, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag., daarbij rekening houdend met de doelstelling van het Mondiaal Antidopingagentschap, en kunnen worden ingezet om de operationele kosten van dit Verdrag te dekken. Aan bijdragen aan het Vrijwillig Fonds mogen geen politieke, economische of andere voorwaarden worden verbonden.

DEEL IV

VOORLICHTING EN TRAINING

Artikel 19

Algemene beginselen inzake voorlichting en training

1. De Staten die Partij zijn, verplichten zich ertoe, binnen hun mogelijkheden, voorlichtings- en trainingsprogramma's op het gebied van dopingbestrijding te ondersteunen, ontwikkelen of implementeren. Voor de sportgemeenschap in het algemeen dienen deze programma's gericht te zijn op het bieden van actuele en accurate informatie over:
 - a. het gevaar van doping voor de ethische waarden van de sport;
 - b. de gevolgen van doping voor de gezondheid.

2. Voor sporters en begeleiders van sporters, met name tijdens hun basistraining, dienen voorlichtings- en trainingsprogramma's, in aanvulling op het bovenstaande, gericht te zijn op het bieden van actuele en accurate informatie over:
 - a. dopingcontroleprocedures;
 - b. de rechten en verantwoordelijkheden van sporters ten aanzien van dopingbestrijding, met inbegrip van informatie over de Code en het antidopingbeleid van de relevante sport- en antidopingorganisaties. Dergelijke informatie dient de gevolgen van het schenden van de dopingregelgeving te omvatten;
 - c. de lijst van verboden stoffen en methoden en dispensatie voor therapeutisch gebruik;
 - d. voedingssupplementen.

Artikel 20

Professionele gedragscodes

De Staten die Partij zijn, moedigen relevante bevoegde sportbonden en –instellingen aan passende gedragscodes, goede praktijken en ethische normen inzake de bestrijding van doping in de sport die in overeenstemming zijn met de Code te ontwikkelen en te implementeren.

Artikel 21

Betrokkenheid van sporters en begeleiders van sporters

De Staten die Partij zijn, bevorderen en ondersteunen, binnen hun mogelijkheden, de actieve betrokkenheid van sporters en begeleiders van sporters bij alle facetten van dopingbestrijding door sportorganisaties en andere relevante organisaties en moedigen sportorganisaties onder hun rechtsmacht aan hetzelfde te doen.

Artikel 22

Sportorganisaties en permanente voorlichting en training op het gebied van dopingbestrijding

De Staten die Partij zijn, moedigen sportorganisaties en antidopingorganisaties aan permanente voorlichtings- en trainingsprogramma's te implementeren voor alle sporters en begeleiders van sporters inzake de in artikel 19 genoemde gebieden.

Artikel 23

Samenwerking bij voorlichting en training

De Staten die Partij zijn, werken met elkaar en met de relevante organisaties samen om, wanneer van toepassing, informatie, expertise en ervaringen uit te wisselen met betrekking tot doeltreffende programma's ter bestrijding van doping.

DEEL V

ONDERZOEK

Artikel 24

Bevorderen van onderzoek naar dopingbestrijding

De Staten die Partij zijn, verplichten zich ertoe, binnen hun mogelijkheden, onderzoek naar dopingbestrijding in samenwerking met sportorganisaties en andere organisaties aan te moedigen en te bevorderen met betrekking tot:

- a. preventie, opsporingsmethoden, gedragsaspecten, maatschappelijke aspecten en de gevolgen van doping voor de gezondheid;
- b. manieren en methoden om wetenschappelijk verantwoorde fysiologische en psychologische trainingsprogramma's op te stellen die de integriteit van de betrokken persoon eerbiedigen;
- c. het gebruik van alle nieuwe stoffen en methoden die uit wetenschappelijke ontwikkelingen resulteren.

Artikel 25

De aard van onderzoek ten behoeve van dopingbestrijding

Bij het bevorderen van onderzoek ten behoeve van dopingbestrijding, als vervat in het bovenstaande artikel 24, waarborgen de Staten die Partij zijn dat dergelijk onderzoek:

- a. voldoet aan internationaal erkende ethische praktijken;
- b. niet de toediening aan sporters van verboden stoffen en methoden inhoudt;
- c. uitsluitend wordt uitgevoerd na instelling van adequate voorzorgsmaatregelen, teneinde te voorkomen dat de resultaten van onderzoek ten behoeve van dopingbestrijding worden misbruikt en voor dopingdoeleinden worden toegepast.

Artikel 26

Delen van de resultaten van onderzoek ten behoeve van dopingbestrijding

Met inachtneming van het toepasselijke nationaal en internationaal recht, delen de Staten die Partij zijn, wanneer van toepassing, de resultaten van beschikbaar onderzoek ten behoeve van dopingbestrijding met de andere Staten die Partij zijn en met het Mondiaal Antidopingagentschap.

Artikel 27

Sportwetenschappelijk onderzoek

De Staten die Partij zijn, moedigen:

- a. de wetenschappelijke en medische wereld aan sportwetenschappelijk onderzoek uit te voeren in overeenstemming met de beginselen van de Code;

- b. sportorganisaties en begeleiders van sporters onder hun rechtsmacht aan sportwetenschappelijk onderzoek te implementeren dat verenigbaar is met de beginselen van de Code.

DEEL VI

TOEZICHT OP HET VERDRAG

Artikel 28

Conferentie van Partijen

1. Hierbij wordt een Conferentie van Partijen ingesteld. De Conferentie van Partijen is het hoogste orgaan van dit Verdrag.
2. De Conferentie van Partijen komt in beginsel eenmaal per twee jaar in gewone zitting bijeen. Zij kan in buitengewone zitting bijeenkomen indien zij daartoe beslist of op verzoek van ten minste een derde van de Staten die Partij zijn.
3. De Staten die Partij zijn, hebben elk een stem bij de Conferentie van Partijen.
4. De Conferentie stelt haar eigen reglement van orde vast.

Artikel 29

Adviesorgaan van en waarnemers bij de Conferentie van Partijen

Het Mondiaal Antidopingagentschap wordt uitgenodigd als adviesorgaan van de Conferentie van Partijen. Het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, de Raad van Europa en het Intergovernmental Committee for Physical Education and Sport (CIGEPS) worden als waarnemers uitgenodigd. De Conferentie van Partijen kan besluiten andere relevante organisaties als waarnemers uit te nodigen.

Artikel 30

Taken van de Conferentie van Partijen

1. Naast de taken vervat in de andere bepalingen van dit Verdrag, heeft de Conferentie van Partijen de volgende taken:
 - a. bevorderen van de doelstelling van dit Verdrag;
 - b. bespreken van de relatie met het Mondiaal Antidopingagentschap en bestuderen van de mechanismen van de financiering van de jaarlijkse basisbegroting van het Agentschap. Staten die geen Partij zijn, kunnen worden uitgenodigd aan de bespreking deel te nemen;
 - c. aannemen van een plan voor de toepassing van de middelen van het Vrijwillig Fonds, in overeenstemming met artikel 18;

- d. onderzoeken van de door de Staten die Partij zijn in overeenstemming met artikel 31 ingediende verslagen;
 - e. toetsen, op permanente basis, van het toezicht op de naleving van dit Verdrag in antwoord op de ontwikkeling van systemen voor dopingbestrijding, in overeenstemming met artikel 31. Elk toezichtsmechanisme dat of elke toezichtsmaatregel die buiten het kader van artikel 31 valt, wordt gefinancierd door het ingevolge artikel 17 ingestelde Vrijwillig Fonds;
 - f. onderzoeken van ontwerpwijzigingen van dit Verdrag in verband met de aannahme daarvan;
 - g. onderzoeken ter goedkeuring, in overeenstemming met artikel 34 van het Verdrag, van wijzigingen van de Lijst van verboden middelen en methoden en van de Normen voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik, aangenomen door het Mondiaal Antidopingagentschap;
 - h. omschrijven en implementeren van de samenwerking tussen de Staten die Partij zijn en het Mondiaal Antidopingagentschap in het kader van dit Verdrag;
 - i. ten behoeve van elk van haar zittingen verzoeken om een verslag van het Mondiaal Antidopingagentschap inzake de implementatie van de Code ter toetsing.
2. De Conferentie van Partijen kan bij de uitoefening van haar taken samenwerken met andere intergouvernementele instanties.

Artikel 31

Nationale verslagen aan de Conferentie van Partijen

De Staten die Partij zijn, zenden de Conferentie van Partijen elke twee jaar via het Secretariaat, in een van de officiële talen van UNESCO, alle relevante informatie toe betreffende door hen getroffen maatregelen ten behoeve van de naleving van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 32

Secretariaat van de Conferentie van Partijen

1. Het Secretariaat van de Conferentie van Partijen wordt verzorgd door de Directeur-Generaal van UNESCO.
2. Op verzoek van de Conferentie van Partijen maakt de Directeur-Generaal van UNESCO in zo ruim mogelijke mate gebruik van de diensten van het Mondiaal Antidopingagentschap op de door de Conferentie van Partijen overeengekomen voorwaarden.
3. Kosten die verband houden met het functioneren van het Verdrag worden gefinancierd uit de reguliere begroting van UNESCO uit bestaande middelen op een passend niveau, uit het ingevolge artikel 17 ingestelde Vrijwillig Fonds of uit een passende combinatie daarvan, zoals elke twee jaar wordt vastgesteld. Financiering van het Secretariaat uit de reguliere begroting dient zo beperkt mogelijk te blijven, ervan uitgaande dat het Verdrag ook door vrijwillige financiering ondersteund dient te worden.

4. Het Secretariaat stelt de documentatie van de Conferentie van Partijen op, alsmede de ontwerpagenda van haar bijeenkomsten, en waarborgt de implementatie van de beslissingen ervan.

Artikel 33

Wijzigingen van het Verdrag

1. Elke Staat die Partij is, kan door middel van een schriftelijke mededeling gericht aan de Directeur-Generaal van UNESCO voorstellen doen tot wijziging van dit Verdrag. De Directeur-Generaal verzendt deze mededeling aan alle Staten die Partij zijn. Indien, binnen zes maanden na de datum van verzending van de mededeling, ten minste de helft van de Staten die Partij zijn, ermee instemmen, legt de Directeur-Generaal dergelijke voorstellen voor aan de volgende zitting van de Conferentie van Partijen.
2. Wijzigingen worden aangenomen door de Conferentie van Partijen met een tweederde meerderheid van de Staten die Partij zijn, die aanwezig zijn en hun stem uitbrengen.
3. Zodra wijzigingen van dit Verdrag zijn aangenomen, worden zij ter bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding voorgelegd aan de Staten die Partij zijn.
4. Ten aanzien van de Staten die Partij zijn, die deze wijzigingen hebben bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of die ertoe zijn toegetreden, treedt dit Verdrag in werking drie maanden na de nederlegging van de in het derde lid van dit artikel bedoelde akten door twee derde van de Staten die Partij zijn. Vervolgens treedt de genoemde wijziging voor elke Staat die deze bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt, in werking drie maanden na de datum van nederlegging door die Staat die Partij is, van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.
5. Een Staat die Partij wordt bij dit Verdrag na de inwerkingtreding van wijzigingen overeenkomstig het vierde lid van dit artikel, wordt geacht:
 - a. Partij te zijn bij het aldus gewijzigde Verdrag;
 - b. Partij te zijn bij het ongewijzigde Verdrag ten aanzien van elke Staat die Partij is, die niet gebonden is door de wijzigingen.

Artikel 34

Specifieke wijzigingsprocedure voor de Bijlagen bij het Verdrag

1. Indien het Mondiaal Antidopingagentschap de Lijst van verboden middelen en methoden of de Normen voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik wijzigt, kan het, door middel van een schriftelijke kennisgeving gericht aan de Directeur-Generaal van UNESCO, hem of haar in kennis stellen van deze wijzigingen. De Directeur-Generaal brengt deze veranderingen als voorgestelde wijzigingen van de desbetreffende Bijlagen bij dit Verdrag onverwijld ter kennis van alle Staten die Partij zijn. Wijzigingen van de Bijlagen worden door de Conferentie van Partijen goedgekeurd, hetzij tijdens een van haar zittingen, hetzij door middel van schriftelijk overleg.

2. De Staten die Partij zijn, kunnen binnen 45 dagen na de kennisgeving van de Directeur-Generaal hun bezwaar tegen de voorgestelde wijzigingen kenbaar maken, hetzij schriftelijk aan de Directeur-Generaal in het geval van schriftelijk overleg, hetzij tijdens een zitting van de Conferentie van Partijen. Tenzij twee derde van de Staten die Partij zijn, bezwaar aantekenen, wordt de voorgestelde wijziging geacht te zijn goedgekeurd door de Conferentie van Partijen.
3. Door de Conferentie van Partijen goedgekeurde wijzigingen worden door de Directeur-Generaal ter kennis van de Staten die Partij zijn, gebracht. Zij treden 45 dagen na deze kennisgeving in werking, uitgezonderd ten aanzien van elke Staat die Partij is, die de Directeur-Generaal vooraf ervan in kennis heeft gesteld dat hij deze wijzigingen niet aanvaardt.
4. Een Staat die Partij is, die de Directeur-Generaal ervan in kennis heeft gesteld dat hij een wijziging die overeenkomstig de voorgaande leden is goedgekeurd, niet aanvaardt, blijft gebonden door de ongewijzigde Bijlagen.

DEEL VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 35

Federale of niet-unitaire constitutionele stelsels

De volgende bepalingen zijn toepassing op Staten die Partij zijn, met een federaal of niet-unitair constitutioneel systeem:

- a. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag, waarvan de implementatie onder de rechtsmacht van de federale of centrale wetgevende macht valt, zijn de verplichtingen van de federale of centrale regering dezelfde als die voor Staten die Partij zijn, die geen federale staten zijn;
- b. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag, waarvan de implementatie onder de rechtsmacht valt van de afzonderlijke Staten, landen, provincies of kantons, die door het constitutionele stelsel van de federatie niet verplicht zijn wetgevende maatregelen te treffen, stelt de federale regering de bevoegde autoriteiten van dergelijke Staten, landen, provincies of kantons, in kennis van genoemde bepalingen, tezamen met haar aanbeveling deze aan te nemen.

Artikel 36

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of hiertoe dient te worden toegetreden door de lidstaten van UNESCO in overeenstemming met hun onderscheiden grondwettelijke procedures. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van UNESCO.

Artikel 37

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een maand na de nederlegging van de dertigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.
2. Ten aanzien van elke Staat die later zijn instemming door dit Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van een maand na de datum van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 38

Uitbreiding tot andere gebieden van het Verdrag

1. Elke Staat kan bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding het grondgebied of de grondgebieden aanduiden voor de internationale betrekkingen waarvan hij verantwoordelijk is en waarop dit Verdrag van toepassing is.
2. Elke Staat die Partij is, kan op een later tijdstip door middel van een verklaring gericht aan UNESCO, de toepassing van dit Verdrag uitbreiden tot elk ander grondgebied dat in de verklaring wordt genoemd. Ten aanzien van een dergelijk grondgebied treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van een maand na de datum van ontvangst van die verklaring door de Depositaris.
3. Elke verklaring die wordt gedaan uit hoofde van de twee voorgaande leden, kan, met betrekking tot elk grondgebied dat in de verklaring wordt genoemd, worden ingetrokken door middel van een aan UNESCO gerichte kennisgeving. De intrekking wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van een maand na de datum van ontvangst van een dergelijke kennisgeving door de Depositaris.

Artikel 39

Opzegging

Elke Staat die Partij is, kan dit Verdrag opzeggen. De opzegging wordt door middel van een schriftelijke akte ter kennis gebracht en bij de Directeur-Generaal van UNESCO neergelegd. De opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden na ontvangst van de akte van opzegging. Dit heeft in geen geval gevolgen voor de financiële verplichtingen van de desbetreffende Staat die Partij is tot de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

Artikel 40

Depositaris

De Directeur-Generaal van UNESCO is de Depositaris van dit Verdrag en de wijzigingen daarvan. De Directeur-Generaal van UNESCO stelt als Depositaris alle Staten die Partij zijn bij dit Verdrag, alsmede de andere lidstaten van de Organisatie, in kennis van:

- a. de nederlegging van elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
- b. de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag, overeenkomstig het bovenstaande artikel 37;
- c. elk verslag opgesteld uit hoofde van de bepalingen van het bovenstaande artikel 31;
- d. elke wijziging van het Verdrag of van de Bijlagen, aangenomen in overeenstemming met de bovenstaande artikelen 33 en 34 en de datum waarop de wijziging van kracht wordt;
- e. elke uit hoofde van de bepalingen van het bovenstaande artikel 38 gedane verklaring of kennisgeving;
- f. elke uit hoofde van de bepalingen van het bovenstaande artikel 39 gedane kennisgeving en de datum waarop de opzegging van kracht wordt;
- g. elke andere akte, kennisgeving of mededeling met betrekking tot dit Verdrag.

Artikel 41

Registratie

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties wordt dit Verdrag geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties op verzoek van de Directeur-Generaal van UNESCO.

Artikel 42

Gezaghebbende teksten

1. Dit Verdrag met inbegrip van de Bijlagen daarbij is opgesteld in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk gezaghebbend.
2. De Aanhangsels bij dit Verdrag zijn opgesteld in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal.

Artikel 43

Voorbehouden

Voorbehouden die onverenigbaar zijn met het onderwerp en het doel van dit Verdrag, zijn niet toegestaan.

GEDAAN te Parijs, op 19 oktober 2005, in twee oorspronkelijke exemplaren voorzien van de handtekening van de Voorzitter van de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar 33ste zitting en van de Directeur-Generaal van UNESCO, die zullen worden nedergelegd in het archief van UNESCO.

Bijlage I De Lijst van verboden stoffen en methoden – Internationale norm

Bijlage II Normen voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik

Aanhangsel 1 Wereldantidopingcode

Aanhangsel 2 Internationale norm voor laboratoria

Aanhangsel 3 Internationale norm voor dopingcontrole

Internationale Conventie tegen het dopinggebruik in de sport

Bijlage I: De Wereld Anti Doping Code – de verboden lijst, internationale norm

Bijlage II: Normen voor uitzonderingen wegens therapeutisch gebruik

BIJLAGE I

DE WERELDANTIDOPINGCODE

DE VERBODEN LIJST 2006

INTERNATIONALE NORM

De officiële tekst van de Verboden Lijst wordt bijgehouden door het Mondiaal Antidopingagentschap (WADA) en wordt gepubliceerd in het Engels en het Frans. In geval van tegenstrijdigheid tussen beide taalversies, is de Engelse versie doorslaggevend.

Deze lijst treedt in werking op 1 januari 2006.

DE VERBODEN LIJST 2006

WERELDANTIDOPINGCODE

In werking getreden op 1 januari 2006

Het gebruik van elk geneesmiddel moet worden beperkt tot medische indicaties.

SUBSTANTIES EN METHODEN VERBODEN OP ELK OGENBLIK (BINNEN EN BUITEN WEDSTRIJDVERBAND)

VERBODEN SUBSTANTIES

S1. Anabole middelen

Anabole middelen zijn verboden.

1. Androgene Anabole Steroïden (AAS)

a. Exogene* androgene anabole steroïden zoals:

1-androsteendiol (5 α -androst-1-een-3 β ,17 β -diol), **1-androsteendion** (5 α -androst-1-een-3,17-dion), **bolandioli** (19-norandrosteendioli), **bolasteron**, **boldenon**, **boldion** (androsta-1,4-dieen-3,17-dion), **calusteron**, **clostebol**, **danazol** (17 α -ethynyl-17 β -hydroxyandrost-4-eno[2,3-d]isoxazol), **dehydrochloormethyltestosteron** (4-chloor-17 β -hydroxy-17 α -ethylandrosta-1,4-dieen-3-on), **desoxymethyltestosteron** (17 α -methyl-5 α -androst-2-en-17 β -ol), **drostanolon**, **ethylestrenol** (19-nor-17 α -pregn-4-en-17-ol), **fluoxymesteron**, **formebolon**, **furazabol** (17 β -hydroxy-17 α -methyl-5 α -androstaano[2,3-c]-furazan), **gestrinon**, **4-hydroxytestosteron** (4,17 β -dihydroxyandrost-4-en-3-on), **mestanolon**, **mesterolone**, **metenolon**, **metandiënon** (17 β -hydroxy-17 α -methylandrosta-1,4-dieen-3-on), **methandriol**, **methasteron** (2 α , 17 α -dimethyl-5 α -androstaan-3-on-17 β -ol), **methyldiënonol** (17 β -hydroxy-17 α -methylestra-4,9-dieen-3-on), **methyl-1-testosteron** (17 β -hydroxy-17 α -methyl-5 α -androst-1-en-3-on), **methylnortestosteron** (17 β -hydroxy-17 α -methylestr-4-en-3-on), **methyltriënonol** (17 β -hydroxy-17 α -methylestra-4,9,11-trieen-3-on), **methyltestosteron**, **miboleron**, **nandrolon**, **19-norandrosteendion** (estr-4-een-3,17-dion), **norboleton**, **norclostebol**, **norethandrolon**, **oxabolon**, **oxandrolon**, **oxymesteron**, **oxymetholon**, **prostanazol** ([3,2-c]pyrazol-5 α -etioallocholaan-17 β -tetrahydropyranol), **quinbolon**, **stanozolol**, **stenbolon**, **1-testosteron** (17 β -hydroxy-5 α -androst-1-en-3-on), **tetrahydrogestrinon** (18 α -homo-pregna-4,9,11-trieen-17 β -ol-3-on), **trenbolon** en andere substanties met een vergelijkbare scheikundige structuur of een vergelijkbare biologische werking.

b. Endogene** androgene anabole steroïden:

Androsteendiol (androst-5-een-3 β ,17 β -diol), **androsteendion** (androst-4-een-3,17-dion), **dihydrotestosteron** (17 β -hydroxy-5 α -androstaan-3-on), **prasteron** (dehydroepiandrosteron, DHEA), **testosteron** en de volgende metaboliëten en isomeren:

5 α -androstaan-3 α ,17 α -diol, 5 α -androstaan-3 α ,17 β -diol, 5 α -androstaan-3 β ,17 α -diol, 5 α -androstaan-3 β ,17 β -diol, androst-4- α ,17 α -diol, androst-4- α ,17 β -diol, androst-4- α ,17 α -diol, androst-5- α ,17 α -diol, androst-5- α ,17 β -diol, androst-5- α ,17 α -diol, 4-androsteendiol (androst-4- α ,17 β -diol), 5-androsteendion (androst-5- α ,17-dion), epi-dihydrotestosteron, 3 α -hydroxy-5 α -androstaan-17-on, 3 β -hydroxy-5 α -androstaan-17-on, 19-norandrosteron, 19-noretiocholanolon.

Als een anabool androgeen steroïde endogeen kan worden geproduceerd, is er sprake van een verboden substantie in het monster als de concentratie van de verboden substantie, de metabolieten of markeerstoffen ervan, of om het even welke andere relevante verhouding(en) in het monster van de sportbeoefenaar in die mate afwijken van de waarden die in normale omstandigheden teruggevonden worden bij mensen, dat het onwaarschijnlijk is dat die concentratie of verhouding overeenstemt met een normale endogene productie. Er is geen sprake van een monster dat een verboden substantie bevat als de sportbeoefenaar kan bewijzen dat de concentratie van de verboden substantie, de metabolieten of markeerstoffen ervan, of om het even welke relevante verhouding in het monster toe te schrijven zijn aan een pathologische of fysiologische toestand.

In alle gevallen en bij elke concentratie zal het controlelaboratorium een belastend analyseresultaat melden als het, gebaseerd op een betrouwbare analysemethode (bijvoorbeeld IRMS), kan aantonen dat de verboden substantie van exogene herkomst is. In dat geval is verder onderzoek niet noodzakelijk.

Als een waarde wordt teruggevonden binnen de normen die in normale omstandigheden teruggevonden worden bij mensen en de betrouwbare analytische methode (bijvoorbeeld IRMS) geen exogene oorsprong van de substantie heeft kunnen aantonen, maar er toch ernstige indicaties zijn, na bijvoorbeeld het vergelijken met referentie steroïdenprofielen, die wijzen op het gebruik van een verboden substantie, zal verder onderzoek dienen te gebeuren. Dit kan door te vergelijken met de resultaten van vorige dopingcontroles van de sportbeoefenaar in kwestie of door nieuwe controles bij de sportbeoefenaar uit te voeren om zo te bepalen of het resultaat te wijten is aan een fysiologische of pathologische oorzaak of het gevolg is van de exogene toediening van de verboden substantie.

Als het controlelaboratorium melding maakt van de aanwezigheid van een testosteron-epitestosteronverhouding in de urine die groter is dan vier (4) op een (1) en enige betrouwbare analytische methode (bijvoorbeeld IRMS) heeft geen exogene oorsprong aangetoond, dan is nader onderzoek verplicht om vast te stellen of de verhouding het gevolg is van een fysiologische of pathologische toestand of van exogene toediening. Dit kan gebeuren door vergelijking met voorafgaande tests van de betrokken sportbeoefenaar of door nieuwe tests bij de sportbeoefenaar uit te voeren. Als het controlelaboratorium een belastend analyseresultaat meldt, gebaseerd op een betrouwbare analysemethode (bijvoorbeeld IRMS), dat aantoont dat de verboden substantie van exogene oorsprong is, is geen verder onderzoek nodig en wordt het monster geacht de verboden substantie te bevatten. Als er geen betrouwbare analytische methode (bijvoorbeeld IRMS) is uitgevoerd en er geen resultaten van drie voorgaande tests voorhanden zijn, zal de sportbeoefenaar minstens drie keer onaangekondigd gecontroleerd worden binnen een periode van drie maanden. Als het longitudinaal profiel van de betrokken sportbeoefenaar in de opeenvolgende tests niet fysiologisch normaal is, zal het resultaat als een belastend analyseresultaat worden gerapporteerd.

In uiterst zeldzame individuele gevallen kan boldenon van endogene oorsprong in de urine gevonden worden in concentraties van zeer lage waarden manogram per milliliter (ng/ml). Wanneer zo een zeer lage concentratie van boldenon door het controlelaboratorium wordt gerapporteerd en enige betrouwbare analytische methode (bijvoorbeeld IRMS) geen exogene

oorsprong van boldenon kan aantonen, kan verder onderzoek gebeuren door de sportbeoefenaar nieuwe tests te laten ondergaan. Als er geen betrouwbare analytische methode (bijvoorbeeld IRMS) is uitgevoerd, zal de sportbeoefenaar minstens drie keer onaangekondigd gecontroleerd worden binnen een periode van drie maanden. Als het longitudinaal profiel van de betrokken sportbeoefenaar in de opeenvolgende tests niet fysiologisch normaal is, zal het resultaat als een belastend analyseresultaat worden gerapporteerd.

Een door het controlelaboratorium belastend analyseresultaat voor 19-norandrosteron wordt als een wetenschappelijk en onomstootbaar bewijs aanvaard dat de verboden substantie van exogene oorsprong is. In dit geval is geen verder onderzoek noodzakelijk.

Wanneer de atleet niet meewerkt aan de onderzoeken, wordt het monster geacht de verboden substantie te bevatten.

2. Andere anabole middelen, met ingegrip van maar niet beperkt tot:

Clenbuterol, tibolon, zeranol, zilpaterol.

Met betrekking tot de gehele sectie S1 geldt:

* “Exogeen” refereert aan een stof die van nature niet door het lichaam kan worden aangemaakt.

** “Endogeen” refereert aan een stof die van nature door het lichaam kan worden aangemaakt.

S2. Hormonen en verwante substanties

De volgende substanties, met inbegrip van andere substanties met een vergelijkbare scheikundige structuur of een vergelijkbare biologische werking, en hun releasing factors, zijn verboden:

1. **Erytropoëetine (EPO);**
2. **Groeihormoon (hGH), insulineachtige groeifactoren (bijvoorbeeld IGF-1), mechanogroeifactoren (MGFs);**
3. **Gonadotrope hormonen (LH, hCG), enkel bij mannelijke sportbeoefenaars;**
4. **Insuline;**
5. **Corticotrope hormonen.**

Tenzij de sportbeoefenaar kan aantonen dat de gevonden concentratie het gevolg is van een fysiologische of pathologische toestand, is er sprake van een verboden substantie in het monster als de concentratie van de verboden substantie of van de metabolieten of markerstoffen ervan, of relevante verhoudingen in het monster in die mate de normale waarden bij mensen overtreffen, dat het onwaarschijnlijk is dat die concentratie of verhouding overeenstemt met een normale endogene productie.

Als een controlelaboratorium na het gebruik van een betrouwbare analytische methode, rapporteert dat de verboden substantie van exogene oorsprong is, wordt het monster geacht de verboden substantie te bevatten en zal het als een belastend analyseresultaat worden gerapporteerd.

De aanwezigheid van andere substanties met een vergelijkbare scheikundige structuur of een vergelijkbare biologische werking, diagnostische markerstof(fen) of releasing factors van hormonen die in de bovenstaande lijst voorkomen, of elke andere bevinding die aantoonst dat de gevonden substantie van exogene oorsprong is, zal worden gerapporteerd als een belastend analyseresultaat.

S3. Bèta-2 agonisten

Alle bèta-2 agonisten, met inbegrip van hun D- en L-isomeren, zijn verboden.

Als uitzondering is voor **formoterol, salbutamol, salmeterol** en **terbutaline** een toestemming wegens therapeutische noodzaak via verkorte aanvraag vereist, wanneer zij via inhalatie worden toegediend.

Ongeacht de toestemming wegens therapeutische noodzaak wordt een concentratie van salbutamol (vrij salbutamol plus het glucuronideconjugaat) die groter is dan 1000 ng/ml als een belastend analyseresultaat aanzien tenzij de sportbeoefenaar kan bewijzen dat dit resultaat het gevolg is van het therapeutisch gebruik van het geïnhaleerde salbutamol.

S4. Middelen met een anti-oestrogene werking

De volgende klassen van anti-oestrogene stoffen zijn verboden:

1. **Aromatase-inhibitoren**, met inbegrip van, maar niet beperkt tot: **anastrozol, letrozol, aminoglutethimide, exemestaan, formestaan, testolacton**.
2. **Selectieve oestrogeenreceptormodulatoren (SERMs)**, met inbegrip van, maar niet beperkt tot: **raloxifen, tamoxifen, toremifeen**.
3. **Andere anti-oestrogene substanties**, met inbegrip van, maar niet beperkt tot: **clomifeen, cyclofenil, fulvestrant**.

S5. Diuretica en andere maskerende middelen

Maskerende middelen omvatten, maar zijn niet beperkt tot:

Diuretica*, **epitestosteron, probenecid, alfa-reductase-inhibitoren** (bijvoorbeeld **finasteride, dutasteride**) en **middelen die het plasmavolume vergroten** (bijvoorbeeld **albumine, dextraan, hydroxy-ethylzetmeel (HES)**).

Diuretica* omvatten:

Acetazolamide, amiloride, bumetanide, canrenon, chloortalidon, etacrynezuur, furosemide, indapamide, metolazon, spironolacton, thiaziden (bijvoorbeeld **bendroflumethiazide, chloorthiazide, hydrochloorthiazide**), **triamtereën** en andere substanties met een vergelijkbare scheikundige structuur of vergelijkbare biologische werking (behalve drosperinon, wat niet verboden is).

* Een toestemming wegens therapeutische noodzaak is niet geldig als de urine van de sportbeoefenaar een diureticum bevat naast een of meer verboden substanties op of onder de grenswaarde.

VERBODEN METHODEN

M1. Verbetering van het zuurstoftransport

De volgende methoden zijn verboden:

- a. Bloeddoping, met inbegrip van het gebruik van autoloog, homolog of heteroloog bloed, of rode-bloedcelproducten van welke oorsprong ook;
- b. Het kunstmatig verhogen van de opname, het transport of de afgifte van zuurstof, met inbegrip van, maar niet beperkt tot **perfluorchemicaliën, efaproxiral (RSR13) en gemodificeerde hemoglobineproducten**, (bijvoorbeeld **bloedvervangers, gebaseerd op hemoglobine, hemoglobineproducten in microcapsules**).

M2. Chemische en fysieke manipulatie

- a. Frauderen of proberen te frauderen om de validiteit en integriteit van de monsters die afgenomen worden tijdens een dopingcontrole te beïnvloeden. Hieronder wordt ondermeer verstaan: catheterisatie, verwisselen van of frauderen met de urine;
- b. intraveneuze infusies, behalve bij een gerechtvaardigde medische behandeling.

M3. Genetische doping

Het niet-therapeutische gebruik van cellen, genen, genetische elementen, of het veranderen van de genetische expressie, waardoor de sportprestatie verbeterd kan worden, is verboden.

SUBSTANTIES EN METHODEN VERBODEN BINNEN WEDSTRIJDVERBAND

In aanvulling op de categorieën S1 tot S5 en M1 tot M3 zijn de volgende categorieën binnen wedstrijdverband verboden:

VERBODEN STOFFEN

S6. Stimulantia

De volgende stimulantia, met inbegrip van, indien van toepassing, zowel hun optische D- en L-isomeren, zijn verboden:

Adrafinil, adrenaline^{*}, amfepramon, amfetamine, amfetaminil, amifenazol, benzfetamine, bromantan, carfedon, cathine^{}, clobenzorex, cocaïne, cropropamide, crotetamide, cyclazodon, dimethylamfetamine, efedrine^{***}, etamivan, etilamfetamine, etilefrine, famprofazon, fenbutrazaat, fencamfamine, fencamine, fendimetrazine, fenetylline, fenfluramine, fenmetrazine, fenpromethamine, fenproporex, fentermine, furfenorex, heptaminol, isomethepteen, levmethamfetamine, meclofenoxaat, mefenorex, mefentermine, mesocarb, metamfetamine(D-), methyleendioxymfetamine, methyleendioxymetamfetamine, p-methylamfetamine, methylefedrine^{***}, methylfenidaat, modafinil, nikethamide,**

norfenefrine, norfenfluramine, octopamine, ortetamine, oxilofrine, parahydroxyamfetamine, pemoline, pentetrazol, prolantan, propylhexedrine, selegiline, sibutramine, strychnine, en andere substanties met een vergelijkbare scheikundige structuur of een vergelijkbare biologische werking**.**

* **Adrenaline**, in combinatie met lokale anesthetica of voor lokaal gebruik (bijvoorbeeld nasaal of oftalmologisch) is niet verboden.

** **Cathine** is verboden bij een concentratie in de urine hoger dan 5 microgram per milliliter.

*** Zowel **efedrine** als **methylefedrine** zijn verboden bij een concentratie in de urine hoger dan 10 microgram per milliliter.

**** Substanties die zijn opgenomen in het WADA monitoring Program 2006 (bupropion, cafeïne, fenylefrine, fenylpropanolamine, pipradol, pseudo-efedrine en synefrine) worden niet als verboden beschouwd.

S7. Narcotica

De volgende narcotica zijn verboden:

Buprenorfine, dextromoramide, diamorfine (heroïne), fentanyl en zijn derivaten, hydromorfon, methadon, morfine, oxycodon, oxymorfon, pentazocine en pethidine.

S8. Cannabinoïden

Cannabinoïden (bijvoorbeeld hasjiesj, marihuana) zijn verboden.

S9. Glucocorticosteroïden

Alle glucocorticosteroïden zijn verboden als ze oraal, rectaal of dor intraveneuze of intramusculaire injectie worden toegediend. Het gebruik ervan vereist een toestemming wegens therapeutische noodzaak.

Voor alle andere toedieningsvormen behalve degene hieronder vermeld, is een toestemming wegens therapeutische noodzaak via verkorte aanvraag vereist.

Topische preparaten zijn niet verboden als ze gebruikt worden voor aandoeningen van de huid, oor, neus, mond of oog. Ze vereisten dan ook geen toestemming wegens therapeutische noodzaak.

SUBSTANTIES VERBODEN IN BEPAALDE SPORTEN

P1. Alcohol

Alcohol (ethanol) is alleen binnen wedstrijdverband verboden in de onderstaande sporten. De opsporing zal worden verricht door ademanalyse of bloedcontrole. De geldende grenswaarde voor een dopingovertreding is tussen haakjes weergegeven.

Autosport (FIA)	(0,10 g/l)
Biljarten (WCBS)	(0,20 g/l)
Boogschieten (FITA, IPC)	(0,10 g/l)
Jeu de boules (CMSB, IPC bowls)	(0,10 g/l)
Karate (WKF)	(0,10 g/l)
Moderne vijfkamp (UIPM)	(0,10 g/l), alleen bij schietonderdelen
Motorsport (FIM)	(0,10 g/l)
Powerboatracen (UIM)	(0,30 g/l)
Vliegsport (FAI)	(0,20 g/l)

P2. Bètablokkers

Behalve als het anders vermeld wordt, zijn bètablokkers alleen verboden binnen wedstrijdverband in de volgende sporten:

Autosport (FIA)
Biljarten (WCBS)
Bobsleeën (FIBT)
Boogschieten (FITA, IPC), ook verboden buiten wedstrijdverband
Bowling (FIQ)
Bridge (FMB)
Curling (WCF)
Gymnastiek (FIG)
Jeu de boules (CMSB, IPC bowls)
Moderne vijfkamp (UIPM), alleen bij schietonderdelen
Motorsport (FIM)
Schaken (FIDE)
Schieten (ISSF, IPC), ook verboden buiten wedstrijdverband
Skiën (FIS) voor schansspringen, freestyle sprong/halfpipe en snowboard halfpipe/big air
Vliegsport (FAI)
Worstelen (FILA)
Zeilen (ISAF), enkel voor stuurmannen in het matchracen

Bètablokkers omvatten, maar zijn niet beperkt tot:

acebutolol, alprenolol, atenolol, betaxolol, bisoprolol, bunolol, carteolol, carvedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, levobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oxprenolol, pindolol, propranolol, sotalol en timolol.

SPECIFIEKE SUBSTANTIES*

“Specifieke stoffen”* worden hieronder opgesomd:

- Alle geïnhaleerde bèta-2 agonisten behalve clenbuterol;
- Probeneciden;
- Cathine, cropropamide, crotetamide, efedrine, etamivan, famprofazon, fenpromethamine, heptaminol, isomethepteen, levmetamfetamine, meclofenoxaat, p-methylamfetamine, methylefedrine, nikethamide, norfenefrine, octopamine, ortetamine, oxilofrine, propylhexedrine, selegiline, sibutramine;
- Cannabinoïden;
- Alle glucocorticoïden;
- Alcohol;
- Alle bètablokkers.

* “De verboden lijst kan specifieke substanties vermelden die gemakkelijk kunnen leiden tot het onbedoeld overtreden van anti-dopingregels doordat ze veel worden gebruikt in medicijnen of waarvan het minder waarschijnlijk is dat ze met succes worden gebruikt als doping.” Een dopingovertreding betreffende een dergelijke stof kan leiden tot een verlaagde sanctie zoals gesteld in de Code op voorwaarde dat: “...een sporter kan aantonen dat het gebruik van een dergelijke specifiek genoemde substantie niet is geschied met het oogmerk de sportprestaties te verbeteren...”

BIJLAGE II

STANDAARDEN VOOR DE TOEKENNING VAN DISPENSATIES VOOR THERAPEUTISCH GEBRUIK

**Uittreksel uit de "INTERNATIONALE STANDAARD INZAKE DISPENSATIES
VOOR THERAPEUTISCH GEBRUIK" van het Wereldantidopingagentschap (WADA)
die sedert 1 januari 2005 van kracht is**

4.0. *Criteria voor de toekenning van een dispensatie voor therapeutisch gebruik*

Een *sporter* kan een TUE (*Therapeutic Use Exemption* - Dispensatie voor Therapeutisch Gebruik – DTG) krijgen om gebruik te maken van een *verboden stof* of *verboden methode* die op de *verboden lijst* voorkomt. Een aanvraag voor een TUE wordt onderzocht door een *Therapeutic Use Exemption Committee (TUEC)*. Het TUEC wordt aangewezen door een *Antidopingorganisatie*. Er worden uitsluitend dispensaties toegestaan in overeenstemming met de volgende criteria:

[Opmerking: Deze standaard is van toepassing op alle sporters zoals deze worden gedefinieerd in de Code en die aan deze Code onderworpen zijn, d.w.z. alle sporters met of zonder een handicap. Deze standaard wordt toegepast in functie van de persoonlijke toestand van elke individuele sporter. Een TUE die bijvoorbeeld voor een sporter met een handicap aangewezen is, kan voor andere sporters niet aangewezen zijn.]

- 4.1. De *sporter* moet uiterlijk 21 dagen vóórdat hij aan een *evenement* deelneemt, een aanvraag voor een TUE indienen.
- 4.2. De *sporter* zou een ernstig gezondheidsnadeel ondervinden indien de *verboden stof* of *verboden methode* niet zou mogen worden gebruikt bij de behandeling van de acute of chronische medische aandoening waar hij aan lijdt.
- 4.3. Het therapeutisch gebruik van de *verboden stof* of *verboden methode* mag niet leiden tot een grotere verbetering van zijn prestaties dan deze die verwacht mag worden bij de terugkeer van de normale gezondheidstoestand na de behandeling van een reële medische aandoening. Het gebruik van eender welke *verboden stof* of *verboden methode* om een "laag-normaal" niveau van eender welke endogene hormonen te verhogen, wordt niet als een aanvaardbare therapeutische behandeling beschouwd.
- 4.4. Er bestaat geen redelijk therapeutisch alternatief voor het gebruik van de normaal gezien *verboden stof* of *verboden methode*.
- 4.5. De noodzaak om de normaal gezien *verboden stof* of *verboden methode* te gebruiken, mag niet deels of volledig ontstaan zijn uit een eerder niet-therapeutisch gebruik van eender welke stoffen die op de *verboden lijst* voorkomen.

4.6. De TUE wordt geannuleerd door het orgaan dat de dispensatie had toegestaan,

- (a) indien de *sporter* niet onmiddellijk aan alle vereisten en voorwaarden voldoet die hem worden opgelegd door de *Antidopingorganisatie* die de TUE had toegestaan;
- (b) zodra de periode waarvoor de TUE werd toegestaan, is verstreken;
- (c) zodra de *sporter* ervan op de hoogte wordt gebracht dat de TUE door de *Antidopingorganisatie* is ingetrokken.

*[Opmerking: Elke TUE geldt voor een specifieke termijn die door het TUEC wordt bepaald. In sommige gevallen blijft de verboden stof waarvoor een TUE gold, ook na het verstrijken van de termijn of na de intrekking van de TUE nog aanwezig in het lichaam van de *sporter*. In dergelijke gevallen dient de *Antidopingorganisatie* die het aanvankelijke onderzoek naar dit afwijkende resultaat voert, te overwegen of dit in overeenstemming is met de datum van beëindiging of intrekking van de TUE.]*

4.7 Een aanvraag voor een TUE wordt niet geacht met terugwerkende kracht te zijn ingediend, uitgezonderd:

- (a) indien een spoedbehandeling of de behandeling van een acute medische aandoening noodzakelijk was; of
- (b) indien, als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden, de aanvrager te weinig tijd of onvoldoende gelegenheid had om bij een TUEC een aanvraag in te dienen, of het TUEC te weinig tijd of onvoldoende gelegenheid had om een aanvraag te behandelen vóór de datum van de dopingcontrole.

*[Opmerking: Medische spoedgevallen of acute medische aandoeningen waarvoor de toediening van een normaal gezien verboden stof of verboden methode vereist is vóórdat er een TUE-aanvraag kan worden ingediend, komen zelden voor. Ook omstandigheden waarin een TUE-aanvraag met spoed behandeld dient te worden omdat de datum van de competitie nakend is, zijn zeldzaam. *Antidopingorganisaties* die TUE's toekennen, moeten over interne procedures beschikken om dit soort situaties aan te kunnen.]*

5.0. Vertrouwelijkheid van de informatie

5.1. De aanvrager dient schriftelijk te bevestigen dat hij zijn toestemming verleent om alle informatie in verband met de aanvraag mee te delen aan de TUEC-leden en desgevallend ook aan andere onafhankelijke medische of wetenschappelijke experts, evenals aan alle medewerkers die noodzakelijkerwijs betrokken zijn bij de behandeling en de herziening van TUE's of de beroepsprocedures hiertegen.

Indien de hulp van externe, onafhankelijke experts zou zijn vereist, worden alle gegevens van de aanvraag aan hen doorgestuurd zonder vermelding van de identiteit van de betreffende *sporter* en de arts(en) die bij de verzorging van de *sporter* betrokken is (zijn). De aanvrager dient schriftelijk te bevestigen dat hij het TUEC de toestemming verleent om zijn beslissingen aan andere relevante *Antidopingorganisaties* mee te delen, conform de bepalingen van de Code.

5.2. De leden van de TUEC's en de administratieve medewerkers van de betrokken

Antidopingorganisatie dienen al hun activiteiten op strikt confidentiële wijze uit te voeren. Alle leden van een TUEC en hun betrokken medewerkers dienen een confidentialiteitsovereenkomst te ondertekenen. Meer in het bijzonder dienen zij de volgende informatie confidentieel te behandelen:

- (a) alle medische informatie en gegevens die afkomstig zijn van de *sporter* en de arts(en) die bij de verzorging van de *sporter* betrokken is (zijn);
- (b) alle gegevens van de aanvraag, met inbegrip van de naam van de arts(en) die bij de procedure betrokken is (zijn).

Indien een *sporter* zich wenst te verzetten tegen het recht van het TUEC of het WADA TUEC om informatie over zijn gezondheidstoestand te verkrijgen, dient hij zijn arts hiervan schriftelijk op de hoogte te brengen. Een dergelijke beslissing leidt er evenwel toe dat de *sporter* geen goedkeuring zal krijgen voor een TUE of de verlenging van een bestaande TUE.

6.0. TUEC (Therapeutic Use Exemption Committee – comité dat TUE-aanvragen behandelt)

Een TUEC wordt opgericht en treedt op in overeenstemming met de volgende richtlijnen:

- 6.1. In elk TUEC moeten er minstens drie artsen zetelen die ervaring hebben met de verzorging en behandeling van *sporters* en die over een degelijke kennis van klinische geneeskunde en sportgeneeskunde beschikken. Om de onafhankelijkheid van de besluitvorming te waarborgen, mag de meerderheid van de leden van een TUEC binnen de *Antidopingorganisatie* geen officiële verantwoordelijkheid dragen. Alle leden van een TUEC dienen een overeenkomst inzake strijdige belangen te ondertekenen. Bij de behandeling van aanvragen die betrekking hebben op *sporters* met een handicap, moet minstens één TUEC-lid specifieke ervaring hebben met de verzorging en behandeling van *sporters* met een handicap.
- 6.2. Het is de TUEC's toegestaan om op zoek te gaan naar eender welke medische of wetenschappelijke expertise die hen noodzakelijk lijkt om de omstandigheden van eender welke TUE-aanvraag te onderzoeken.
- 6.3. Het WADA TUEC wordt samengesteld conform de criteria die in artikel 6.1. worden uiteengezet. Het WADA TUEC wordt opgericht om op eigen initiatief beslissingen te onderzoeken met betrekking tot TUE's die door *Antidopingorganisaties* werden toegekend. Zoals in artikel 4.4 van de *Code* wordt bepaald, onderzoekt het WADA TUEC TUE-dossiers op vraag van *sporters* aan wie een TUE werd geweigerd door een *Antidopingorganisatie*. Het WADA TUEC heeft daarbij de bevoegdheid om deze beslissing om te keren.

7.0. TUE-aanvraagprocedure

- 7.1. De toekenning van een TUE wordt slechts overwogen na de ontvangst van een ingevuld

aanvraagformulier waarbij alle relevante documenten zijn gevoegd (zie Bijlage 1 – TUE-formulier). De aanvraagprocedure moet worden afgehandeld in overeenstemming met de principes van strikte medische geheimhouding.

- 7.2. Het TUE-aanvraagformulier, zoals opgenomen in Bijlage 1, kan door de *Antidopingorganisaties* worden gewijzigd om er bijkomende vragen in op te nemen. Er kunnen evenwel geen onderdelen of items uit worden weggelaten.
- 7.3. Het TUE-aanvraagformulier mag door de *Antidopingorganisaties* in andere talen (in een andere taal) worden vertaald, maar de Engelse of Franse tekst moet op het aanvraagformulier behouden blijven.
- 7.4. Een *sporter* mag slechts bij één *Antidopingorganisatie* een TUE aanvragen. Op het aanvraagformulier moet worden vermeld in welke sporttak hij actief is en – waar dit van toepassing is – welke discipline hij beoefent of welke specifieke positie of rol hij heeft.
- 7.5. Bij elke aanvraag moet de volledige lijst worden opgegeven van alle eerdere en/of op dat ogenblik nog lopende aanvragen om toestemming te krijgen voor het gebruik van een normaal gezien *verboden stof* of *verboden methode*, met vermelding van het orgaan waarbij deze aanvragen werden ingediend en de beslissing(en) van dit orgaan.
- 7.6. Bij de aanvraag moet een uitgebreide medische voorgeschiedenis worden gevoegd, met de resultaten van alle onderzoeken, labotests en *imaging studies*, die relevant zijn voor de aanvraag.
- 7.7. Alle relevante bijkomende onderzoeken, tests of *imaging studies* die door het TUEC van de *Antidopingorganisatie* worden gevraagd, worden op kosten van de aanvrager of diens nationale sportfederatie uitgevoerd.
- 7.8. De aanvraag moet een verklaring bevatten van een naar behoren gekwalificeerde arts die de noodzaak bevestigt om de normaal gezien *verboden stof* of *verboden methode* bij de behandeling van de *sporter* te gebruiken, en uitlegt waarom een alternatieve, wel toegestane medicatie niet kan of kon worden gebruikt bij de behandeling van de aandoening van de *sporter*.
- 7.9. De toe te dienen dosis en de toedieningsfrequentie, -wijze en –duur van de normaal gezien *verboden stof* of *verboden methode* in kwestie, moet worden gespecificeerd.
- 7.10. Het TUEC dient binnen de 30 dagen na de ontvangst van alle relevante documenten een beslissing te nemen. Deze moet schriftelijk aan de *sporter* worden meegedeeld door de betreffende *Antidopingorganisatie*. Indien een TUE wordt toegestaan aan een *sporter* die tot de *geregistreerde doelgroep voor dopingcontrole* behoort, wordt deze beslissing zo snel mogelijk aan de *sporter* en het *WADA* meegedeeld, samen met de bijbehorende informatie aangaande de duur van de TUE en de voorwaarden die eraan verbonden zijn.
- 7.11. (a) Na de ontvangst van een herzieningsverzoek van een *sporter* zoals vermeld in Artikel 4.4 van de Code, heeft het WADA TUEC, zoals wordt bepaald in artikel 4.4

van de *Code*, het recht om een beslissing om te keren in verband met een TUE die door een *Antidopingorganisatie* werd toegestaan. De *sporter* dient aan het WADA TUEC alle informatie aangaande de TUE te bezorgen die hij aanvankelijk aan de *Antidopingorganisatie* had verstrekt, evenals een aanvraagvergoeding. Zolang de herzieningsprocedure loopt, blijft de oorspronkelijke beslissing van kracht. De procedure mag niet langer dan 30 dagen duren, te rekenen vanaf de ontvangst van de informatie door het *WADA*.

- (b) Het *WADA* kan op eender welk ogenblik tot een herziening overgaan. Het WADA TUEC dient zijn herziening binnen de 30 dagen af te ronden.

7.12. Indien een beslissing in verband met de toekenning van een TUE wordt omgekeerd na een herziening, gebeurt dit niet met terugwerkende kracht en worden de resultaten van de *sporter* gedurende de periode dat de TUE was toegestaan, niet geannuleerd. De herziene beslissing wordt van kracht uiterlijk 14 dagen na de mededeling van de beslissing aan de *sporter*.

8.0. *ATUE-procedure (Abbreviated Therapeutic Use Exemption – Verkorte procedure voor dispensatie voor therapeutisch gebruik)*

8.1. Het is algemeen bekend dat sommige stoffen die op de *verboden lijst* staan, worden gebruikt bij de behandeling van medische aandoeningen die onder *sporters* frequent voorkomen. In dergelijke gevallen is een volledige aanvraagprocedure zoals in sectie 4 en sectie 7 wordt omschreven, niet nodig. Hiervoor werd een verkorte procedure of ATUE-procedure voorzien.

8.2. De *verboden stoffen* of *verboden methoden* waarvoor via deze verkorte procedure toestemming kan worden verkregen, zijn strikt beperkt tot de volgende:

Beta-2-agonisten (formoterol, salbutamol, salmeterol en terbutaline) toegediend door middel van inhalatie, en glucocorticosteroïden toegediend via niet-systemische toedieningswijzen.

8.3. Om gebruik te kunnen maken van één van bovenstaande stoffen, dient de *sporter* aan de *Antidopingorganisatie* een medische kennisgeving te bezorgen waarin de therapeutische noodzaak wordt verantwoord. In een dergelijke medische kennisgeving, waarvan er een model is opgenomen in Bijlage 2, wordt de diagnose vermeld, evenals de naam van het geneesmiddel, de dosis, de toedieningswijze en de behandelingsduur. Wanneer dit van toepassing is, moeten ook alle tests worden vermeld die werden uitgevoerd om de diagnose te stellen (zonder de feitelijke resultaten of gedetailleerde gegevens).

8.4. Voor de verkorte procedure gelden de volgende regels:

- (a) De goedkeuring voor het gebruik van *verboden stoffen* waarop de ATUE-procedure van toepassing is, wordt verleend zodra de *Antidopingorganisatie* de volledige medische kennisgeving heeft ontvangen. Onvolledige kennisgevingen moeten worden teruggestuurd naar de aanvrager.

- (b) Bij de ontvangst van een volledige kennisgeving dient de *Antidopingorganisatie* de *sporter* onmiddellijk op de hoogte te brengen. Ook de IF, de NF en de NADO van de *sporter*, naargelang van het geval, moeten op de hoogte worden gebracht. De *Antidopingorganisatie* dient het WADA slechts op de hoogte te brengen na de ontvangst van een kennisgeving van een *sporter die internationaal actief is*.
- (c) Een kennisgeving in het kader van een ATUE-procedure wordt niet geacht met terugwerkende kracht te gelden, uitgezonderd:
 - indien een spoedbehandeling of de behandeling van een acute medische aandoening noodzakelijk was; of
 - indien, als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden, de aanvrager te weinig tijd of onvoldoende gelegenheid had om bij een TUEC een aanvraag in te dienen, of het TUEC te weinig tijd of onvoldoende gelegenheid had om een aanvraag te behandelen vóór de datum van de dopingcontrole.

8.5. (a) Het TUEC of het WADA TUEC kan op eender welk ogenblik tijdens de looptijd van een ATUE overgaan tot een herziening.

- (b) Indien een *sporter* een herziening aanvraagt nadat hem een ATUE is geweigerd, heeft het WADA TUEC het recht om van de *sporter* de bijkomende medische informatie te vragen die het noodzakelijk acht. De kosten hiervan zijn voor rekening van de *sporter*.

8.6. Een ATUE kan door het TUEC of WADA TUEC op eender welk ogenblik worden geannuleerd. De *sporter*, zijn IF en alle betrokken *Antidopingorganisaties* dienen hiervan onmiddellijk op de hoogte te worden gebracht.

8.7. De annulering treedt onmiddellijk in werking na de mededeling van de beslissing aan de *sporter*. De *sporter* behoudt evenwel het recht om een TUE-aanvraag in te dienen conform sectie 7.

9.0. *Clearing house*

9.1. *Antidopingorganisaties* dienen het WADA op de hoogte te brengen van alle TUE's. Zij moeten aan het WADA alle bijbehorende documentatie bezorgen die zij ontvangen conform sectie 7.

9.2. Voor wat betreft de ATUE's, dienen de *Antidopingorganisaties* het WADA op de hoogte te brengen van alle medische aanvragen die conform sectie 8.4 worden ingediend door *sporters die internationaal actief zijn*.

9.3. Het *clearing house* dient de vertrouwelijke behandeling van alle medische gegevens te waarborgen.

Aanhangsel 1: De mondiale antidopingcode

Aanhangsel 2: Internationale norm voor laboratoriumanalyse

Aanhangsel 3: Internationale norm voor het uitvoeren van tests

Internationale Conventie tegen het dopinggebruik in de sport

Aanhangsel 1
De mondiale antidopingcode

**NEDERLANDSE
VERTALING

THE WORLD

ANTI-DOPING

CODE**

Versie 3.0

INHOUDSTAFEL

Inleiding:	Doel, werkingsgebied en organisatie van het Wereldantidopingprogramma en de Code
Deel één:	Dopingcontrole
Deel twee:	Scholing en onderzoek
Deel drie:	Rollen en verantwoordelijkheden
Deel vier:	Acceptatie, naleving, aanpassing en interpretatie
Appendix 1:	Definities

INLEIDING

DOEL, WERKINGSGBIED EN ORGANISATIE VAN HET WERELDANTIDOPINGPROGRAMMA EN DE CODE

De doelstellingen van het Wereldantidopingprogramma en de *Code* zijn:

- Het beschermen van het fundamentele recht van *Sporters* om deel te nemen aan dopingvrije sport en zo te streven naar gezondheid, eerlijkheid en gelijkheid voor *Sporters* over de hele wereld en
- Garanties geven voor geharmoniseerde, gecoördineerde en effectieve antidopingprogramma's op internationaal en nationaal niveau met betrekking tot opsporing, ontmoediging en preventie van dopinggebruik.

Het Wereldantidopingprogramma

Het Wereldantidopingprogramma omvat alle elementen die nodig zijn om optimale harmonisatie en de beste uitvoering van internationale en nationale antidopingprogramma's te verzekeren.

De belangrijkste elementen zijn:

Niveau 1: de *Code*.

Niveau 2: Internationale standaarden.

Niveau 3: Richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering.

De Code

De *Code* is het fundamentele en universele document waarop het Wereldantidopingprogramma voor sport is gebaseerd. Het doel van de *Code* is het effectiever maken van de strijd tegen doping door universele harmonisatie van de belangrijkste antidopingelementen. Hij moet specifiek genoeg zijn om volledige harmonisatie te bereiken in kwesties waar uniformiteit vereist is en toch algemeen genoeg op andere gebieden om ruimte over te laten voor flexibiliteit bij de implementatie van overeengekomen antidopingprincipes.

Internationale standaarden

Internationale standaarden voor verschillende technische en operationele gebieden binnen het antidopingprogramma zullen worden ontwikkeld in overleg met de *Ondertekenaars* en overheden en worden goedgekeurd door het WADA. Het doel van de *Internationale standaarden* is harmonisatie tussen *Antidopingorganisaties* die verantwoordelijk zijn voor specifieke technische en operationele onderdelen van de antidopingprogramma's. Handelen in overeenstemming met de *Internationale standaarden* is verplicht om te voldoen aan de *Code*. De *Internationale standaarden* kunnen van tijd tot tijd worden herzien door het bestuurscomité van het WADA na redelijk overleg met de *Ondertekenaars* en overheden. Tenzij anders aangegeven in de *Code* worden alle *Internationale standaarden* en alle herzieningen van kracht op de datum die is opgegeven in de *Internationale standaard* of herziening.

[Opmerking: Internationale standaarden omvatten veel van de technische details die nodig zijn om de Code te implementeren. Daaronder vallen bijvoorbeeld de precieze vereisten voor het afnemen van Monsters, laboratoriumanalyse en laboratoriumaccreditatie die momenteel zijn opgenomen in de Antidopingcode van de Olympische Beweging ('OMADC'). De Internationale standaarden, waarnaar in de Code uitdrukkelijk wordt verwezen, worden in overleg met de Ondertekenaars en overheden opgesteld door deskundigen en beschreven in afzonderlijke technische documenten. Het is belangrijk dat de technische deskundigen tijdig wijzigingen kunnen aanbrengen in de Internationale standaarden zonder dat de Code daarvoor herzien hoeft te worden of de regels of reglementen van elk van de direct betrokkenen moeten worden veranderd.]

Alle toepasselijke Internationale standaarden zullen in werking treden op 1 januari 2004.]

Richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering

Er worden richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering ontwikkeld, gebaseerd op de Code, om de juiste oplossingen te bieden voor verschillende problemen in de strijd tegen doping. De richtlijnen worden aanbevolen door het WADA en zijn op aanvraag beschikbaar voor Ondertekenaars, maar worden niet verplicht gesteld. Naast richtlijnen voor antidopingdocumentatie stelt het WADA ook bepaalde trainingen ter beschikking aan de Ondertekenaars.

[Opmerking: het WADA gaat model(antidoping)reglementen opstellen die zijn afgestemd op de behoeften van elk van de hoofdgroepen van de Ondertekenaars (bijvoorbeeld Internationale Federaties voor individuele sporten, Internationale Federaties voor teamsporten, Nationale Antidopingorganisaties, enz.). Deze model(antidoping)reglementen komen overeen met en zijn gebaseerd op de Code, zijn goede voorbeelden van hoe de regels moeten worden gehanteerd en bevatten alle details (waaronder verwijzingen naar Internationale standaarden) die nodig zijn om een effectief antidopingprogramma te ontwikkelen.]

Deze model(antidoping)reglementen bieden verschillende mogelijkheden waaruit de direct betrokkenen kunnen kiezen. Sommige direct betrokkenen kiezen er misschien voor om de model(antidoping)reglementen en andere richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering letterlijk over te nemen, terwijl anderen de richtlijnen overnemen maar er wel enkele wijzigingen in aanbrengen. Weer andere betrokkenen willen misschien liever hun eigen regels en voorschriften opstellen in overeenstemming met de algemene principes en specifieke vereisten die in de Code zijn opgenomen.]

Andere modeldocumenten voor specifieke delen van het antidopingwerk kunnen worden ontwikkeld op basis van algemeen erkende behoeften en verwachtingen van direct betrokkenen. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gelden voor richtlijnen voor nationale antidopingprogramma's, resultatenbeheer, dopingcontroles (naast de specifieke vereisten die zijn vermeld in de Internationale standaard voor dopingcontroles), scholingsprogramma's, enz. Alle Richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering moeten worden gecontroleerd en goedgekeurd door het WADA voor ze kunnen worden opgenomen in het Wereldantidopingprogramma.]

BASISPRINCIPE VOOR DE WERELDANTIDOPINGCODE

Antidopingprogramma's zijn er om de intrinsieke waarde van sport te behouden. Die intrinsieke waarde wordt ook wel aangeduid als 'de geest van de sport'. Het is de essentie van de

Olympische gedachte: het gaat om eerlijk spelen. De geest van de sport is het huldigen van de ziel, het lichaam en de geest van de mens en wordt gekenmerkt door de volgende waarden:

- Ethiek, 'fair play' en eerlijkheid
- Gezondheid
- Uitmuntende prestaties
- Karakter en ontwikkeling
- Plezier
- Teamwork
- Toewijding en betrokkenheid
- Respect voor regels en wetten
- Respect voor onszelf en andere deelnemers
- Moed
- Verbondenheid en solidariteit

Doping is fundamenteel in strijd met de geest van de sport.

DEEL EEN

DOPINGCONTROLE

INLEIDING

Deel Een van de *Code* beschrijft specifieke antidopingregels en -principes die moeten worden gevolgd door organisaties die verantwoordelijk zijn voor het aannemen, implementeren of opleggen van antidopingregels binnen hun machtsgebied, bijvoorbeeld het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, Internationale Federaties, de *Organisaties van Belangrijke Evenementen* en *Nationale Antidopingorganisaties*. Al deze organisaties worden tezamen aangeduid als *Antidopingorganisaties*.

Deel Een van de *Code* is niet bedoeld als vervanging van de uitgebreide antidopingregels die zijn opgesteld door deze *Antidopingorganisaties* en maakt deze ook geenszins overbodig. Sommige bepalingen in Deel Een van de *Code* moeten door elke *Antidopingorganisatie* in wezen woordelijk worden overgenomen in haar eigen antidopingregels, terwijl andere bepalingen in Deel Een verplichte richtlijnen geven die ruimte overlaten voor flexibiliteit bij het formuleren van de regels door elke *Antidopingorganisatie*, of voorwaarden stellen waaraan elke *Antidopingorganisatie* moet voldoen, maar die niet hoeven terug te komen in de antidopingregels van die organisatie. De volgende Artikelen, voor zover van toepassing binnen het werkingsgebied waar de *Antidopingorganisatie* haar antidopingactiviteiten uitvoert, moeten worden opgenomen in de regels van elke *Antidopingorganisatie* zonder enige substantiële wijzigingen (wel toegestaan zijn noodzakelijke, niet-substantiële wijzigingen in de formulering met betrekking tot de naam, sport, sectienummers, etc. van de organisatie): Artikel 1 (Definitie van doping), 2 (Overtredingen van antidopingregels), 3 (Bewijs van doping), 9 (Automatische *Diskwalificatie* van individuele resultaten), 10 (Sancties tegen individuen), 11 (*Consequenties* voor teams), 13 (Beroep) met uitzondering van 13.2.2, 17 (Statuut van beperkingen) en Definities.

[Opmerking: het is bijvoorbeeld van groot belang voor de harmonisatie dat alle Ondertekenaars hun besluiten baseren op dezelfde lijst overtredingen van antidopingregels en dezelfde bewijslast en dezelfde Consequenties verbinden aan dezelfde overtredingen van antidopingregels. Deze substantiële regels moeten altijd gelijk zijn, of een zaak nu wordt behandeld door een Internationale Federatie, op nationaal niveau of voor het CAS. Aan de andere kant is het voor effectieve harmonisatie niet noodzakelijk alle Ondertekenaars te dwingen gebruik te maken van hetzelfde resultatenbeheer en dezelfde vervolgingsprocedure. Er zijn op dit moment veel verschillende, maar even effectieve processen voor resultatenbeheer en vervolgingsprocedures binnen verschillende Internationale Federaties en verschillende nationale organen. De Code vereist geen absolute uniformiteit in resultatenbeheer en tuchtrechtelijke procedures; hij vereist echter wel dat de diverse methoden van de Ondertekenaars voldoen aan de principes die in de Code zijn vastgelegd.]

Met betrekking tot Artikel 13 behoort subsectie 13.2.2 niet tot de bepalingen die in wezen woordelijk moeten worden overgenomen, omdat 13.2.2 verplichte richtlijnen beschrijft die ruimte overlaten voor flexibiliteit in de formulering van de regels door de Antidopingorganisatie.]

Antidopingregels zijn net als competitierregels sportregels die bepalen onder welke omstandigheden een sport mag worden beoefend. *Sporters* accepteren deze regels als voorwaarde voor deelname. Antidopingregels zijn niet bedoeld om onderhevig te zijn aan of beperkt te worden door de vereisten en juridische normen die van toepassing zijn op

strafrechtelijke vervolging of arbeidskwesties. Het beleid en de minimale standaarden die zijn beschreven in de Code vertegenwoordigen de consensus van een breed spectrum van direct betrokkenen die zich inzetten voor eerlijke sport en moeten worden gerespecteerd door alle rechtbanken en beslissingsbevoegde organen.

Deelnemers zijn verplicht zich te houden aan de antidopingregels die door de betreffende *Antidopingorganisatie* zijn ingesteld in overeenstemming met de Code. Elke *Ondertekenaar* moet regels en procedures instellen om te garanderen dat alle *Deelnemers* die onder het gezag van de *Ondertekenaar* en de organisaties die daar lid van zijn vallen, worden geïnformeerd over en akkoord gaan met de geldende antidopingregels van de betreffende *Antidopingorganisatie*.

[Opmerking: door deel te nemen aan sportactiviteiten verplichten sporters zich de competitie regels van hun sport na te leven. Op dezelfde manier moeten sporters en hun begeleidend personeel gebonden zijn aan de antidopingregels die zijn gebaseerd op Artikel 2 van de Code op grond van hun overeenkomsten voor lidmaatschap van, accreditatie voor of deelname aan sportorganisaties of sportevenementen die vallen onder de Code. Elke Ondertekenaar moet echter zelf de noodzakelijke stappen ondernemen om te garanderen dat alle sporters en hun begeleidend personeel binnen zijn gezag verplicht zijn zich te houden aan de antidopingregels van de betreffende Antidopingorganisatie.]

ARTIKEL 1 DEFINITIE VAN DOPING

Doping is gedefinieerd als de overtreding of de verschillende overtredingen van de antidopingregels zoals die zijn bepaald in Artikel 2.1 tot en met Artikel 2.8 van de Code.

ARTIKEL 2 OVERTREDINGEN VAN ANTIDOPINGREGELS

[Opmerking: het doel van Artikel 2 is het specificeren van de omstandigheden en gedragingen die behoren tot de overtredingen van antidopingregels. Vervolging in dopingzaken vindt plaats als er redenen zijn om aan te nemen dat een of meer van deze specifieke regels zijn overtreden. De meeste omstandigheden en gedragingen op deze lijst van overtredingen zijn in enige vorm te vinden in de OMADC of andere bestaande antidopingreglementen.]

Onder overtredingen van antidopingregels wordt het volgende verstaan:

2.1 De aanwezigheid van een *Verboden Stof* of de *Afbraakproducten* of *Markers* daarvan in een *Monster* van een lichaamsstof van een *Sporter*.

2.1.1 Het is de persoonlijke plicht van elke *Sporter* om te garanderen dat er geen *Verboden Stoffen* binnenkomen in zijn of haar lichaam. *Sporters* zijn verantwoordelijk voor alle *Verboden Stoffen* of de *Afbraakproducten* of *Markers* daarvan die worden aangetroffen in *Monsters* van hun lichaamsstoffen. Er hoeft daarom geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust *Gebruik* door de *Sporter* te worden aangetoond om een overtreding van de antidopingregel als bedoeld in Artikel 2.1 te kunnen vaststellen.

[Opmerking: voor overtredingen van een antidopingregel waarbij sprake is van de aanwezigheid van een Verboden Stof (of Afbraakproducten of Markers daarvan) hanteert de Code het principe van risicoaansprakelijkheid, dat te vinden is in de OMADC en de grote meerderheid van de bestaande antidopingreglementen. Volgens het principe van risicoaansprakelijkheid is er altijd sprake van een overtreding van antidopingregels

als er een Verboden Stof wordt aangetroffen in een Monster van een lichaamsstof van een Sporter. Dit wordt gezien als een overtreding, ongeacht of de Sporter opzettelijk of onopzettelijk een Verboden Stof heeft gebruikt of nalatig is geweest of anderszins schuldig is. Als het positieve Monster afkomstig is van een controle binnen wedstrijdverband, zijn de resultaten van de betreffende Competitie automatisch ongeldig (Artikel 9 (Automatische Diskwalificatie van individuele resultaten)). De Sporter heeft dan echter de mogelijkheid om sancties te voorkomen of verlagen als de Sporter kan aantonen dat hij of zij niet schuldig of niet significant schuldig is. (Artikel 10.5 (Afwending of verkorting van periode van Uitsluiting op grond van uitzonderlijke omstandigheden)).

De regel van risicoaansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een Verboden Stof in een Monster van een lichaamsstof van een Sporter, met de mogelijkheid dat de sancties worden aangepast op grond van bepaalde criteria, biedt een redelijk evenwicht tussen een effectief antidopingbeleid in het voordeel van alle Sporters die 'clean' zijn en billijkheid in de uitzonderlijke gevallen waarin een Verboden Stof in het lichaam van een Sporter terecht is gekomen zonder nalatigheid of schuld van de Sporter. Het is belangrijk om te benadrukken dat het bepalen of er wel of niet sprake is van overtreding van antidopingregels weliswaar gebeurt op basis van het principe van risicoaansprakelijkheid, maar dat er niet automatisch een bepaalde periode van Uitsluiting wordt opgelegd.

De beweegreden achter de regel van risicoaansprakelijkheid is goed uiteengezet door het Arbitragehof voor de Sport in de zaak Quigley versus UIT.

"Het is waar dat een dopingcontrole op basis van risicoaansprakelijkheid in bepaalde opzichten oneerlijk kan zijn in een individueel geval, zoals in dat van Q., waarbij de Sporter misschien middelen heeft ingenomen als gevolg van verkeerde etikettering of een ondeugdelijk advies waarvoor hij of zij niet verantwoordelijk is – vooral in het geval van plotselinge ziekte in een vreemd land. Maar het is ook in zeker opzicht 'oneerlijk' als een Sporter een voedselvergiftiging oploopt op de dag voor een belangrijke wedstrijd. Toch zullen in geen van beide gevallen de regels van de competitie worden aangepast om de oneerlijkheid weg te nemen. Net zoals de competitie niet zal worden uitgesteld tot de Sporter weer beter is, zo wordt het verbod op Verboden Stoffen niet opgeheven als blijkt dat ze per ongeluk zijn ingenomen. De wisselingen van het lot in sportcompetities zullen, net als die van het leven zelf, veel soorten oneerlijkheid veroorzaken, door ongelukken of door nalatigheid van Personen die daar niet voor aansprakelijk zijn, die de wet niet ongedaan kan maken.

Verder lijkt het een lovenswaardig beleidsdoel om geen onopzettelijke oneerlijkheid ten aanzien van een individu recht te zetten door opzettelijk oneerlijkheid te creëren ten aanzien van alle andere deelnemers aan de competitie. Dat is wat er zou gebeuren als verboden, prestatieverhogende middelen werden getolereerd als ze onopzettelijk waren ingenomen. Bovendien zou ook opzettelijk gebruik dan vaak onbestraft blijven wegens gebrek aan bewijs voor schuldige opzet. En een voorwaarde van schuld zou zeker dure rechtszaken tot gevolg hebben die federaties – vooral die met bescheiden financiële middelen – danig kunnen hinderen in hun strijd tegen doping."

2.1.2 Met uitzondering van die stoffen waarvoor een specifieke grenswaarde is genoemd in de *Verboden Lijst* betekent de aantoonbare aanwezigheid van elk spoor van een *Verboden Stof* of een *Afbraakproduct* of *Marker* daarvan in een *Monster* van een lichaamsstof van een *Sporter* automatisch een overtreding van de antidopingregels.

2.1.3 Als uitzondering op de algemene regel van Artikel 2.1 kan de *Verboden Lijst* speciale criteria bevatten voor de beoordeling van de aanwezigheid van *Verboden Stoffen* die ook door het lichaam zelf kunnen worden geproduceerd.

[Opmerking: de Verboden Lijst kan bijvoorbeeld stellen dat een T/E-ratio hoger dan 6:1 wordt gezien als doping, tenzij een analyse over een langere periode van eerdere of opeenvolgende controleresultaten door de Antidopingorganisatie een natuurlijk verhoogde ratio laat zien of de Sporter op andere wijze kan aantonen dat de verhoogde ratio het gevolg is van een fysiologische of pathologische gesteldheid.]

2.2 Gebruik of Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode

2.2.1 Het slagen of mislukken van het *Gebruik* van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* is niet relevant. Elk *Gebruik* of elke *Poging tot Gebruik* van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* betekent een overtreding van de antidopingregels.

[Opmerking: het verbod op 'Gebruik' zoals dat is opgenomen in de tekst van de OMADC is uitgebreid en omvat nu zowel Verboden Stoffen als Verboden Methoden. Door deze toevoeging is het niet meer nodig om 'toegeven van Gebruik' specifiek te definiëren als een afzonderlijke overtreding van een antidopingregel. 'Gebruik' kan bijvoorbeeld worden bewezen door middel van bekentenissen, verklaringen van derden of andere bewijsmiddelen.]

Het aantonen van 'Poging tot Gebruik' van een *Verboden Stof* vereist een bewijs van opzet van de kant van de Sporter. Het feit dat opzet vereist kan zijn om deze specifieke overtreding van een antidopingregel te bewijzen doet geen afbreuk aan het principe van risicoaansprakelijkheid zoals dat is vastgelegd voor overtredingen van Artikel 2.1 en *Gebruik van een Verboden Stof* of *Verboden Methode*.

Als een Sporter buiten wedstrijdverband een Verboden Stof gebruikt die niet verboden is buiten wedstrijdverband, is er geen sprake van overtreding van antidopingregels.]

2.3 Het weigeren een monster van een lichaamsstof af te staan, het na een oproep volgens de geldende antidopingregels zonder geldige reden niet af kunnen geven van een dergelijk monster of het anderszins omzeilen van het afnemen van monsters.

[Opmerking: weigeren of verzuimen mee te werken aan het afnemen van Monsters na een oproep is verboden in vrijwel alle dopingreglementen. Dit Artikel voegt aan de bestaande regels 'anderszins omzeilen van het afnemen van Monsters' toe als verboden gedrag. Zo zou het bijvoorbeeld een overtreding van de antidopingregels zijn als kan worden vastgesteld dat een Sporter zich heeft verstopt voor een Dopingcontroleofficial die een dopingcontrole wilde gaan uitvoeren. Een overtreding op grond van 'weigeren of verzuimen mee te werken aan het afnemen van Monsters' kan zowel gebaseerd zijn op opzet als op nalatig gedrag van de Sporter, terwijl 'omzeilen' van het afnemen van Monsters duidt op opzettelijk gedrag van de Sporter.]

2.4 Overtreding van de geldende eisen met betrekking tot beschikbaarheid van de Sporter voor *Dopingcontroles buiten wedstrijdverband* waaronder het niet verstrekken van vereiste verblijfsgegevens en het niet ondergaan van dopingcontroles die op redelijke gronden zijn aangekondigd.

[Opmerking: onaangekondigde dopingcontroles buiten wedstrijdverband zijn essentieel voor een effectieve dopingcontrole. Zonder nauwkeurige verblijfsgegevens van de Sporter is deze manier van controle inefficiënt en soms zelfs onmogelijk. Dit Artikel, dat vaak ontbreekt in bestaande antidopingreglementen, bepaalt dat Sporters die zijn aangehouden voor Dopingcontroles buiten wedstrijdverband verantwoordelijk zijn voor het verstrekken en actueel houden van verblijfsgegevens, zodat ze kunnen worden benaderd voor Onaangekondigde Dopingcontroles buiten wedstrijdverband. De 'geldende eisen' worden bepaald door de Internationale Federatie en

de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter, zodat er enige flexibiliteit mogelijk is op basis van verschillende omstandigheden in verschillende sporten en landen. Een overtreding van dit Artikel kan zowel gebaseerd zijn op opzet als op nalatig gedrag van de Sporter.]

2.5 Fraude, of Posing tot fraude, met enig deel van de Dopingcontrole.

[Opmerking: dit Artikel verbiedt gedrag dat het Dopingcontroleproces hindert maar niet valt onder de gebruikelijke definitie van Verboden Methoden. Voorbeelden hiervan zijn het wijzigen van identificatienummers op een Dopingcontroleformulier tijdens een dopingcontrole of het breken van Fles B tijdens de analyse van het B-monster.]

2.6 Bezit van Verboden Stoffen en Methoden:

2.6.1 *Bezit door een Sporter op enig moment of enige plaats van een stof die buiten wedstrijdverband is verboden of van een Verboden Methode tenzij de Sporter kan aantonen dat het Bezit gegrond is op therapeutisch gebruik waarvoor dispensatie is verleend overeenkomstig Artikel 4.4 (Therapeutisch Gebruik) of op een andere wijze te rechtvaardigen is.*

2.6.2 *Bezit van een stof die is verboden buiten wedstrijdverband of van een Verboden Methode door Begeleidend personeel van de Sporter in verband met een Sporter, Competitie of training, tenzij het lid van het Begeleidend personeel van de Sporter kan aantonen dat het Bezit gegrond is op dispensatie voor therapeutisch gebruik die aan een Sporter is verleend overeenkomstig Artikel 4.4 (Therapeutisch Gebruik) of op een andere acceptabele wijze te rechtvaardigen is.*

2.7 Handelen in enige Verboden Stof of Verboden Methode.

2.8 *Toediening of Posing tot toediening van een Verboden Stof of Verboden Methode aan een Sporter of assisteren bij, aanmoedigen tot, helpen bij, aanzetten tot, verhullen van of anderszins medeplichtig zijn aan een overtreding van de antidopingregels of een Posing tot overtreding.*

ARTIKEL 3 BEWIJS VAN DOPING

3.1 Bewijslast en maatstaven voor bewijs.

De Antidopingorganisatie heeft de taak om vast te stellen dat een overtreding van de antidopingregels heeft plaatsgevonden. De norm voor bewijs zal zijn of de Antidopingorganisatie een overtreding van de antidopingregels heeft vastgesteld die voldoet aan de eisen van het tuchtorgaan, rekening houdend met de ernst van de geuite beschuldiging. Deze norm voor bewijs in alle zaken is meer dan alleen een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een onomstotelijk vaststaand bewijs. Waar de Code de bewijslast neerlegt bij de Sporter of andere Persoon die wordt beschuldigd van het overtreden van de antidopingregels, wat erop neerkomt dat die de verdenkingen moet weerleggen of bepaalde feiten of omstandigheden moet aandragen, geschiedt de norm voor bewijs op basis van een afweging van waarschijnlijkheid.

[Opmerking: deze norm voor bewijs waaraan de Antidopingorganisatie zich moet houden is vergelijkbaar met de norm die in de meeste landen van toepassing is op zaken die te maken hebben met misstappen op het werk. Hij wordt ook vaak toegepast door rechtbanken en tuchtcommissies in dopingzaken. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van het CAS in N., J., Y., W. v. FINA, CAS 98/208, 22 december 1998.]

3.2 Methoden voor het vaststellen van feiten en aannamen.

Feiten die verband houden met overtredingen van antidopingregels kunnen worden bewezen met elk betrouwbaar middel, waaronder bekentenissen. De volgende regels voor bewijs zijn van toepassing op dopingzaken:

3.2.1 Door het WADA geaccrediteerde laboratoria worden geacht de analyse van *Monsters* en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de *Internationale standaard* voor laboratoriumanalyse. De *Sporter* kan deze veronderstelling weerleggen door aan te tonen dat van de *Internationale standaard* is afgeweken.

Als de *Sporter* de voornoemde veronderstelling weerlegt door aan te tonen dat van de *Internationale standaard* is afgeweken, is het aan de *Antidopingorganisatie* om aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het *Belastende Analyseresultaat*.

[Opmerking: het is aan de Sporter om, met overtuigende bewijzen, aan te tonen dat van de Internationale standaard is afgeweken. Als de Sporter daarin slaagt, verschuift de bewijslast naar de Antidopingorganisatie, die het rechtsprekende orgaan er vervolgens met voldoende bewijzen van moet overtuigen dat de afwijking van de regels geen invloed heeft gehad op de uitkomsten van de dopingcontrole.]

3.2.2 Afwijkingen van de *Internationale standaard* voor *Dopingcontroles* die niet hebben geleid tot een *Belastend Analyseresultaat* of andere overtreding van antidopingregels maken de resultaten niet ongeldig. Als de *Sporter* aantoont dat afwijkingen van de *Internationale standaard* hebben plaatsgevonden tijdens de *Dopingcontrole*, is het aan de *Antidopingorganisatie* om aan te tonen dat deze afwijkingen niet hebben geleid tot het *Belastende Analyseresultaat* of tot de feitelijke basis voor de overtreding van de antidopingregel.

ARTIKEL 4 DE VERBODEN LIJST

4.1 Publicatie en herziening van de Verboden Lijst.

Het WADA moet, zo vaak als nodig is en tenminste eenmaal per jaar, de *Verboden Lijst* publiceren als een *Internationale standaard*. De voorgestelde inhoud van de *Verboden Lijst* en alle herzieningen moeten onverwijld schriftelijk worden verstrekt aan alle *Ondertekenaars* en overheden voor opmerkingen en advies. Elke jaarlijkse versie van de *Verboden Lijst* en alle herzieningen moeten door het WADA onverwijld worden verstrekt aan elke *Ondertekenaar* en overheid en moeten worden gepubliceerd op de website van het WADA en elke *Ondertekenaar* moet de nodige stappen ondernemen om de *Verboden Lijst* te verspreiden onder zijn leden of ingezetenen. De regels van elke *Antidopingorganisatie* moeten bepalen dat, tenzij anders aangegeven in de *Verboden Lijst* of een herziening daarvan, de *Verboden Lijst* en alle herzieningen drie maanden nadat de *Verboden Lijst* is gepubliceerd door het WADA van kracht worden binnen de regels van de *Antidopingorganisatie*, zonder dat de *Antidopingorganisatie* daarvoor verder actie hoeft te ondernemen.

[Opmerking: de Verboden Lijst wordt zodra daar aanleiding voor is direct herzien en gepubliceerd. Om een zekere regelmaat te waarborgen wordt echter jaarlijks een nieuwe lijst gepubliceerd, ongeacht of er wijzigingen zijn aangebracht. Het voordeel van de gewoonte van het IOC om elk jaar in januari een nieuwe lijst te publiceren is dat op die manier verwarring wordt

voorkomen over welke lijst het meest recent is. Om die reden staat op de website van het WADA ook altijd de meest recente versie van de Verboden Lijst.

Er is rekening mee gehouden dat de herziene antidopingregels die de Antidopingorganisaties gaan invoeren als gevolg van de Code pas in werking zullen treden op 1 januari 2004, als de eerste Verboden Lijst wordt gepubliceerd door het WADA. De OMADC blijft van toepassing tot de Code is geaccepteerd door het Internationaal Olympisch Comité.]

4.2 Verboden Stoffen en Verboden Methoden die zijn vermeld op de Verboden Lijst.

De Verboden Lijst vermeldt die Verboden Stoffen en Verboden Methoden die altijd verboden zijn als zijnde doping (zowel *binnen wedstrijdverband* als *buiten wedstrijdverband*), omdat ze prestaties in toekomstige *Competities* kunnen verbeteren of het gebruik van andere middelen kunnen maskeren, en stoffen en methoden die alleen *binnen wedstrijdverband* verboden zijn. Op aanraden van een Internationale Federatie kan de Verboden Lijst door het WADA worden uitgebreid voor die specifieke sport. Verboden Stoffen en Verboden Methoden kunnen op de Verboden Lijst worden vermeld met hun algemene categorie (bijvoorbeeld anabole middelen) of door het specifiek noemen van een bepaalde stof of methode.

[Opmerking: er is maar één Verboden Lijst. Tot de stoffen die altijd verboden zijn behoren maskerende middelen en stoffen die, als ze tijdens de training worden gebruikt, een langdurige positieve invloed kunnen hebben op de prestaties, zoals anabolen. Alle stoffen en methoden op de Verboden Lijst zijn verboden binnen wedstrijdverband. Dit onderscheid tussen de stoffen waarop wordt gecontroleerd binnen wedstrijdverband en buiten wedstrijdverband is overgenomen van de OMADC. Er is slechts één document dat de 'Verboden Lijst' heet. Het WADA kan extra stoffen of methoden toevoegen aan de Verboden Lijst voor bepaalde sporten (bijvoorbeeld bètablokkers voor schieten) maar deze toevoegingen worden ook vermeld op de ene Verboden Lijst. Als alle Verboden Stoffen op een enkele lijst vermeld staan, zal er een einde komen aan de nu heersende verwarring over welke stoffen verboden zijn bij welke sporten. Individuele sporten mogen geen uitzonderingen maken op de basislijst van Verboden Stoffen (bijvoorbeeld anabolen van de Verboden Lijst halen voor 'denksporten'). De gedachte achter deze beslissing is dat er bepaalde basisdopingmiddelen zijn die iedereen die ervoor kiest zichzelf Sporter te noemen niet behoort te gebruiken.]

4.3 Criteria voor het vermelden van Stoffen en Methoden op de Verboden Lijst.

Het WADA zal de volgende criteria hanteren bij het besluit om bepaalde Stoffen of Methoden te vermelden op de Verboden Lijst.

4.3.1 Een stof of methode komt in aanmerking voor vermelding op de Verboden Lijst als het WADA concludeert dat de stof of methode aan ten minste twee van de onderstaande drie criteria voldoet:

4.3.1.1 Medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologisch effect of ervaring wijst uit dat de stof of methode sportprestaties verbetert of zou kunnen verbeteren;

4.3.1.2 Medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologisch effect of ervaring wijst uit dat het Gebruik van de stof of methode een zeker of potentieel risico inhoudt voor de gezondheid van de Sporter;

4.3.1.3 Het WADA is van mening dat het *Gebruik* van de stof of methode in strijd is met de geest van de sport zoals die is beschreven in de Inleiding van de *Code*.

4.3.2 Een stof of methode wordt ook vermeld op de *Verboden Lijst* als het WADA aan de hand van medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologisch effect of ervaring heeft vastgesteld dat de stof of methode het *Gebruik* van andere *Verboden Stoffen* of *Verboden Methoden* zou kunnen maskeren.

[Opmerking: een stof komt in aanmerking voor vermelding op de Verboden Lijst als de stof een maskerend middel is of voldoet aan ten minste twee van de onderstaande drie criteria : (1) hij verbetert de sportprestaties of zou die kunnen verbeteren (2) hij is zeker of potentieel gevaarlijk voor de gezondheid of (3) hij is in strijd met de geest van de sport. Geen van deze drie criteria is alleen een voldoende basis voor plaatsing van een stof op de Verboden Lijst. Als de voorwaarde dat een stof of methode de prestaties kan verbeteren als enig criterium voldoende zou zijn, zouden bijvoorbeeld lichamelijke en mentale training, rood vlees, koolhydraatrijk voedsel en training op grote hoogte ook verboden moeten worden. Onder gezondheidsrisico's valt ook roken. Als een stof of methode aan alle drie de criteria moet voldoen, levert dat ook niet de gewenste resultaten op. Het gebruik van genetische transfertechnologie om de sportprestaties sterk te verbeteren moet worden verboden omdat het in strijd is met de geest van de sport, of het nu schadelijk is of niet. Op dezelfde manier is het gebruik van potentieel schadelijke stoffen zonder therapeutische rechtvaardiging omdat met ten onrechte denkt dat deze de sportprestaties verbeteren zeker in strijd met de geest van de sport, of de Sporter er nu wel of niet beter door presteert.]

4.3.3 De door het WADA samengestelde *Verboden Lijst*, waarop de *Verboden Stoffen* en *Verboden Methoden* staan, is bindend en kan niet ter discussie worden gesteld door een *Sporter* of een ander *Persoon* op basis van het argument dat de stof of methode geen maskerend middel was of de sportprestaties niet verbeterde of kon verbeteren, niet schadelijk was of kon zijn voor de gezondheid of niet in strijd was met de geest van de sport.

[Opmerking: de vraag of een stof in een bepaald geval voldoet aan de criteria in Artikel 4.3 (Criteria voor het vermelden van Stoffen en Methoden op de Verboden Lijst) kan niet worden aangevoerd als verdediging in het geval van een overtreding van een antidopingregel. Het is dan niet relevant of de aangetroffen Verboden Stof in die betreffende sport de prestaties wel of niet had kunnen verbeteren. Er is altijd sprake van doping als een Stof van de Verboden Lijst wordt aangetroffen in een Monster van een lichaamsstof van een Sporter. Hetzelfde principe wordt gehanteerd in de OMADC.]

4.4 Therapeutisch Gebruik

Het WADA stelt een *Internationale standaard* op voor dispensatie in het geval van Therapeutisch gebruik.

Elke Internationale Federatie moet garanderen dat er voor *Sporters op internationaal niveau* of alle andere *Sporters* die deelnemen aan een *Internationaal Evenement* een procedure bestaat waarmee *Sporters* met gedocumenteerde medische aandoeningen waarvoor het *Gebruik* van een *Verboden Stof* of een *Verboden Methode* nodig is een verzoek kunnen indienen voor dispensatie voor therapeutisch gebruik. Elke *Nationale Antidopingorganisatie* moet garanderen dat er voor *Sporters* die onder haar gezag vallen en die geen *Sporters op internationaal niveau* zijn een procedure bestaat waarmee *Sporters* met gedocumenteerde medische aandoeningen waarvoor het *Gebruik* van een

Verboden Stof of een *Verboden Methode* nodig is een verzoek kunnen indienen voor dispensatie voor therapeutisch gebruik. Een dergelijk verzoek wordt beoordeeld volgens de *Internationale standaard* voor therapeutisch gebruik. Internationale Federaties en *Nationale Antidopingorganisaties* moeten het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik aan een *Sporter op internationaal niveau* of een *Sporter op nationaal niveau* die behoort tot de *geregistreerde doelgroep voor dopingcontrole* van zijn of haar *Nationale Antidopingorganisatie* onverwijld melden aan het WADA.

Het WADA kan op eigen initiatief het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik aan een *Sporter op internationaal niveau* of een *Sporter op nationaal niveau* die behoort tot de *geregistreerde doelgroep voor dopingcontrole* van zijn of haar *Nationale Antidopingorganisatie* opnieuw bekijken. Ook kan het WADA op verzoek van een dergelijke *Sporter* wiens verzoek tot dispensatie voor therapeutisch gebruik is geweigerd deze weigering opnieuw bekijken. Als het WADA concludeert dat het verlenen of weigeren van de dispensatie voor therapeutisch gebruik niet in overeenstemming was met de *Internationale standaard* voor dispensatie voor therapeutisch gebruik, kan het WADA de beslissing herroepen.

[Opmerking: het is belangrijk dat de procedures voor het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik verder worden geharmoniseerd. Sporters die op medische indicatie Verboden Stoffen gebruiken kunnen sancties opgelegd krijgen, tenzij ze vooraf dispensatie voor therapeutisch gebruik hebben aangevraagd. Op dit moment hebben veel sportbonden echter geen regels die dispensatie voor therapeutisch gebruik mogelijk maken, terwijl andere er een ongeschreven beleid op nahouden en slechts enkele bonden hebben geschreven regels die zijn opgenomen in hun antidopingreglement. Dit Artikel is bedoeld om de basis waarop dispensatie voor therapeutisch gebruik kan worden toegestaan te harmoniseren en legt de verantwoordelijkheid voor het verlenen of weigeren van een dergelijke dispensatie bij de Internationale Federaties voor Sporters op internationaal niveau en bij de Nationale Antidopingorganisaties voor Sporters op nationaal niveau (die niet tegelijkertijd Sporters op internationaal niveau zijn) en andere Sporters die volgens de Code in aanmerking komen voor Dopingcontrole.]

Voorbeelden van vaak voorgeschreven Verboden Stoffen die specifiek genoemd kunnen worden in de *Internationale standaard* voor dispensatie voor therapeutisch gebruik zijn medicijnen tegen acute ernstige astma en darmontsteking. Als dispensatie voor therapeutisch gebruik is geweigerd of verleend in strijd met de *Internationale standaard*, kan die beslissing worden voorgelegd aan het WADA om deze opnieuw te beoordelen overeenkomstig de *Internationale standaard* en daarna kan er beroep worden aangetekend op de wijze als voorzien in Artikel 13.3 (Beroep). Als het verlenen van dispensatie voor therapeutisch gebruik wordt teruggedraaid, gebeurt dat niet met terugwerkende kracht en maakt het de resultaten van de *Sporter* gedurende de periode dat de dispensatie voor therapeutisch gebruik van kracht was niet ongeldig.]

4.5 Toezichtprogramma

Het WADA zal in overleg met andere *Ondertekenaars* en overheden een toezichtprogramma instellen met betrekking tot stoffen die niet op de *Verboden Lijst* staan, maar die het WADA wil observeren om patronen van misbruik in de sport tijdig te onderkennen. Het WADA maakt voor er *Dopingcontroles* worden uitgevoerd schriftelijk bekend welke stoffen zullen worden geobserveerd. Laboratoria brengen periodiek verslag uit aan het WADA van het aantal gevallen van gemeld *Gebruik* of aangetoonde aanwezigheid van deze stoffen per sport en of de *Monsters* zijn afgenomen *binnen wedstrijdverband* of *buiten wedstrijdverband*. Zulke rapporten bevatten geen verdere informatie over de specifieke *Monsters*. Het WADA stelt minimaal eenmaal per jaar de verzamelde statistische gegevens per sport met betrekking tot de extra stoffen

beschikbaar aan de Internationale Federaties en *Nationale Antidopingorganisaties*. Het WADA neemt de nodige maatregelen om te garanderen dat de anonimiteit van de individuele *Sporters* met betrekking tot dergelijke rapporten wordt gewaarborgd. Het gemelde gebruik of de gevonden aanwezigheid van de geobserveerde stoffen is geen overtreding van de antidopingregels.

ARTIKEL 5 DOPINGCONTROLES

5.1 Het plannen van dopingcontroles

Antidopingorganisaties die *Dopingcontroles* uitvoeren moeten in samenspraak met andere *Antidopingorganisaties* die *Dopingcontroles* uitvoeren in dezelfde *Sportersgroep*:

5.1.1 Een effectief aantal dopingcontroles *binnen wedstrijdverband* en *buiten wedstrijdverband* plannen en instellen. Elke Internationale Federatie moet een *geregistreeerde doelgroep voor dopingcontrole* instellen voor *Sporters op internationaal niveau* in haar sport en elke *Nationale Antidopingorganisatie* moet een nationale *geregistreeerde doelgroep voor dopingcontrole* instellen voor *Sporters* in haar land. De groep op nationaal niveau bevat *Sporters op internationaal niveau* uit dat land alsmede andere *Sporters* op nationaal niveau. Elke Internationale Federatie en *Nationale Antidopingorganisatie* plant en doet *Dopingcontroles binnen wedstrijdverband* en *buiten wedstrijdverband* in haar *geregistreeerde doelgroep voor dopingcontrole*.

5.1.2 *Onaangekondigde dopingcontroles* een grote prioriteit geven.

5.1.3 *Doelgerichte dopingcontroles* uitvoeren.

[Opmerking: doelgerichte dopingcontroles zijn apart genoemd omdat willekeurige Dopingcontroles, of zelfs afgewogen willekeurige Dopingcontroles, niet garanderen dat alle gewenste Sporters worden gecontroleerd. (Bijvoorbeeld: Sporters van wereldklasse, Sporters wier prestaties in een korte periode zeer sterk zijn verbeterd, Sporters met dezelfde coach als andere Sporters die positief zijn bevonden, enz.).]

Doelgerichte dopingcontroles mogen uiteraard niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan legitieme Dopingcontrole. De Code maakt duidelijk dat Sporters niet mogen verwachten dat ze alleen op willekeurige basis zullen worden gecontroleerd. Op dezelfde manier vereist hij ook geen redelijke verdenking of waarschijnlijkheid voor Doelgerichte dopingcontroles.]

5.2 Standaarden voor Dopingcontroles

Antidopingorganisaties die *Dopingcontroles* uitvoeren moeten deze *Dopingcontroles* uitvoeren volgens de *Internationale standaard voor Dopingcontroles*.

[Opmerking: de vereiste methoden en processen voor de verschillende typen Dopingcontroles binnen of buiten wedstrijdverband worden uitgebreider beschreven in de Internationale standaard voor Dopingcontroles.]

ARTIKEL 6 ANALYSE VAN MONSTERS

Bij dopingcontrole afgenomen monsters van lichaamsstoffen moeten worden geanalyseerd in overeenstemming met de volgende principes:

6.1 Gebruik van erkende laboratoria

Bij dopingcontrole afgenomen monsters van lichaamsstoffen mogen alleen worden geanalyseerd in door het WADA geaccrediteerde laboratoria of andere instanties die erkend zijn door het WADA. De selectie van het WADA-geaccrediteerde laboratorium (of andere instantie die is erkend door het WADA) dat wordt gebruikt voor de analyse van het *Monster* wordt exclusief bepaald door de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer.

[Opmerking: de formulering 'of andere instantie die is erkend door het WADA' is toegevoegd opdat bijvoorbeeld mobiele bloedproefprocedures die het WADA heeft geëvalueerd en betrouwbaar acht hier ook onder vallen.]

6.2 Stoffen waarop wordt gecontroleerd

Bij dopingcontrole afgenomen monsters van lichaamsstoffen moeten worden onderzocht op de aanwezigheid van *Verboden Stoffen* en *Verboden Methoden* die zijn vermeld op de *Verboden Lijst* en andere stoffen als daartoe opdracht is gegeven door het WADA op grond van Artikel 4.5 (Toezichtprogramma).

6.3 Onderzoek van monsters

Zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de *Sporter* mogen *Monsters* nooit worden gebruikt voor andere doeleinden dan het testen op de aanwezigheid van stoffen (of categorieën van stoffen) of methoden die op de *Verboden Lijst* staan of die op andere wijze zijn opgegeven door het WADA op grond van Artikel 4.5 (Toezichtprogramma).

6.4 Standaarden voor de analyse van Monsters en rapportage

Laboratoria moeten de *bij dopingcontrole afgenomen monsters van lichaamsstoffen* analyseren en de resultaten rapporteren in overeenstemming met de *Internationale standaard* voor laboratoriumanalyse.

ARTIKEL 7 RESULTATENBEHEER

Elke *Antidopingorganisatie* die zich bezighoudt met resultatenbeheer moet een procedure instellen voor het beleid voorafgaande aan de hoorzitting van potentiële overtredingen van antidopingregels dat voldoet aan de volgende principes:

[Opmerking: verschillende Ondertekenaars hebben hun eigen aanpak ontwikkeld voor resultatenbeheer voor *Belastende Analyseresultaten*. De verschillende aanpakken zijn weliswaar niet volledig uniform, maar veel ervan hebben zich bewezen als eerlijke en effectieve systemen voor resultatenbeheer. De Code vervangt geen van de systemen voor resultatenbeheer van de Ondertekenaars. Dit Artikel beschrijft echter wel basisprincipes waaraan elke Ondertekenaar zich moet houden om de fundamentele eerlijkheid van het resultatenbeheerproces te garanderen. De specifieke antidopingregels van elke Ondertekenaar moeten in overeenstemming zijn met deze basisprincipes.]

7.1 Eerste beoordeling met betrekking tot Belastende Analyseresultaten

Na het ontvangen van een *A-monster* met *Belastende Analyseresultaten* moet de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer een beoordeling uitvoeren om te bepalen of: (a) er met betrekking tot de aangetroffen *Verboden Stof* dispensatie voor therapeutisch gebruik is verleend of (b) er duidelijk is afgeweken van de *Internationale standaarden* voor *Dopingcontroles* of laboratoriumanalyse op een zodanige wijze dat de geldigheid van het *Belastende Analyseresultaat* teniet wordt gedaan.

7.2 Inkennisstelling na de eerste beoordeling

Als de eerste beoordeling als bedoeld in Artikel 7.1 uitwijst dat er geen toepasselijke dispensatie voor therapeutisch gebruik is en geen afwijking van de regels heeft plaatsgevonden die de geldigheid van het *Belastende Analyseresultaat* tenietdoet, zal de *Antidopingorganisatie* de *Sporter* onverwijld, op de manier die is bepaald in deze regels, in kennis stellen van: (a) het *Belastende Analyseresultaat*; (b) de overtreden antidopingregel, of, in een geval als bedoeld in Artikel 7.3, een beschrijving van het bijkomende onderzoek dat zal worden uitgevoerd om te bepalen of er sprake is van een overtreding van een antidopingregel; (c) het recht van de *Sporter* om direct te verzoeken tot analyse van het *B-monster* of, als hij een dergelijk verzoek niet indient, dat van analyse van het *B-monster* kan worden afgezien; (d) het recht van de *Sporter* en/of de vertegenwoordiger van de *Sporter* om aanwezig te zijn bij het openen en analyseren van het *B-monster* als tot een dergelijke analyse wordt verzocht; en (e) het recht van de *Sporter* om kopieën op te vragen van het documentatiepakket van het laboratorium met betrekking tot het A- en B-monster, dat de informatie bevat die is vereist volgens de *Internationale standaard* voor laboratoriumanalyse.

[Opmerking: de *Sporter* heeft het recht om onverwijld analyse van het *B-monster* te verzoeken, ongeacht of er verder onderzoek is vereist volgens Artikel 7.3 of 7.4.]

7.3 Verdere beoordeling van het *Belastende Analyseresultaat* indien vereist door *Verboden Lijst*

De *Antidopingorganisatie* of een ander controleorgaan dat is ingesteld door die organisatie moet ook een vervolgonderzoek instellen als dat wordt vereist door de *Verboden Lijst*. Na het voltooien van een dergelijk vervolgonderzoek moet de *Antidopingorganisatie* de *Sporter* onverwijld in kennis stellen van de resultaten van het vervolgonderzoek en hem meedelen of de *Antidopingorganisatie* van mening is dat er een antidopingregel is overtreden.

7.4 Beoordeling van andere overtredingen van antidopingregels

De *Antidopingorganisatie* of het andere controleorgaan dat is ingesteld door die organisatie moet elk vervolgonderzoek uitvoeren dat vereist is volgens de toepasselijke antidopingregels en -reglementen die zijn opgesteld conform de *Code* of die de *Antidopingorganisatie* anderszins van toepassing acht. De *Antidopingorganisatie* stelt de *Sporter* of andere *Persoon* aan wie sancties kunnen worden opgelegd, op de wijze die is bepaald in haar regels, in kennis van de antidopingregel die lijkt te zijn overtreden en de aard van de overtreding.

[Opmerking: een *Internationale Federatie* zou bijvoorbeeld normaal gesproken de *Sporter* in kennis stellen via de nationale sportbond van de *Sporter*.]

7.5 Principes die van toepassing zijn op *Voorwaardelijke Schorsingen*.

Een *Ondertekenaar* kan regels instellen die van toepassing zijn op een *Evenement* waarover de *Ondertekenaar* de zeggenschap heeft of op een teamselectieprocedure waarvoor de *Ondertekenaar* verantwoordelijk is, waarbij een *Voorwaardelijke Schorsing* kan worden opgelegd na de beoordeling en inkennisstelling zoals die zijn bepaald in Artikel 7.1 en 7.2 maar voorafgaande aan een definitieve hoorzitting zoals die is bepaald in Artikel 8 (Recht op een eerlijk proces). Hierbij geldt echter wel dat een *Voorwaardelijke Schorsing* alleen mag worden opgelegd als de *Sporter* het volgende is geboden: (a) de mogelijkheid van een *Voorwaardelijke Hoorzitting* voor het opleggen van de *Voorwaardelijke Schorsing* of korte tijd na het

opleggen van de *Voorwaardelijke Schorsing* of (b) de mogelijkheid van een versnelde behandeling in overeenstemming met Artikel 8 (Recht op een eerlijk proces) spoedig na het opleggen van een *Voorwaardelijke Schorsing*.

Als een *Voorwaardelijke Schorsing* wordt opgelegd op basis van een *Belastend Analyseresultaat* van een *A-monster* en een daaropvolgende analyse van het *B-monster* niet overeenkomt met de analyse van het *A-monster*, worden tegen de *Sporter* geen verdere disciplinaire stappen ondernomen en wordt een eventueel eerder opgelegde sanctie ingetrokken. In situaties waarin de *Sporter* of het team van de *Sporter* is verwijderd uit een *Competitie* en de analyse van het *B-monster* niet hetzelfde resultaat oplevert als het *A-monster*, kan de *Sporter* of het team, als dat mogelijk is zonder de *Competitie* verder te beïnvloeden, zijn deelname aan de *Competitie* voortzetten.

[Opmerking: dit Artikel houdt de mogelijkheid open van een Voorlopige Schorsing voorafgaand aan een definitieve uitspraak bij een zitting zoals bedoeld in Artikel 8 (Recht op een eerlijk proces). Voorwaardelijke Schorsingen zijn momenteel geregeld in de OMADC en in de reglementen van veel Internationale Federaties. Voordat een Voorwaardelijke Schorsing echter unilateraal kan worden opgelegd door een Antidopingorganisatie moet het interne onderzoek zoals dat is beschreven in de Code eerst zijn afgerond. Daarnaast is een Ondertekenaar die een Voorwaardelijke Schorsing oplegt verplicht de Sporter de kans te geven op een Voorwaardelijke Hoorzitting voor of direct na het opleggen van de Voorwaardelijke Schorsing, of op een versnelde definitieve hoorzitting krachtens Artikel 8 direct na het opleggen van de Voorwaardelijke Schorsing. De Sporter heeft het recht om beroep aan te tekenen krachtens Artikel 13.2. Als alternatief voor het opleggen van een Voorwaardelijke Schorsing op grond van dit Artikel kan de Antidopingorganisatie er altijd voor kiezen de Voorlopige Schorsing over te slaan en direct de definitieve hoorzitting te houden door gebruik te maken van een versnelde procedure zoals die is beschreven in Artikel 8.]

In het zeldzame geval dat de analyse van het B-monster niet overeenkomt met de resultaten van het A-monster krijgt de Sporter die voorwaardelijk was geschorst, als de omstandigheden dat toelaten, toestemming om deel te nemen aan volgende Competities tijdens het Evenement. Op dezelfde manier kan de Sporter, afhankelijk van de relevante regels van de Internationale Federatie van een Teamsport, als het team nog in de Competitie is, deelnemen aan toekomstige Competities.]

ARTIKEL 8 RECHT OP EEN EERLIJK PROCES

Elke *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor resultatenbeheer moet een hoorzitting organiseren voor elke *Persoon* die wordt verdacht van het overtreden van een antidopingregel. Tijdens een dergelijke hoorzitting wordt onderzocht of er een antidopingregel is overtreden en, als dat het geval is, wat daarvan de *Consequenties* moeten zijn. De hoorzitting moet voldoen aan de volgende principes:

- een tijdige hoorzitting;
- een eerlijk en onpartijdig tuchtorgaan;
- het recht om zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman voor eigen rekening van de betreffende *Persoon*;
- het recht om eerlijk en tijdig te worden geïnformeerd over de overtreding van een antidopingregel waarvan men wordt verdacht;
- het recht om te reageren op de beschuldiging en de daaruit voortvloeiende *Consequenties*;
- het recht van alle partijen om bewijs aan te voeren, waaronder het recht om getuigen op te

- roepen en te horen (het betreffende tuchtorgaan bepaalt zelf of een verklaring aan de telefoon of een schriftelijke uiteenzetting wordt geaccepteerd);
 - het recht van de *Persoon* op een tolk tijdens de hoorzitting, waarbij het tuchtorgaan de identiteit en de verantwoordelijkheid voor de kosten van de tolk bepaalt;
- en
- een tijdige, schriftelijke, beargumenteerde beslissing;

[Opmerking: dit Artikel bevat basisprincipes die moeten garanderen dat Personen die worden beschuldigd van het overtreden van antidopingregels een eerlijk proces krijgen. Dit Artikel is niet bedoeld als vervanging van de eigen regels die elke Ondertekenaar heeft met betrekking tot hoorzittingen, maar meer om te garanderen dat elke Ondertekenaar een hoorzitting organiseert die voldoet aan deze principes.]

De verwijzing naar het CAS als beroepsorgaan in Artikel 13 betekent niet dat een Ondertekenaar het CAS niet ook kan aanwijzen als eerste tuchtorgaan.]

Hoorzittingen die verband houden met *Evenementen* kunnen worden uitgevoerd in de vorm van een versnelde procedure, als dat is toegestaan volgens de regels van de betreffende *Antidopingorganisatie* en het tuchtorgaan.

[Opmerking: een hoorzitting kan bijvoorbeeld versneld worden gehouden aan de vooravond van een belangrijk Evenement, waarbij bekend moet zijn of de overtreding van een antidopingregel wel of niet is begaan om te bepalen of de Sport er mag deelnemen aan het Evenement, of tijdens een Evenement, als de vaststelling van de feiten invloed heeft op de geldigheid van de resultaten van de Sporter of op de vraag of hij wel of niet mag deelnemen aan de rest van het Evenement.]

ARTIKEL 9 AUTOMATISCHE DISKWALIFICATIE VAN INDIVIDUELE RESULTATEN

Een overtreding van een antidopingregel in verband met een dopingcontrole *binnen wedstrijdverband* leidt automatisch tot *Diskwalificatie* van het individuele resultaat dat is behaald in die *wedstrijd* met alle daaruit voortvloeiende consequenties, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen.

[Opmerking: dit principe bestaat momenteel ook in de OMADC. Als een Sporter een gouden medaille wint met een Verboden Stof in zijn of haar lichaam, is dat oneerlijk ten opzichte van de andere Sporters in die wedstrijd, ongeacht of de winnaar van de gouden plak zelf op enige wijze schuldig was. Alleen een Sporter die 'clean' is, zou mogen profiteren van zijn of haar wedstrijdresultaten.]

Voor Teamsporten, zie Artikel 11 (Consequenties voor Teams).]

ARTIKEL 10 SANCTIES TEGEN INDIVIDUEN

10.1 Diskwalificatie van resultaten in Evenement waarbij overtreding van antidopingregels heeft plaatsgevonden

Een overtreding van antidopingregels die wordt gepleegd tijdens of in verband met een *Evenement* kan, als het bestuursorgaan van het *Evenement* daartoe besluit, leiden tot *Diskwalificatie* van alle individuele resultaten die de *Sporter* tijdens dat *Evenement* heeft behaald, met alle consequenties van dien, waaronder verlies van alle medailles, punten en prijzen, behalve de uitzonderingen die zijn bepaald in Artikel 10.1.1.

[Opmerking: waar Artikel 9 (Automatische Diskwalificatie van individuele resultaten) het resultaat van een enkele wedstrijd waarin de Sporter positief wordt bevonden ongeldig maakt (bijvoorbeeld de honderd meter rugslag), kan dit Artikel leiden tot Diskwalificatie van alle resultaten in alle wedstrijden van het Evenement (bijvoorbeeld de FINA Wereldkampioenschappen).

Factoren die meewegen bij de beslissing om andere resultaten in een Evenement wel of niet te Diskwalificeren zijn bijvoorbeeld de ernst van de overtreding van een antidopingregel van de Sporter en of de Sporter in andere wedstrijden negatief is bevonden.]

10.1.1 Als de Sporter kan bewijzen dat hem of haar *Geen Schuld of Nalatigheid* zijn te verwijten voor de overtreding, worden de individuele resultaten van de Sporter in de andere wedstrijden niet *Gediskwalificeerd*, tenzij de resultaten van de Sporter in andere wedstrijden dan de wedstrijd waarin de overtreding van een antidopingregel heeft plaatsgevonden waarschijnlijk zijn beïnvloed door de overtreding van een antidopingregel van de Sporter.

10.2 Opleggen van Uitsluiting voor Verboden Stoffen en Verboden Methoden

Met uitzondering van de specifieke stoffen die zijn genoemd in Artikel 10.3 is de periode van *Uitsluiting* die wordt opgelegd voor een overtreding van Artikel 2.1 (aanwezigheid van *Verboden Stof* of de *Afbraakproducten* of *Markers* daarvan), 2.2 (*Gebruik of Posing tot Gebruik van Verboden Stof* of *Verboden Methode*) en 2.6 (*Bezit van Verboden Stoffen en Methoden*):

Eerste overtreding: twee (2) jaar *Uitsluiting*.

Tweede overtreding: levenslange *Uitsluiting*.

Echter, op grond van hetgeen in Artikel 10.5 is bepaald heeft de Sporter of andere Persoon, voordat een periode van *Uitsluiting* wordt opgelegd, altijd de mogelijkheid bewijzen aan te voeren op grond waarvan deze sanctie kan worden verminderd of geschrapt.

[Opmerking: de harmonisatie van sancties is een van de meest bediscussieerde en besproken onderdelen van de dopingbestrijding. Argumenten tegen de noodzaak van harmonisatie van sancties zijn gebaseerd op de verschillen tussen sporten, zoals het volgende voorbeeld: in sommige sporten zijn de Sporters professionals die een riant inkomen verdienen met de sport en in andere zijn de Sporters echte amateurs; in die sporten waar de carrière van de Sporter kort is (bijvoorbeeld artistieke gymnastiek) heeft een Diskwalificatie van twee jaar een veel groter effect op de Sporter dan in sporten waarbij de loopbanen traditioneel veel langer zijn (bijvoorbeeld paardensport en schieten); bij individuele sporten kan de Sporter beter in vorm blijven door zelfstandige training tijdens zijn Diskwalificatie dan bij andere sporten waarbij het belangrijker is om te trainen als lid van een team. Een belangrijk argument voor harmonisatie is dat het simpelweg niet rechtvaardig is dat twee Sporters uit hetzelfde land die positief worden bevonden voor dezelfde Verboden Stof onder dezelfde omstandigheden verschillende sancties opgelegd zouden krijgen, alleen omdat ze verschillende sporten beoefenen. Daarnaast wordt flexibiliteit bij het opleggen van sancties vaak gezien als een onacceptabele mogelijkheid voor bepaalde sportbonden om minder streng te zijn voor dopinggebruikers. Het gebrek aan harmonisatie van de sancties is ook vaak aanleiding geweest voor uitsluitingsconflicten tussen Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties.

De consensus van de Wereldconferentie over Doping in de Sport, die in februari 1999 werd gehouden in Lausanne, steunde een tweejarige periode van Uitsluiting voor een eerste ernstige overtreding van een antidopingregel, gevolgd door een levenslange boycot voor een tweede overtreding. Deze consensus was terug te vinden in de OMADC.]

10.3 Specifieke stoffen

De *Verboden Lijst* kan specifieke stoffen vermelden die gemakkelijk kunnen leiden tot het onbedoeld overtreden van antidopingregels doordat ze veel worden gebruikt in medicijnen of waarvan het minder waarschijnlijk is dat ze met succes worden gebruikt als doping. Als een *Sporter* kan aantonen dat het *Gebruik* van een dergelijke specifiek genoemde stof niet is geschied met het oogmerk de sportprestaties te verbeteren, wordt de periode van *Uitsluiting* die is bepaald in Artikel 10.2 vervangen door het volgende:

Eerste overtreding: ten minste een waarschuwing en een berisping en geen periode van *Uitsluiting* voor toekomstige *Evenementen* en ten hoogste één (1) jaar *Uitsluiting*.

Tweede overtreding: twee (2) jaar *Uitsluiting*.

Derde overtreding: levenslange *Uitsluiting*.

Echter, op grond van hetgeen in Artikel 10.5 is bepaald heeft de *Sporter* of andere *Persoon*, voordat een periode van *Uitsluiting* wordt opgelegd, altijd de mogelijkheid bewijzen aan te voeren op grond waarvan deze sanctie kan worden verminderd of geschrapt (in het geval van een tweede of derde overtreding).

[Opmerking: dit principe is overgenomen uit de OMADC en laat bijvoorbeeld enige ruimte over voor flexibiliteit bij het nemen van maatregelen tegen Sporters die positief worden bevonden als gevolg van onachtzaam gebruik van een gewoon geneesmiddel dat een verboden stimulerende stof bevat.

‘Vermindering’ van een sanctie krachtens Artikel 10.5.2 is alleen van toepassing op een tweede of derde overtreding, omdat de sanctie voor een eerste overtreding al voldoende ruimte overlaat om de mate van schuld van de Persoon te laten meewegen.]

10.4 Uitsluiting voor andere overtredingen van een antidopingregel

De periode van *Uitsluiting* voor andere overtredingen van antidopingregels is:

10.4.1 Voor overtredingen van Artikel 2.3 (*Monster weigeren te verstrekken of niet kunnen verstrekken*) of Artikel 2.5 (*Fraude met Dopingcontrole*), gelden de perioden van *Uitsluiting* zoals die zijn bepaald in Artikel 10.2.

10.4.2 Voor overtredingen van Artikel 2.7 (*Handel*) of 2.8 (toedienen van *Verboden Stof* of *Verboden Methode*) wordt een periode van *Uitsluiting* opgelegd van minimaal vier (4) jaar en maximaal levenslang. Een overtreding van de dopingregels waarbij een *Minderjarige* betrokken is wordt beschouwd als een zeer ernstige overtreding en leidt, als hij is gepleegd door *Begeleidend personeel van de Sporter* en betrekking heeft op andere stoffen dan de stoffen die specifiek worden genoemd in Artikel 10.3, tot levenslange *Uitsluiting* voor het betrokken *Begeleidend personeel van de Sporter*. Daarnaast kunnen overtredingen van dergelijke Artikelen die ook in strijd zijn met wetten en regels buiten de sportwereld worden gerapporteerd aan de bevoegde bestuurlijke, professionele of juridische autoriteiten.

[Opmerking: personen die betrokken zijn bij het toedienen van doping aan Sporters of het maskeren van het gebruik van doping moeten zwaarder worden gestraft dan de Sporters die positief worden bevonden. Aangezien de bevoegdheid van sportorganisaties meestal beperkt is tot het ongeldig verklaren van diploma's, lidmaatschappen en andere sportgerelateerde verworvenheden van de overtreders, is het aangeven van Begeleidend personeel van een Sporter bij bevoegde autoriteiten een belangrijke stap bij het bestrijden van dopinggebruik.]

10.4.3 Voor overtredingen van Artikel 2.4 (niet verstrekken van verblijfsgegevens of missen van dopingcontrole) is de periode van *Uitsluiting* minimaal drie maanden en maximaal twee jaar, in overeenstemming met de regels van de *Antidopingorganisatie* wier dopingcontrole is gemist of aan wie de verblijfsgegevens niet of niet juist waren verstrekt. De periode van *Uitsluiting* voor herhaalde overtredingen van Artikel 2.4 wordt bepaald in de regels van de *Antidopingorganisatie* wier dopingcontrole is gemist of aan wie de verblijfsgegevens niet of niet juist waren verstrekt.

[Opmerking: het beleid dat verschillende Antidopingorganisaties hanteren met betrekking tot niet (correct) opgegeven verblijfsgegevens of gemiste dopingcontroles kan aanzienlijk variëren, vooral aan het begin als het beleid wordt ingevoerd. Er bestaat dus veel flexibiliteit voor het bestraffen van deze overtredingen van een antidopingregel. De Antidopingorganisaties met een verder uitgewerkt beleid met ingebouwde voorzorgsmaatregelen en de organisaties die over langere periodes bijhouden hoe Sporters omgaan met het beleid ten aanzien van hun verblijfsgegevens kunnen langere periodes van Uitsluiting opleggen binnen de gestelde grenzen.]

10.5 Afwijking of verkorting van periode van *Uitsluiting* op grond van uitzonderlijke omstandigheden.

10.5.1 Geen Schuld of Nalatigheid.

Als de Sporter in een individueel geval met betrekking tot een overtreding van een antidopingregel zoals bedoeld in Artikel 2.1 (aanwezigheid van *Verboden Stof* of *Afbraakproducten* of *Markers* daarvan) of *Gebruik* van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* zoals bedoeld in Artikel 2.2 kan aantonen dat hem of haar *Geen Schuld of Nalatigheid* te verwijten is voor de overtreding, komt de anders toepasselijke periode van *Uitsluiting* te vervallen. Als een *Verboden Stof* of *Afbraakproducten* of *Markers* ervan wordt aangetroffen in een *Monster* van een lichaamsstof van een Sporter in strijd met Artikel 2.1 (aanwezigheid van *Verboden Stof*), moet de Sporter ook aantonen hoe de *Verboden Stof* in zijn of haar lichaam terecht is gekomen voordat de periode van *Uitsluiting* kan worden geschrapt. In gevallen waarin dit Artikel wordt toegepast en de periode van *Uitsluiting* die anders van toepassing is wordt geschrapt, wordt de overtreding van de antidopingregel niet beschouwd als een overtreding waar het gaat om het vaststellen van de periode van *Uitsluiting* voor volgende overtredingen zoals bedoeld in de Artikelen 10.2, 10.3 en 10.6.

[Opmerking: Artikel 10.5.1 is alleen van toepassing op overtredingen als bedoeld in Artikel 2.1 en 2.2 (aanwezigheid en Gebruik van Verboden Stoffen), omdat schuld of nalatigheid al vereist is voor het vaststellen van een overtreding van een antidopingregel volgens andere antidopingregels.]

10.5.2 Geen Significante Schuld of Nalatigheid

Dit Artikel 10.5.2 is alleen van toepassing op overtredingen van een antidopingregel die betrekking hebben op Artikel 2.1 (aanwezigheid van *Verboden Stof* of *Afbraakproducten* of *Markers* ervan), *Gebruik* van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* zoals bedoeld in Artikel 2.2, niet verstrekken van *Monster* zoals bedoeld in Artikel 2.3 of toediening van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* zoals bedoeld in Artikel 2.8. Als een Sporter in een individueel geval met betrekking tot dergelijke overtredingen kan aantonen dat hem of haar *Geen Significante Schuld of Nalatigheid* te verwijten is, kan de periode van *Uitsluiting* worden verkort, maar de verkorte periode van *Uitsluiting* mag nooit minder zijn dan de helft van de minimale periode van *Uitsluiting* die in andere gevallen van toepassing zou zijn. Als de anders toepasselijke periode van *Uitsluiting* levenslang is, mag de verkorte periode volgens deze sectie niet korter zijn dan acht jaar. Als een

Verboden Stof of Afbraakproducten of Markers daarvan worden aangetroffen in een Monster van een lichaamsstof van een Sporter in strijd met Artikel 2.1 (aanwezigheid van Verboden Stof), moet de Sporter ook aantonen hoe de Verboden Stof in zijn of haar lichaam terecht is gekomen om de periode van Uitsluiting te kunnen verkorten.

[Opmerking: men is het er met betrekking tot dopingzaken in het algemeen over eens dat in de loop van de hoorzitting de mogelijkheid moet worden geboden om de unieke feiten en omstandigheden van elke unieke zaak te bekijken voor er sancties worden opgelegd. Dit principe werd aanvaard tijdens de Wereldconferentie over Doping in de Sport en is opgenomen in de OMADC, die stelt dat sancties kunnen worden verminderd in 'uitzonderlijke gevallen'. De Code biedt ook ruimte voor mogelijke vermindering of intrekking van de periode van Uitsluiting in het unieke geval dat de Sporter kan aantonen dat hem of haar Geen Schuld of Nalatigheid of Geen Significante Schuld of Nalatigheid kan worden verweten met betrekking tot de overtreding. Deze benadering is consistent met de basisprincipes van de rechten van de mens en biedt een evenwicht tussen de Antidopingorganisaties die de uitzondering veel beperkter willen maken of zelfs willen afschaffen en de organisaties die een schorsing van twee jaar zouden willen verminderen op grond van een groot aantal andere factoren, zelfs als de Sporter heeft toegegeven schuldig te zijn. Deze Artikelen zijn alleen van toepassing op het opleggen van sancties; ze zijn niet van invloed op het vaststellen of er antidopingregels zijn overtreden.

Artikel 10.5 is alleen bedoeld om te worden toegepast op die gevallen waarbij er daadwerkelijk sprake is van uitzonderlijke omstandigheden en niet op de grote meerderheid van de zaken.

Een voorbeeld ter illustratie van de werking van Artikel 10.5 waarbij Geen Schuld of Nalatigheid zou leiden tot het volledig schrappen van een sanctie is de situatie waarin een Sporter kan bewijzen dat hij of zij, ondanks de nodige voorzichtigheid, is gesaboteerd door een tegenstander. De sanctie zou daarentegen niet volledig worden geschrapt op grond van Geen Schuld of Nalatigheid in de volgende gevallen: (a) een positieve uitslag als gevolg van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen (Artikel 2.1.1) en zijn gewaarschuwd tegen de mogelijkheid van verontreiniging van supplementen); (b) de toediening van een Verboden Stof door de persoonlijke arts of trainer van de Sporter zonder dat de Sporter daarvan op de hoogte was (Sporters zijn verantwoordelijk voor het medische personeel dat ze kiezen en voor het meedelen aan hun medische personeel dat zij hun geen Verboden Stoffen mogen toedienen); en (c) sabotage van het eten of drinken van de Sporter door een echtgenoot, coach of andere persoon binnen de vertrouwenskring van de Sporter (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen en voor het gedrag van de personen die zij toegang verlenen tot hun eten en drinken). Afhankelijk van de unieke omstandigheden van elke afzonderlijke zaak zou een van deze voorbeelden echter kunnen leiden tot een vermindering van de sanctie op grond van Geen Significante Schuld of Nalatigheid. (Een strafvermindering zou bijvoorbeeld heel goed op zijn plaats kunnen zijn in voorbeeld (a) als de Sporter overtuigend kan aantonen dat de oorzaak van de positieve uitslag een verontreiniging was in een alledaags vitaminecomplex dat is aangeschaft via een bron die geen banden heeft met Verboden Stoffen en de Sporter voorzichtig is geweest dat hij geen andere voedingssupplementen binnenkreeg.)

Artikel 10.5.2 is alleen van toepassing op de opgegeven overtredingen van antidopingregels omdat deze overtredingen gebaseerd kunnen zijn op gedrag dat niet opzettelijk of doelbewust is. Overtredingen zoals bedoeld in Artikel 2.4 (verblijfsgegevens en gemiste dopingcontroles) vallen hier niet onder, ook al is opzettelijk gedrag niet vereist om deze overtredingen vast te stellen, omdat de sanctie voor overtredingen van Artikel 2.4 (van drie maanden tot twee jaar) al voldoende ruimte overlaat voor het meewegen van de mate van schuld van de Sporter.]

10.5.3 Substantiële hulp van de Sporter bij het ontdekken of vaststellen van overtredingen van antidopingregels door Begeleidend personeel van de Sporter en anderen.

Een *Antidopingorganisatie* kan de periode van *Uitsluiting* ook verkorten in een individueel geval waarbij de *Sporter* de *Antidopingorganisatie* substantiële hulp heeft geboden die ertoe heeft geleid dat de *Antidopingorganisatie* overtredingen van een antidopingregel van een ander *Persoon* heeft ontdekt of vastgesteld, die betrekking hebben op *Bezit* zoals bedoeld in Artikel 2.6.2 (*Bezit door Begeleidend Personeel van de Sporter*), Artikel 2.7 (*Handel*), of Artikel 2.8 (toediening aan een *Sporter*). De verkorte periode van *Uitsluiting* mag echter niet korter zijn dan de helft van de minimale periode van *Uitsluiting* die anders van toepassing zou zijn geweest. Als de anders toepasselijke periode van *Uitsluiting* levenslang is, mag de verkorte periode als bedoeld in deze bepaling niet korter zijn dan acht jaar.

10.6 Regels voor bepaalde potentieel meervoudige overtredingen

10.6.1 Een tweede overtreding van een antidopingregel mag alleen worden meegewogen voor het opleggen van sancties op grond van Artikel 10.2, 10.3 en 10.4 als de *Antidopingorganisatie* kan aantonen dat de *Sporter* of andere *Persoon* de tweede overtreding van een antidopingregel heeft begaan nadat de *Sporter* of andere *Persoon* bericht had ontvangen, of nadat de *Antidopingorganisatie* een redelijke *Poging* had gedaan hem bericht te geven, van de eerste overtreding van een antidopingregel; als de *Antidopingorganisatie* dit niet kan bewijzen, worden de overtredingen samen beschouwd als één eerste overtreding en wordt de opgelegde sanctie gebaseerd op de overtreding waarop de zwaarste sanctie staat.

[Opmerking: volgens dit Artikel wordt een *Sporter* die voor de tweede keer positief wordt bevonden voordat hij bericht heeft ontvangen over de eerste positieve uitslag slechts gestraft voor één overtreding van de antidopingregels.]

10.6.2 Als een *Sporter*, door middel van een en dezelfde *Dopingcontrole*, wordt betrapt op een overtreding van een antidopingregel die zowel betrekking heeft op een in Artikel 10.3 genoemde specifieke stof als op een andere *Verboden Stof* of *Verboden Methode*, heeft de *Sporter* officieel maar één overtreding van een antidopingregel begaan, maar wordt de op te leggen straf gebaseerd op de *Verboden Stof* of *Verboden Methode* waarop de zwaarste sanctie staat.

10.6.3 Als blijkt dat een *Sporter* twee afzonderlijke overtredingen van de antidopingregels heeft begaan, waarvan er een betrekking heeft op een specifieke stof die valt onder de sancties die zijn bepaald in Artikel 10.3 (Specifieke Stoffen) en de andere op een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* die valt onder de sancties die zijn genoemd in Artikel 10.2 of een overtreding die valt onder de sancties die zijn genoemd in Artikel 10.4.1, bedraagt de periode van *Uitsluiting* die wordt opgelegd voor de tweede overtreding ten minste twee jaar en ten hoogste drie jaar. Als blijkt dat een *Sporter* een derde overtreding heeft begaan van de antidopingregels met betrekking tot een combinatie van specifieke stoffen zoals bedoeld in Artikel 10.3 en een andere overtreding van een antidopingregel zoals bedoeld in 10.2 of 10.4.1 wordt gestraft met levenslange *Uitsluiting*.

[Opmerking: Artikel 10.6.3 behandelt de situatie waarin een *Sporter* twee afzonderlijke overtredingen van een antidopingregel pleegt, maar waarbij een van de overtredingen betrekking heeft op een specifieke stof die onder de lichtere sancties van Artikel 10.3 valt. Zonder dit Artikel in de Code zouden er verschillende mogelijkheden zijn om de tweede overtreding te bestraffen: de sanctie die van toepassing is op een tweede overtreding voor de *Verboden Stof* waarop de tweede overtreding betrekking heeft, de sanctie die van toepassing is op een tweede overtreding voor de stof waarop de eerste overtreding betrekking heeft of een combinatie van de sancties die

van toepassing zijn op de twee overtredingen. Dit Artikel beschrijft een gecombineerde sanctie die wordt berekend door de sancties voor een eerste overtreding zoals bedoeld in 10.2 (twee jaar) en een eerste overtreding zoals bedoeld in 10.3 (maximaal een jaar) bij elkaar op te tellen. Zo ontstaat dezelfde sanctie voor een Sporter die een eerste overtreding zoals bedoeld in 10.2 begaat gevolgd door een tweede overtreding die betrekking heeft op een specifieke stof en een Sporter die een eerste overtreding begaat die betrekking heeft op een specifieke stof gevolgd door een tweede overtreding zoals bedoeld in 10.2. In beide gevallen zal de sanctie variëren van twee tot drie jaar Uitsluiting.]

10.7 Diskwalificatie van resultaten in wedstrijden na het afnemen van Monsters

Naast de automatische *Diskwalificatie* van de resultaten in de wedstrijd waarin het positieve *Monster* is aangetroffen zoals bedoeld in Artikel 9 (Automatische *Diskwalificatie* van individuele resultaten) zullen alle andere wedstrijdresultaten die zijn behaald nadat er een positief *Monster* is afgenomen (of dat nu *binnen wedstrijdverband* of *buiten wedstrijdverband* is) of er een andere overtreding van antidopingregels heeft plaatsgevonden, door het begin van een periode van *Voorlopige Schorsing* of *Uitsluiting*, worden *Gediskwalificeerd*, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist, met alle consequenties van dien, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen.

10.8 Begin van de periode van Uitsluiting

De periode van *Uitsluiting* begint op de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak waarbij *Uitsluiting* is opgelegd of, als de betrokkene van een hoorzitting heeft afgezien, op de dag dat de *Uitsluiting* is geaccepteerd of op andere wijze is opgelegd. Een periode van *Voorwaardelijke Schorsing* (opgelegd of vrijwillig aanvaard) wordt in mindering gebracht op de totale periode van *Uitsluiting* die wordt opgelegd. Waar de rechtvaardigheid dat gebiedt, bijvoorbeeld bij vertragingen in de tuchtprocedure of andere aspecten van de *Dopingcontrole* die niet te wijten zijn aan de *Sporter*, kan het orgaan dat de straf oplegt de periode van *Uitsluiting* op een eerdere datum laten ingaan, tot op zijn vroegst de dag waarop het *Monster* is afgenomen.

[Opmerking: op dit moment laten veel Antidopingorganisaties de tweejarige periode van *Uitsluiting* ingaan op het moment dat uitspraak wordt gedaan in de hoorzitting. Deze Antidopingorganisaties verklaren ook vaak met terugwerkende kracht resultaten ongeldig vanaf de dag dat het positieve *Monster* is afgenomen. Andere Antidopingorganisaties laten de tweejarige schorsing ingaan op de dag dat het positieve *Monster* is afgenomen. De OMADC stelt, zoals is uitgelegd in zijn Toelichting, geen van beide aanpakken verplicht. Met de aanpak die in de Code wordt genoemd worden Sporters sterk ontmoedigd om het tuchtproces te rekken terwijl ze in de tussentijd aan wedstrijden blijven deelnemen. Hij moedigt hen ook aan een *Voorwaardelijke Schorsing* in afwachting van hun hoorzitting vrijwillig te accepteren. Aan de andere kant kan het orgaan dat de sanctie oplegt deze sanctie laten ingaan voor de datum dat er uitspraak is gedaan, zodat een Sporter niet de dupe wordt van vertragingen in het dopingcontroleproces die niet zijn of haar schuld zijn, bijvoorbeeld een buitensporige vertraging van het laboratorium bij het rapporteren van een positieve uitslag of vertragingen bij het plannen van de hoorzitting die worden veroorzaakt door de Antidopingorganisatie.]

10.9 Status tijdens Uitsluiting

Iemand die is uitgesloten van deelname mag tijdens de periode van *Uitsluiting* in geen enkele hoedanigheid deelnemen aan een *Competitie* of andere activiteit (uitgezonderd geautoriseerde antidopingcursussen of rehabilitatieprogramma's) die onder het gezag valt van of is georganiseerd door een *Ondertekenaar* of een organisatie die lid is van een *Ondertekenaar*. Daarnaast zullen voor elke overtreding van een antidopingregel die geen betrekking heeft op specifieke stoffen die zijn bepaald in Artikel 10.3 bepaalde of alle sportgerelateerde vergoedingen of andere sportgerelateerde voordelen die de

betreffende *Persoon* heeft ontvangen worden ingetrokken door de *Ondertekenaars*, organisaties die lid zijn van *Ondertekenaars* en overheden. Een *Persoon* aan wie een periode van *Uitsluiting* is opgelegd van langer dan vier jaar kan, als er vier jaren van de periode van *Uitsluiting* zijn verstreken, deelnemen aan lokale sportevenementen in een andere sport dan de sport waarbij de *Persoon* de overtreding van een antidopingregel heeft gepleegd, maar alleen als het lokale sportevenement niet op een dusdanig niveau is dat het deze *Persoon* anders direct of indirect zou kunnen kwalificeren voor deelname aan (of punten zou kunnen opleveren die nodig zijn voor) een nationaal kampioenschap of *Internationaal Evenement*.

[Opmerking: de regels van bepaalde Antidopingorganisaties verbieden een Sporter alleen 'uit te komen in wedstrijden' gedurende een periode van Uitsluiting. Een Sporter zou dan in die sporten nog steeds als coach kunnen optreden tijdens zijn periode van Uitsluiting. Dit Artikel neemt het standpunt over dat is aangenomen in de OMADC, dat een Sporter die is uitgesloten van deelname wegens dopinggebruik in geen enkele hoedanigheid zou mogen deelnemen aan een geautoriseerd Evenement of een geautoriseerde activiteit gedurende de periode van Uitsluiting. Het is voor de betreffende Sporter dan bijvoorbeeld niet meer mogelijk te trainen met een nationaal team of op te treden als coach of sportofficial. Sancties in een bepaalde sport zullen ook worden erkend door andere sporten (zie Artikel 15.4). Dit Artikel verbiedt de Persoon niet sport te beoefenen op een zuiver recreatief niveau.]

10.10 Rehabilitatiecontrole

Als voorwaarde voor het terugkrijgen van het recht op deelname aan wedstrijden na een bepaalde periode van *Uitsluiting* moet een *Sporter* tijdens de periode van *Voorwaardelijke Schorsing* of *Uitsluiting* beschikbaar blijven voor *Dopingcontroles buiten wedstrijdverband* door een *Antidopingorganisatie* met controlebevoegdheid en moet hij of zij, als daarnaar wordt gevraagd, actuele en nauwkeurige verblijfsgegevens verstrekken. Als een *Sporter* aan wie een periode van *Uitsluiting* is opgelegd zich terugtrekt uit de sport en wordt verwijderd uit de *Doelgroepen voor dopingcontrole buiten wedstrijdverband* maar later toch weer aan de sport wil gaan deelnemen, kan de *Sporter* pas weer deelnamegerechtigd worden verklaard als de *Sporter* de relevante *Antidopingorganisaties* daarvan op de hoogte heeft gebracht en zich beschikbaar heeft gesteld voor *Dopingcontroles buiten wedstrijdverband* gedurende een periode die gelijk is aan de periode van *Uitsluiting* die nog over was op het moment dat de *Sporter* zich terugtrok.

[Opmerking: met betrekking tot een soortgelijke kwestie geeft de Code geen vaste regel, maar laat hij de verschillende Antidopingorganisaties vrij om hun eigen regels op te stellen als het gaat om eisen voor het recht op deelname voor Sporters die niet zijn uitgesloten van deelname en zich terugtrekken uit de sport terwijl ze deel uitmaken van een groep buiten wedstrijdverband en later de sport toch weer actief willen gaan beoefenen.]

ARTIKEL 11 CONSEQUENTIES VOOR TEAMS

Als meer dan één teamlid bij een *Teamsport* in kennis is gesteld van een mogelijke overtreding van een dopingregel zoals bedoeld in Artikel 7 in verband met een *Evenement* moet het Team zich beschikbaar houden voor *Doelgerichte dopingcontroles* voor het *Evenement*. Als meer dan één teamlid in een *Teamsport* een overtreding van een antidopingregel heeft begaan tijdens het *Evenement*, kan het team worden *Gediskwalificeerd* of op andere wijze worden gestraft. Bij sporten die geen *Teamsporten* zijn maar waarbij prijzen worden uitgereikt aan teams, geschiedt *Diskwalificatie* of een andere disciplinaire maatregel tegen het team als een of meer teamleden

zich schuldig hebben gemaakt aan overtredingen van een antidopingregel volgens de toepasselijke regels van de Internationale Federatie.

ARTIKEL 12 SANCTIES TEGEN SPORTORGANEN

Niets in deze *Code* sluit *Ondertekenaars* of overheden die de *Code* accepteren uit van het gebruik van de eigen regels voor het opleggen van sancties aan een ander sportorgaan waarover de *Ondertekenaar* of overheid gezag heeft.

[Opmerking: dit Artikel maakt duidelijk dat de Code eventuele bestaande disciplinaire rechten tussen organisaties op geen enkele wijze beperkt.]

ARTIKEL 13 BEROEP

13.1 Uitspraken waartegen beroep kan worden aangetekend

Tegen besluiten die worden genomen op basis van de *Code* of van regels die zijn opgesteld aan de hand van de *Code* kan beroep worden aangetekend, zoals hieronder is beschreven in de Artikelen 13.2 tot en met 13.4. Dergelijke besluiten blijven van kracht tijdens de beroepsprocedure, tenzij het beroepsorgaan anders bepaalt. Voordat er beroep kan worden aangetekend moeten alle mogelijkheden van (her)beoordeling van de uitspraak zoals die zijn bepaald in de regels van de *Antidopingorganisatie* zijn uitgeput, aangenomen dat dergelijke beoordelingsmogelijkheden in overeenstemming zijn met de principes in het hiernavolgende Artikel 13.2.2.

[Opmerking: het vergelijkbare artikel in de OMADC is breder in die zin dat het stelt dat bij een geschil dat voortkomt uit de toepassing van de OMADC beroep kan worden aangetekend bij het CAS.]

13.2 Beroep tegen besluiten met betrekking tot overtredingen van antidopingregels, *Consequenties* en *Voorwaardelijke Schorsingen*

Tegen een vaststelling dat een overtreding van een antidopingregel heeft plaatsgevonden, een besluit tot het opleggen van *Consequenties* voor een overtreding van een antidopingregel, een conclusie dat er geen antidopingregels zijn overtreden, een vaststelling dat een *Antidopingorganisatie* niet de bevoegdheid heeft om uitspraak te doen over een vermoedelijke overtreding van antidopingregels of de *Consequenties* daarvan en een besluit om een *Voorwaardelijke Schorsing* op te leggen als gevolg van een *Voorwaardelijke Hoorzitting* of in strijd met Artikel 7.5 kan alleen beroep worden aangetekend op de wijze die is bepaald in Artikel 13.2.

13.2.1 Beroep met betrekking tot *Sporters op internationaal niveau*

In zaken die voortkomen uit wedstrijden van een *Internationaal Evenement* of in zaken die betrekking hebben op *Sporters op internationaal niveau* kan alleen beroep worden aangetekend bij het Arbitragehof voor de Sport ('CAS') volgens de voorwaarden die van toepassing zijn op dit hof.

[Opmerking: uitspraken van het CAS zijn onherroepelijk en bindend met uitzondering van herzieningen die worden vereist door de wet die van toepassing is op het nietig verklaren of opleggen van arbitrale uitspraken.]

13.2.2 Beroep met betrekking tot *Sporters op nationaal niveau*

In zaken die betrekking hebben op *Sporters op nationaal niveau*, zoals die zijn gedefinieerd door elke *Nationale Antidopingorganisatie*, die niet het recht hebben beroep

aan te tekenen krachtens Artikel 13.2.1, kunnen de betrokkenen in beroep gaan tegen uitspraken bij een onafhankelijk en onpartijdig orgaan in overeenstemming met regels die zijn opgesteld door de *Nationale Antidopingorganisatie*. De regels voor een dergelijk beroep moeten voldoen aan de volgende principes:

- een tijdige hoorzitting;
 - een eerlijk, onpartijdig en onafhankelijk tuchtorgaan;
 - het recht om zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman op kosten van de *Persoon* zelf;
- en
- een tijdige, schriftelijke, beargumenteerde uitspraak.

[Opmerking: een Antidopingorganisatie kan ervoor kiezen dit Artikel zo te interpreteren dat haar Sporters op nationaal niveau het recht hebben rechtstreeks beroep aan te tekenen bij het CAS.]

13.2.3 Personen die het recht hebben in beroep te gaan

In zaken als bedoeld in Artikel 13.2.1 hebben de volgende partijen het recht om beroep aan te tekenen bij het CAS: (a) de *Sporter* of andere *Persoon* voor wie de uitspraak waartegen beroep wordt aangetekend geldt; (b) de andere partij in de zaak waarin de uitspraak is gedaan; (c) de relevante Internationale Federatie en elke andere *Antidopingorganisatie* volgens wier reglement de sanctie kan zijn opgelegd; (d) het Internationaal Olympisch Comité of het Internationaal Paralympisch Comité, indien van toepassing, als de uitspraak een effect kan hebben dat betrekking heeft op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, waaronder uitspraken die van invloed zijn op het recht op deelname aan de Olympische Spelen of Paralympische Spelen; en (e) het WADA. In zaken als bedoeld in Artikel 13.2.2 bepalen de regels van de *Nationale Antidopingorganisatie* welke partijen het recht hebben in beroep te gaan bij het beroepsorgaan op nationaal niveau, echter met dien verstande dat daartoe ten minste behoren: (a) de *Sporter* of andere *Persoon* voor wie de uitspraak waartegen beroep wordt aangetekend geldt; (b) de andere partij in de zaak waarin de uitspraak is gedaan; (c) de relevante Internationale Federatie en (d) het WADA. Voor zaken als bedoeld in Artikel 13.2.2 hebben het WADA en de Internationale Federatie eveneens het recht beroep aan te tekenen bij het CAS over de uitspraak van het beroepsorgaan op nationaal niveau.

Onverminderd enige andere voorwaarde hierin is de enige *Persoon* die in beroep kan gaan tegen een *Voorwaardelijke Schorsing* de *Sporter* of andere *Persoon* aan wie de *Voorwaardelijke Schorsing* is opgelegd.

13.3 Beroep tegen het verlenen of weigeren van dispensatie voor therapeutisch gebruik

Tegen uitspraken van het WADA die het verlenen of weigeren van dispensatie voor therapeutisch gebruik herroepen kan alleen beroep worden aangetekend bij het CAS door de *Sporter* of de *Antidopingorganisatie* wier besluit is herroepen. Tegen besluiten van andere *Antidopingorganisaties* dan het WADA die dispensatie voor therapeutisch gebruik weigeren, die niet worden herroepen door het WADA, kan door *Sporters op internationaal niveau* beroep worden aangetekend bij het CAS en door andere *Sporters* bij het beroepsorgaan op nationaal niveau dat is bepaald in Artikel 13.2.2. Als het beroepsorgaan op nationaal niveau het besluit om dispensatie voor therapeutisch gebruik te weigeren herroept, kan het WADA tegen dat besluit in beroep gaan bij het CAS.

13.4 Beroep tegen uitspraken die Consequenties opleggen volgens Deel Drie van de Code.

Met betrekking tot consequenties die worden opgelegd krachtens Deel Drie (Rollen en verantwoordelijkheden) van de *Code*, heeft degene aan wie consequenties worden opgelegd op grond van Deel Drie van de *Code* het recht om alleen bij het CAS beroep aan te tekenen volgens de voorwaarden die van toepassing zijn op deze instantie.

13.5 Beroep tegen besluiten tot schorsing of intrekking van laboratoriumaccreditatie. Tegen besluiten van het WADA om de WADA-accreditatie van een laboratorium te schorsen of in te trekken kan alleen door het betreffende laboratorium beroep worden aangetekend en dat is alleen mogelijk bij het CAS.

[Opmerking: het doel van de Code is garanderen dat dopingzaken worden opgelost door middel van eerlijke en transparante interne procedures met een definitieve beroepsmogelijkheid. Dopinggerelateerde besluiten van Antidopingorganisaties worden transparant gemaakt in Artikel 14. Bepaalde Personen en organisaties, waaronder het WADA, hebben de mogelijkheid tegen dergelijke besluiten in beroep te gaan. Merk op dat de definitie van belanghebbende Personen en organisaties die krachtens Artikel 13 het recht hebben beroep aan te tekenen geen betrekking heeft op Sporters, of hun federaties, die er voordeel bij zouden kunnen hebben als een andere deelnemer aan de competitie wordt gediskwalificeerd.]

ARTIKEL 14 VERTROUWELIJKHEID EN RAPPORTAGE

De *Ondertekenaars* gaan akkoord met de principes van de coördinatie van dopingresultaten, openbare transparantie en verantwoordelijkheid en respect voor de privacybelangen van individuen die worden beschuldigd van het overtreden van antidopingregels zoals hieronder is beschreven:

14.1 Informatie over *Belastende Analyseresultaten* en andere potentiële overtredingen van antidopingregels

Een *Sporter* wiens *Monster* een *Belastend Analyseresultaat* heeft opgeleverd of een *Sporter* of andere *Persoon* die misschien een antidopingregel heeft overtreden moet daarvan door de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer in kennis worden gesteld op de manier die is bepaald in Artikel 7 (Resultatenbeheer). De *Nationale Antidopingorganisatie* en Internationale Federatie van de *Sporter* en het WADA moeten eveneens in kennis worden gesteld, uiterlijk bij de voltooiing van het proces dat is beschreven in Artikel 7.1 en 7.2. De volgende gegevens moeten daarbij worden vermeld: de naam van de *Sporter*, het land, de sport en de discipline binnen die sport, of de dopingcontrole *binnen wedstrijdverband* of *buiten wedstrijdverband* heeft plaatsgevonden, de datum waarop het *Monster* is afgenomen en het analyseresultaat dat is gemeld door het laboratorium. Dezelfde *Personen* en *Antidopingorganisaties* worden periodiek op de hoogte gehouden van de status en bevindingen van een eventuele beoordeling of stappen die zijn ondernomen op grond van Artikel 7 (Resultatenbeheer), 8 (Recht op een eerlijk proces) of 13 (Beroep) en ontvangen, in zaken waarin de periode van *Uitsluiting* wordt vernietigd op grond van Artikel 10.5.1 (*Geen Schuld of Nalatigheid*), of verkort op grond van Artikel 10.5.2 (*Geen Significante Schuld of Nalatigheid*), een schriftelijk, beargumenteerd besluit waarin de gronden voor intrekking of vermindering van de straf worden verklaard. De ontvangende organisaties maken deze informatie niet bekend aan andere personen dan degenen binnen de organisatie die de informatie nodig hebben, tot de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer de zaak publiekelijk bekend heeft gemaakt of niet publiekelijk bekend heeft gemaakt, volgens de voorschriften in Artikel 14.2.

14.2 Publiekelijke bekendmaking

De identiteit van *Sporters* van wie de *Monsters Belastende Analyseresultaten* hebben opgeleverd of *Sporters* of andere *Personen* die door een *Antidopingorganisatie* worden beschuldigd van het overtreden van antidopingregels kan pas publiekelijk bekend worden gemaakt door de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer als de bestuurlijke beoordeling zoals die is bepaald in Artikel 7.1 en 7.2 is afgerond. Maximaal twintig dagen nadat in overeenstemming met Artikel 8 in een hoorzitting is komen vast te staan dat er een overtreding van een antidopingregel heeft plaatsgevonden, of als de betrokkene van een dergelijke hoorzitting heeft afgezien, of als tegen de beschuldiging van een overtreding van een antidopingregel niet tijdig beroep is aangetekend, moet de *Antidopingorganisatie* die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer de aard van de dopingzaak publiekelijk bekend maken.

14.3 Verblijfsgegevens van de Sporter

Sporters die door hun Internationale Federatie of *Nationale Antidopingorganisatie* zijn aangewezen voor opname in een *Doelgroep voor dopingcontrole buiten wedstrijdverband* moeten duidelijke, actuele verblijfsgegevens verstrekken. De Internationale Federaties en *Nationale Antidopingorganisaties* moeten de identificatie van de *Sporters* en het verzamelen van actuele verblijfsgegevens coördineren en de gegevens doorgeven aan het WADA. Het WADA stelt deze informatie beschikbaar aan andere *Antidopingorganisaties* die de bevoegdheid hebben de *Sporter* te controleren overeenkomstig hetgeen in Artikel 15 is bepaald. Deze informatie wordt te allen tijde strikt vertrouwelijk behandeld, mag alleen worden gebruikt voor het plannen, coördineren en uitvoeren van *Dopingcontroles* en moet worden vernietigd als hij niet langer relevant is voor deze doeleinden.

14.4 Statistische rapportage

Antidopingorganisaties moeten ten minste eenmaal per jaar een algemeen statistisch verslag van hun activiteiten op het gebied van *Dopingcontrole* openbaar maken en een exemplaar hiervan verstrekken aan het WADA.

14.5 Coördinatiecentrum voor informatie Dopingcontrole

Het WADA zal optreden als een centraal coördinatiecentrum voor controlegegevens en resultaten van *Dopingcontrole* voor *Sporters op internationaal niveau* en *Sporters* op nationaal niveau die deel uitmaken van de *geregistreerde doelgroep voor dopingcontrole* van hun *Nationale Antidopingorganisatie*. Om het coördineren van de planning van de dopingcontrole te vergemakkelijken en onnodige dubbel uitgevoerde *Dopingcontroles* door de verschillende *Antidopingorganisaties* te voorkomen moet elke *Antidopingorganisatie* zo snel mogelijk nadat ze zijn uitgevoerd alle dopingcontroles *binnen wedstrijdverband* en *buiten wedstrijdverband* op deze *Sporters* rapporteren aan het coördinatiecentrum van het WADA. Het WADA maakt deze informatie beschikbaar voor de *Sporter*, de Nationale Federatie van de *Sporter*, het Nationaal Olympisch Comité of het Nationaal Paralympisch Comité, de *Nationale Antidopingorganisatie*, de Internationale Federatie en het Internationaal Olympisch Comité of het Internationaal Paralympisch Comité. Persoonlijke informatie van een *Sporter* wordt door het WADA altijd strikt vertrouwelijk behandeld. Het WADA moet ten minste eenmaal per jaar een statistisch rapport publiceren waarin dergelijke informatie is samengevat.

ARTIKEL 15 VERKLARING VAN VERANTWOORDELIJKHEDEN VOOR DOPINGCONTROLE

[Opmerking: de strijd tegen doping kan alleen effectief zijn als er veel Antidopingorganisaties zijn die krachtige programma's uitvoeren, zowel op internationaal als op nationaal niveau. In plaats van de verantwoordelijkheden van de ene groep te beperken om de andere exclusieve autoriteit te geven, pakt de Code potentiële problemen op het gebied van overlappende verantwoordelijkheden aan door ten eerste een veel grotere mate van algehele harmonisatie te creëren en ten tweede regels op te stellen voor hiërarchie en samenwerking op bepaalde gebieden.]

15.1 Dopingcontroles tijdens een Evenement

Monsters voor Dopingcontrole worden en moeten worden afgenomen op zowel Internationale Evenementen als Nationale Evenementen. Er zou echter een enkele organisatie verantwoordelijk moeten zijn voor het organiseren en coördineren van Dopingcontroles tijdens een Evenement. Tijdens Internationale Evenementen wordt het afnemen van Monsters voor Dopingcontrole georganiseerd en gecoördineerd door de internationale organisatie die de zeggenschap heeft over het Evenement (bijvoorbeeld het IOC voor de Olympische Spelen, de Internationale Federatie voor een wereldkampioenschap en de PASO voor de Pan American Games). Als de internationale organisatie besluit geen Dopingcontroles uit te voeren tijdens een dergelijk Evenement, kan de Nationale Antidopingorganisatie van het land waar het Evenement plaatsvindt in samenwerking met en met toestemming van de internationale organisatie of het WADA dergelijke Dopingcontroles organiseren en uitvoeren. Tijdens Nationale Evenementen wordt het afnemen van Monsters voor Dopingcontrole georganiseerd en gecoördineerd door de aangewezen Nationale Antidopingorganisatie van dat land.

[Opmerking: de Antidopingorganisatie die de dopingcontroles 'organiseert en coördineert' kan desgewenst overeenkomsten aangaan met andere organisaties waarop zij de verantwoordelijkheid voor het afnemen van Monsters of voor andere aspecten van het Dopingcontroleproces overdraagt.]

15.2 Dopingcontroles buiten wedstrijdverband

Dopingcontroles buiten wedstrijdverband worden en moeten worden georganiseerd en gecoördineerd door zowel internationale als nationale organisaties. Dopingcontroles buiten wedstrijdverband kunnen worden georganiseerd en gecoördineerd door: (a) het WADA; (b) het IOC of IPC in verband met de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen; (c) de Internationale Federatie van de Sporter; (d) de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter of (e) de Nationale Antidopingorganisatie van het land waar de Sporter zich bevindt. Dopingcontroles buiten wedstrijdverband moeten worden gecoördineerd in samenspraak met het WADA om de effectiviteit van de gezamenlijke Dopingcontroles te maximaliseren en onnodige herhalingen van Dopingcontroles van individuele Sporters te voorkomen.

[Opmerking: een uitgebreidere autorisatie voor het uitvoeren van Dopingcontroles kan worden toegekend door middel van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen Ondertekenaars en overheden.]

15.3 Resultatenbeheer, hoorzittingen en sancties

Met uitzondering van hetgeen hieronder in Artikel 15.3.1 wordt bepaald, vallen resultatenbeheer en hoorzittingen onder de verantwoordelijkheid en de procedurele

regels van de *Antidopingorganisatie* die de afname van het *Monster* heeft georganiseerd en gecoördineerd (of, als er geen sprake is van het afnemen van *Monsters*, de organisatie die de overtreding heeft geconstateerd). Ongeacht welke organisatie het resultatenbeheer of de hoorzitting uitvoert, moeten de principes zoals verwoord in Artikel 7 en 8 worden gerespecteerd en de regels waarvan in de Inleiding op Deel Een is gezegd dat ze zonder substantiële wijzigingen moeten worden ingevoerd worden gevolgd.

[Opmerking: in sommige gevallen kan in de procedurele regels van de Antidopingorganisatie die het afnemen van het Monster heeft georganiseerd en gecoördineerd staan dat het resultatenbeheer in handen is van een andere organisatie (bijvoorbeeld de nationale federatie van de Sporter). In een dergelijk geval is het de verantwoordelijkheid van de Antidopingorganisatie om na te gaan of de regels van de andere organisatie in overeenstemming zijn met de Code.]

15.3.1 Het resultatenbeheer en de uitvoering van hoorzittingen voor overtredingen van een antidopingregel die blijken uit een dopingcontrole van, of zijn ontdekt door, een *Nationale Antidopingorganisatie* en betrekking hebben op een *Sporter* die geen staatsburger of inwoner is van dat land, moet plaatsvinden volgens de regels van de toepasselijke Internationale Federatie. Het resultatenbeheer en de uitvoering van hoorzittingen voor een dopingcontrole van het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité of de organisatie van een *Belangrijk Evenement* moet worden overgedragen aan de toepasselijke Internationale Federatie als het gaat om zwaardere sancties dan *Diskwalificatie* van het *Evenement* of de resultaten van het *Evenement*.

[Opmerking: er is geen absolute regel ingesteld voor het beheer van resultaten en het uitvoeren van hoorzittingen in gevallen waarin een Nationale Antidopingorganisatie een dopingcontrole uitvoert bij een buitenlandse nationale sporter over wie zij alleen gezag heeft op grond van de aanwezigheid van de Sporter in het land van de Nationale Antidopingorganisatie. Volgens dit Artikel bepaalt de Internationale Federatie in haar regels of, bijvoorbeeld, de behandeling van de zaak moet worden overgedragen aan de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter, uitgevoerd door de Antidopingorganisatie die het Monster heeft afgenomen of overgenomen door de Internationale Federatie.]

15.4 Wederzijdse erkenning

Onverminderd het recht op beroep zoals dat is in Artikel 13 moeten de controles, dispensaties voor therapeutisch gebruik en resultaten van hoorzittingen of andere definitieve uitspraken van een *Ondertekenaar* die in overeenstemming zijn met de *Code* en onder het gezag van de betreffende *Ondertekenaar* vallen worden erkend en gerespecteerd door alle andere *Ondertekenaars*. *Ondertekenaars* kunnen dezelfde handelingen van andere organen die de *Code* niet hebben geaccepteerd erkennen als de regels van die organen op andere wijze consistent zijn met de *Code*.

ARTIKEL 16 DOPINGCONTROLE VAN DIEREN DIE DEELNEMEN AAN SPORT

16.1 In elke sport waarbij dieren deelnemen aan wedstrijden bepaalt en implementeert de Internationale Federatie voor die sport antidopingregels voor de dieren die deelnemen aan die sport. De antidopingregels moeten een lijst van *Verboden Stoffen*, geschikte *Controleprocedures* en een lijst van erkende laboratoria voor de analyse van *Monsters* bevatten.

16.2 Wat betreft het vaststellen van overtredingen van een antidopingregel, het resultatenbeheer, eerlijke hoorzittingen, *Consequenties* en beroep met betrekking tot dieren die deelnemen aan sport moet de Internationale Federatie voor de betreffende sport regels opstellen en invoeren die consistent zijn met de Artikelen 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 en 17 van de *Code*.

ARTIKEL 17 STATUUT VAN BEPERKINGEN

Er mag geen actie worden ingesteld tegen een *Sporter* of een andere *Persoon* wegens het overtreden van een antidopingregel die voorkomt in de *Code*, tenzij die actie wordt ingesteld binnen acht jaar na het moment dat de overtreding is gepleegd.

[Opmerking: dat wil niet zeggen dat de Antidopingorganisatie een eerdere overtreding van een antidopingregel niet mag bekijken voor het vaststellen van een sanctie voor een latere overtreding die meer dan acht jaar na de eerste wordt gepleegd. Met andere woorden, een tweede overtreding tien jaar na de eerste overtreding wordt beschouwd als een tweede overtreding als het gaat om de hoogte van de straf.]

DEEL TWEE

SCHOLING EN ONDERZOEK

ARTIKEL 18 SCHOLING

18.1 Basisprincipe en hoofddoel

Het basisprincipe van voorlichtings- en scholingsprogramma's is te voorkomen dat de geest van de sport zoals die is beschreven in de Inleiding op de *Code* wordt ondermijnd door doping. Het hoofddoel is *Sporters* ervan te weerhouden *Verboden Stoffen* en *Verboden Methoden* te gebruiken.

18.2 Programma en activiteiten

Elke *Antidopingorganisatie* zou voorlichtings- en scholingsprogramma's moeten plannen, invoeren en beoordelen. Deze programma's zouden de *Deelnemers* actuele en nauwkeurige informatie moeten geven over ten minste de volgende onderwerpen:

- Stoffen en methoden op de *Verboden Lijst*;
- Gevolgen van doping voor de gezondheid;
- Procedures voor *Dopingcontrole*;
- De rechten en verantwoordelijkheden van *Sporters*.

Het programma moet de geest van de sport promoten om een dopingvrij klimaat te scheppen dat invloed heeft op het onderlinge gedrag van *Deelnemers*.

Begeleidend personeel van Sporters moet de *Sporters* voorlichten en adviseren over het antidopingbeleid en de regels die zijn ingesteld als gevolg van de *Code*.

18.3 Coördinatie en samenwerking

Alle *Ondertekenaars* en *Deelnemers* moeten met elkaar en de overheden samenwerken om hun inspanningen op het gebied van antidopingvoorlichting en -scholing te coördineren.

ARTIKEL 19 ONDERZOEK

19.1 Doel van antidopingonderzoek

Antidopingonderzoek draagt bij aan de ontwikkeling en invoering van efficiënte programma's binnen de *Dopingcontrole* en aan antidopingvoorlichting en -scholing.

19.2 Soorten onderzoek

Antidopingonderzoek kan bijvoorbeeld bestaan uit sociologische, gedragskundige, juridische en ethische studies naast medisch, analytisch en fysiologisch onderzoek.

19.3 Coördinatie

Coördinatie van antidopingonderzoek via het *WADA* wordt aangemoedigd. Afhankelijk van intellectuele eigendomsrechten zouden exemplaren van de resultaten van antidopingonderzoek moeten worden verstrekt aan het *WADA*.

19.4 Onderzoeksmethoden

Het antidopingonderzoek mag alleen gebruik maken van internationaal erkende ethisch verantwoorde methoden.

19.5 Onderzoek waarbij *Verboden Stoffen* en *Verboden Methoden* worden gebruikt

Toediening van *Verboden Stoffen* of *Verboden Methoden* aan *Sporters* voor onderzoeksdoeleinden moet worden voorkomen.

19.6 Misbruik van resultaten

Er moeten afdoende voorzorgsmaatregelen worden genomen om te voorkomen dat de resultaten van antidopingonderzoek worden misbruikt of worden toegepast voor doping.

DEEL DRIE

ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN

[Opmerking: verantwoordelijkheden van Ondertekenaars en Deelnemers komen in verschillende artikelen van de Code aan de orde en de verantwoordelijkheden die in dit deel worden genoemd vormen een aanvulling op die verantwoordelijkheden.]

ARTIKEL 20 BIJKOMENDE ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN ONDERTEKENAARS

20.1 Rollen en verantwoordelijkheden van het Internationaal Olympisch Comité

20.1.1 Het aannemen en implementeren van een antidopingbeleid en -reglement voor de Olympische Spelen dat in overeenstemming is met de *Code*.

20.1.2 Als voorwaarde voor erkenning door het Internationaal Olympisch Comité eisen dat Internationale Federaties binnen de Olympische Beweging voldoen aan de eisen van de *Code*.

20.1.3 Het onthouden van alle of bepaalde Olympische fondsen aan sportorganisaties die niet in overeenstemming zijn met de *Code*.

20.1.4 De nodige maatregelen nemen om het niet voldoen aan de *Code* te ontmoedigen, zoals is bepaald in Artikel 23.5.

20.1.5 Het *Onafhankelijk Observatieprogramma* autoriseren en mogelijk maken.

20.2 Rollen en verantwoordelijkheden van het Internationaal Paralympisch Comité.

20.2.1 Het aannemen en implementeren van een antidopingbeleid en -reglement voor de Paralympische Spelen dat in overeenstemming is met de *Code*.

20.2.2 Als voorwaarde voor erkenning door het Internationaal Paralympisch Comité eisen dat Nationale Paralympische Comité's binnen de Olympische Beweging voldoen aan de eisen van de *Code*.

20.2.3 Het onthouden van alle of bepaalde Paralympische fondsen aan sportorganisaties die niet in overeenstemming zijn met de *Code*.

20.2.4 De nodige maatregelen nemen om het niet voldoen aan de *Code* te ontmoedigen, zoals is bepaald in Artikel 23.5.

20.2.5 Het *Onafhankelijk Observatieprogramma* autoriseren en mogelijk maken.

20.3 Rollen en verantwoordelijkheden van Internationale Federaties

20.3.1 Het aannemen en implementeren van een antidopingbeleid en -reglement dat in overeenstemming is met de *Code*.

20.3.2 Als voorwaarde voor het lidmaatschap eisen dat het beleid, de regels en de programma's van Nationale Federaties in overeenstemming zijn met de *Code*.

20.3.3 Van alle *Sporters* en al het *Begeleidend personeel van Sporters* die onder hun gezag vallen eisen dat zij antidopingregels die zijn opgesteld volgens de *Code* erkennen en zich eraan houden.

20.3.4 Van *Sporters* die geen vaste leden zijn van de Internationale Federatie of een van de Nationale Federaties die eronder vallen eisen dat ze zich beschikbaar houden voor het afnemen van *Monsters* en dat ze nauwkeurige en actuele verblijfsgegevens verstrekken als dat wordt vereist door de voorwaarden voor het recht op deelname die zijn opgesteld door de Internationale Federatie of, indien van toepassing, door de *Organisatie van een Belangrijk Evenement*.

[Opmerking: dit geldt bijvoorbeeld voor Sporters uit professionele competities.]

20.3.5 Toezicht houden op de antidopingprogramma's van Nationale Federaties.

20.3.6 De nodige maatregelen nemen om het niet voldoen aan de *Code* te ontmoedigen, zoals is bepaald in Artikel 23.5.

20.3.7 Het *Onafhankelijk Observatieprogramma* autoriseren en mogelijk maken tijdens *Internationale Evenementen*.

20.3.8 Het onthouden van alle of bepaalde fondsen aan de Nationale Federaties onder hun gezag die niet voldoen aan de eisen van de *Code*.

20.4 Rollen en verantwoordelijkheden van Nationale Olympische Comités en Nationale Paralympische Comités.

20.4.1 Garanderen dat hun antidopingbeleid en -reglement in overeenstemming is met de *Code*.

20.4.2 Als voorwaarde voor het lidmaatschap of erkenning stellen dat Nationale Federaties een dopingbeleid en -reglement hebben dat voldoet aan de toepasselijke voorwaarden van de *Code*.

20.4.3 Eisen van *Sporters* die geen vaste leden zijn van een Nationale Federatie dat ze zich beschikbaar houden voor het afnemen van *Monsters* en dat ze gedurende het jaar voor de Olympische Spelen periodiek nauwkeurige en actuele verblijfsgegevens verstrekken als voorwaarde voor deelname aan de Olympische Spelen.

20.4.4 Samenwerken met hun *Nationale Antidopingorganisatie*.

20.4.5 Het onthouden van alle of bepaalde fondsen, gedurende zijn of haar periode van *Uitsluiting*, aan een *Sporter* of Persoon die behoort tot het *Begeleidend Personeel van een Sporter* die antidopingregels heeft overtreden.

20.4.6 Het onthouden van alle of bepaalde fondsen aan leden of erkende Nationale Federaties die niet voldoen aan de eisen van de *Code*.

20.5 Rollen en verantwoordelijkheden van *Nationale Antidopingorganisaties*

20.5.1 Het aannemen en implementeren van een antidopingbeleid en -reglement dat in overeenstemming is met de *Code*.

20.5.2 Samenwerken met andere relevante nationale organisaties en andere *Antidopingorganisaties*.

20.5.3 Het aanmoedigen van wederzijdse dopingcontroles tussen *Nationale Antidopingorganisaties*.

20.5.4 Het stimuleren van antidopingonderzoek.

20.6 Rollen en verantwoordelijkheden van *Organisaties van Belangrijke Evenementen*

20.6.1 Het aannemen en implementeren van een antidopingbeleid en -reglement voor hun *Evenementen* dat in overeenstemming is met de *Code*.

20.6.2 De nodige maatregelen nemen om het niet voldoen aan de *Code* te ontmoedigen, zoals is bepaald in Artikel 23.5.

20.6.3 Het *Onafhankelijk Observatieprogramma* autoriseren en mogelijk maken.

20.7 Rollen en verantwoordelijkheden van het *WADA*

20.7.1 Het aannemen en implementeren van beleidspunten en procedures die in overeenstemming zijn met de *Code*.

20.7.2 Toezicht houden op de verwerking van *Belastende Analyseresultaten*.

20.7.3 Het goedkeuren van *Internationale standaarden* die van toepassing zijn op de invoering van de *Code*.

20.7.4 Het accrediteren van laboratoria voor het uitvoeren van *Monsteranalyses* of voor het toestemming geven aan anderen voor het uitvoeren van *Monsteranalyses*.

20.7.5 Het ontwerpen en goedkeuren van Richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering.

20.7.6 Het stimuleren, uitvoeren, uitbesteden, financieren en coördineren van antidopingonderzoek.

20.7.7 Het uitvoeren van een effectief *Onafhankelijk Observatieprogramma*.

20.7.8 Het uitvoeren van *Dopingcontroles* met toestemming van andere *Antidopingorganisaties*.

ARTIKEL 21 ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN *DEELNEMERS*

21.1 Rollen en verantwoordelijkheden van *Sporters*

21.1.1 Bekend zijn met en zich houden aan alle toepasselijke antidopingmaatregelen en -regels die zijn ingevoerd als gevolg van de *Code*.

21.1.2 Zich beschikbaar houden voor de afname van *Monsters*.

21.1.3 De verantwoordelijkheid nemen, als het gaat om het voorkomen van doping, voor wat ze innemen en gebruiken.

21.1.4 Medisch personeel op de hoogte brengen van hun verplichting af te zien van het *Gebruik van Verboden Stoffen* en *Verboden Methodes* en de verantwoordelijkheid nemen om te garanderen dat een eventuele medische behandeling die zij ondergaan niet in strijd is met antidopingmaatregelen en regels die zijn ingevoerd als gevolg van de *Code*.

21.2 Rollen en verantwoordelijkheden van Begeleidend Personeel van Sporters

21.2.1 Bekend zijn met en zich houden aan alle antidopingmaatregelen en -regels die zijn ingevoerd als gevolg van de *Code* en die van toepassing zijn op hen of de *Sporters* die ze begeleiden.

21.2.2 Meewerken aan het controleprogramma voor *Sporters*.

21.2.3 Hun invloed op de waarden en het gedrag van de *Sporter* gebruiken om dopinggebruik te voorkomen.

ARTIKEL 22 BETROKKENHEID VAN OVERHEDEN

De instemming van een regering met de *Code* wordt bekrachtigd door het tekenen van een Verklaring door die regering op of voor de eerste dag van de Olympische Spelen in Athene, gevolgd door een procedure die leidt tot een conventie of andere verplichting die moet worden ingevoerd op de manier die vereist wordt door de constitutionele en bestuurlijke context van elke regering op of voor de eerste dag van de Olympische Winterspelen van Turijn.

[Opmerking: de meeste regeringen kunnen geen partij zijn in, of gehouden zijn aan, particuliere niet-overheidsinstrumenten zoals de Code. Om die reden wordt regeringen niet gevraagd Ondertekenaars van de Code te worden. De inspanning om doping te bestrijden door het gecoördineerde en geharmoniseerde programma dat tot uitdrukking komt in de Code is echter zeker een gezamenlijke inspanning van de sportbeweging en overheden. Een voorbeeld van een type verplichting waarnaar hierboven wordt verwezen is de conventie die wordt besproken in het Slotcommuniqué van het rondetafeloverleg van ministers en hoge functionarissen die verantwoordelijk zijn voor lichamelijke opvoeding en sport van UNESCO dat op 9/10 januari 2003 werd gehouden in Parijs.]

Het is de verwachting van de *Ondertekenaars* dat in de Verklaring en de conventie of andere verplichting de volgende belangrijke punten aan de orde zullen komen:

22.1 Elke regering zal maatregelen nemen om de strijd tegen doping ten minste op de volgende punten kracht bij te zetten:

- Steunen van nationale antidopingprogramma's;
- De verkrijgbaarheid van *Verboden Stoffen* en *Verboden Methodes*;

- Bevoegdheden verstrekken aan het *WADA* voor het uitvoeren van *Dopingcontroles buiten wedstrijdverband*;
 - Het probleem van voedingssupplementen die *Verboden Stoffen* bevatten die niet op de verpakking zijn vermeld;
- en
- Het onthouden van bepaalde of alle financiële steun aan sportorganisaties en *Deelnemers* die niet voldoen aan de eisen van de *Code* of aan toepasselijke antidopingregels die zijn ingesteld als gevolg van de *Code*.

22.2 Alle andere betrokkenheid van overheden bij de bestrijding van doping moet worden geharmoniseerd met de *Code*.

22.3 Op verdere naleving van de overeenkomsten die zijn vastgelegd in de conventie of andere verplichting zal toezicht worden gehouden zoals dat is bepaald in een overleg tussen het *WADA* en de betrokken regering(en).

DEEL VIER

ACCEPTATIE, NALEVING, AANPASSING EN INTERPRETATIE

ARTIKEL 23 ACCEPTATIE, NALEVING EN AANPASSING

23.1 Acceptatie van de Code

23.1.1 De volgende entiteiten zijn *Ondertekenaars* die de *Code* accepteren: het WADA, het Internationaal Olympisch Comité, Internationale Federaties, het Internationaal Paralympisch Comité, *Nationale Olympische Comités*, Nationale Paralympische Comités, de *Organisaties van Belangrijke Evenementen* en *Nationale Antidopingorganisaties*. Deze entiteiten accepteren de *Code* door het ondertekenen van een verklaring van acceptatie na goedkeuring door elk van hun respectieve bestuursorganen.

[Opmerking: elke Ondertekenaar die de Code accepteert tekent afzonderlijk een identiek exemplaar van de algemene standaardverklaring van acceptatie en verstrekt dat aan het WADA. De acceptatie vindt plaats zoals is bepaald door de statuten van elke organisatie. Bij een Internationale Federatie wordt dit bijvoorbeeld gedaan door het Congres en bij het WADA door het Stichtingsbestuur.]

23.1.2 Andere sportorganisaties die niet onder het gezag van een *Ondertekenaar* vallen kunnen, op uitnodiging van het WADA, de *Code* ook accepteren.

[Opmerking: professionele competities die momenteel niet onder het gezag van een regering of Internationale Federatie vallen worden aangemoedigd de Code te accepteren.]

23.1.3 Het WADA zal een lijst publiceren van alle organisaties die de *Code* hebben geaccepteerd.

23.2 Implementatie van de Code.

23.2.1 De *Ondertekenaars* implementeren de voorwaarden van de *Code* die van toepassing zijn binnen hun gezag en verantwoordelijkheden door middel van beleidsmaatregelen, statuten, regels of reglementen.

23.2.2 Bij het implementeren van de *Code* worden de *Ondertekenaars* aangemoedigd gebruik te maken van de Richtlijnen voor een kwalitatief goede uitvoering die zijn aangeraden door het WADA.

23.3 Deadlines voor acceptatie en implementatie

23.3.1 *Ondertekenaars* moeten de *Code* accepteren en implementeren op of voor de eerste dag van de Olympische Spelen van Athene.

23.3.2 De *Code* kan worden geaccepteerd na bovengenoemde deadline, maar *Ondertekenaars* worden pas in overeenstemming beschouwd met de *Code* als ze de *Code* hebben geaccepteerd (en die acceptatie niet is ingetrokken).

23.4 Toezicht op naleving van de Code

23.4.1 Op de naleving van de *Code* wordt toezicht gehouden door het *WADA* of op een andere wijze die is goedgekeurd door het *WADA*.

23.4.2 Om dit toezicht mogelijk te maken moet elke *Ondertekenaar* om het jaar verslag uitbrengen aan het *WADA* over de naleving van de *Code* en eventueel verklaren waarom de *Code* niet is nageleefd.

23.4.3 Het *WADA* beoordeelt de verklaringen van het niet naleven van de *Code* en kan in uitzonderlijke situaties het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, de Internationale Federaties en de *Organisaties van Belangrijke Evenementen* adviseren het niet naleven van de *Code* onder bepaalde voorwaarden door de vingers te zien.

[Opmerking: het WADA erkent dat er onder Ondertekenaars en overheden significante verschillen zullen ontstaan in ervaring, middelen en juridische mogelijkheden voor het bestrijden van doping. Bij het bepalen of een organisatie aan de eisen voldoet, houdt het WADA rekening met deze verschillen.]

23.4.4 Het *WADA* zal, na overleg met de betreffende organisatie, rapport over de naleving uitbrengen aan het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, de Internationale Federaties en de *Organisaties van Belangrijke Evenementen*. Deze rapporten zullen ook openbaar worden gemaakt.

23.5 Consequenties van het niet naleven van de Code

23.5.1 Het niet naleven van de *Code* door de regering of het *Nationaal Olympisch Comité* van een land kan consequenties hebben voor deelname aan de Olympische Spelen, de Paralympische Spelen, de Wereldkampioenschappen of de *Evenementen* van de *Organisaties van Belangrijke Evenementen* zoals bepaald door het bestuursorgaan van elk *Evenement*. Tegen het opleggen van dergelijke consequenties kan door het *Nationaal Olympisch Comité* of de regering beroep worden aangetekend bij het CAS op grond van Artikel 13.4.

23.6 Aanpassing van de Code

23.6.1 Het *WADA* is verantwoordelijk voor het toezicht houden op de ontwikkeling en verbetering van de *Code*. De *Sporters* en alle *Ondertekenaars* en overheden zullen worden uitgenodigd deel te nemen aan dit proces.

23.6.2 Het *WADA* neemt het initiatief tot het voorstellen van wijzigingen in de *Code* en zorgt voor een inspraakprocedure om aanbevelingen te ontvangen en erop te reageren en om *Sporters*, *Ondertekenaars* en overheden de mogelijkheid te geven de voorgestelde aanpassingen te bekijken en erop te reageren.

23.6.3 Aanpassingen van de *Code* moeten, na het nodige overleg, worden goedgekeurd door een tweederdemeerderheid van het Stichtingsbestuur van het *WADA*, waaronder een meerderheid van zowel de publieke sector als de leden van de Olympische Beweging. Aanpassingen moeten, tenzij anders bepaald, drie maanden na een dergelijke goedkeuring in werking treden.

23.6.4 *Ondertekenaars* moeten een op hen van toepassing zijnde aanpassing van de *Code* binnen een jaar na de goedkeuring van het Stichtingsbestuur van het WADA implementeren.

23.7 Intrekking van acceptatie van de Code

23.7.1 *Ondertekenaars* kunnen hun acceptatie van de *Code* intrekken nadat ze het WADA zes maanden van tevoren schriftelijk op de hoogte hebben gesteld van hun voornemen de acceptatie in te trekken.

ARTIKEL 24 INTERPRETATIE VAN DE CODE

24.1 De officiële tekst van de *Code* wordt onderhouden door het WADA en wordt gepubliceerd in het Engels en Frans. Mochten er discrepanties ontstaan tussen de Engelse en Franse versie, dan is de Engelse versie bepalend.

24.2 De opmerkingen bij de verschillende bepalingen van de *Code* zijn toegevoegd om te helpen bij het begrip en de interpretatie van de *Code*.

24.3 De *Code* moet worden geïnterpreteerd als een onafhankelijke en autonome tekst en dient niet te worden gerelateerd aan bestaande wetten of statuten van de *Ondertekenaars* of overheden.

24.4 De koppen die zijn gebruikt voor de verschillende Delen en Artikelen van de *Code* zijn er alleen voor het gemak en moeten niet worden beschouwd als substantiële elementen van de *Code* en hebben geen enkele invloed op de strekking van de bepalingen waarnaar ze verwijzen.

24.5 De *Code* is niet met terugwerkende kracht van toepassing op zaken die al liepen voor de datum waarop de *Code* is geaccepteerd door een *Ondertekenaar* en geïmplementeerd in diens reglement.

[Opmerking: gedrag dat wordt beschouwd als een overtreding van een antidopingregel volgens de Code, maar niet volgens de regels van een Internationale Federatie voor de invoering van de Code kan bijvoorbeeld niet worden behandeld als een overtreding voordat de regels van de Internationale Federatie zijn gewijzigd.]

Overtredingen van een antidopingregel voor de invoering van de Code blijven tellen als 'Eerste overtredingen' of 'Tweede overtredingen' bij het bepalen van sancties volgens Artikel 10 voor volgende overtredingen na de invoering van de Code.]

24.6 De definities in Appendix I dienen te worden beschouwd als een integraal deel van de *Code*.

APPENDIX 1

DEFINITIES

Afbraakproduct:

Stof die ontstaat bij een biologisch omzettingsproces.

Antidopingorganisatie:

Een *Ondertekenaar* die verantwoordelijk is voor het opstellen van regels voor het initiëren, implementeren of uitvoeren van een deel van het proces van de *Dopingcontrole*. Hiertoe behoren bijvoorbeeld het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, andere *Organisaties van Belangrijke Evenementen* die *Tests* uitvoeren tijdens hun *Evenementen*, het WADA, Internationale Federaties en *Nationale Antidopingorganisaties*.

Begeleidend Personeel van Sporters:

Elke coach, trainer, manager, agent, teammedewerker, official of medische of paramedische medewerker die werkt met *Sporters* die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportwedstrijden of die *Sporters* onder behandeling heeft.

Belastend Analyseresultaat:

Een rapport van een laboratorium of ander erkend *instituut voor dopingcontrole* met daarin de conclusie dat in een *Monster* de aanwezigheid van een *Verboden Stof* of de *Afbraakproducten* of *Markers* daarvan (waaronder verhoogde concentraties van lichaamseigen stoffen) of bewijs voor het *Gebruik* van een *Verboden Methode* is aangetroffen.

Bezit:

Het daadwerkelijke, fysieke bezit of het constructieve bezit (dat alleen kan worden vastgesteld als de persoon exclusieve macht heeft over de *Verboden Stof/Methode* of de ruimte waar een *Verboden Stof/Methode* zich bevindt) met het voorbehoud dat als de persoon geen exclusieve macht heeft over de *Verboden Stof/Methode* of de ruimte waar een *Verboden Stof/Methode* zich bevindt, constructief bezit alleen kan worden bewezen als de persoon op de hoogte was van de aanwezigheid van de *Verboden Stof/Methode* en de bedoeling had er macht over uit te oefenen. Er kan echter geen sprake zijn van een overtreding van een antidopingregel met bezit als enige basis als de *Persoon*, voordat hij of zij er op wat voor manier dan ook van in kennis is gesteld dat hij of zij een antidopingregel heeft overtreden, concrete actie heeft ondernomen waaruit blijkt dat de *Persoon* niet langer van plan is zich schuldig te maken aan *Bezit* en als de *Persoon* zijn of haar eerdere *Bezit* ongedaan heeft gemaakt.

[Opmerking: volgens deze definities betekenen steroïden die zijn aangetroffen in de auto van een *Sporter* een overtreding, tenzij de *Sporter* kan bewijzen dat iemand anders de auto heeft gebruikt. In dat geval moet de Antidopingorganisatie bewijzen dat de *Sporter*, hoewel hij niet de exclusieve macht had over de auto, wist van de steroïden en van plan was macht over de steroïden te gaan uitoefenen. Zo geldt ook dat als de steroïden worden aangetroffen in een medicijnkastje in het gezamenlijke huis van een *Sporter* en zijn echtgenote, de Antidopingorganisatie moet kunnen bewijzen dat de *Sporter* wist dat de steroïden in het kastje lagen en dat de *Sporter* van plan was macht over de steroïden te gaan uitoefenen.]

Binnen wedstrijdverband:

Om onderscheid te maken tussen dopingcontroles *binnen wedstrijdverband* en *buiten wedstrijdverband* wordt, tenzij anders bepaald in de regels van een Internationale Federatie of andere relevante *Antidopingorganisatie*, onder een dopingcontrole *binnen wedstrijdverband* een test verstaan waarbij een *Sporter* voor de dopingcontrole wordt geselecteerd in verband met een specifieke *wedstrijd*.

[Opmerking: het onderscheid tussen dopingcontroles 'binnen wedstrijdverband' en 'buiten wedstrijdverband' is van groot belang omdat alleen binnen wedstrijdverband wordt gecontroleerd

op de volledige Verboden Lijst. Op verboden stimulerende middelen wordt bijvoorbeeld niet gecontroleerd buiten wedstrijdverband, omdat ze alleen een gunstige invloed hebben op de prestaties van de Sporter als ze in het lichaam van de Sporter aanwezig zijn op het moment dat die daadwerkelijk aan het sporten is. Als het verboden stimulerende middel maar uit het lichaam van de Sporter verdwenen is op het moment dat de Sporter aan een wedstrijd deelneemt, maakt het niet meer uit of dat stimulerende middel de dag voor of na de wedstrijd in de urine van de Sporter zou kunnen zijn aangetroffen.]

Buiten wedstrijdverband:

Elke Dopingcontrole die niet binnen wedstrijdverband is.

Code:

De Wereld Anti Doping Code.

Consequenties van overtredingen van antidopingregels:

Overtreding van een antidopingregel door een Sporter of andere Persoon kan resulteren in een of meer van de volgende maatregelen: (a) Diskwalificatie betekent dat de resultaten van de Sporter in een bepaalde Wedstrijd of een bepaald Evenement ongeldig worden verklaard, met alle consequenties van dien, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen, (b) Uitsluiting betekent dat de Sporter of andere Persoon gedurende een bepaalde periode aan geen enkele wedstrijd of andere activiteit mag deelnemen en geen financiële vergoedingen mag ontvangen, zoals is bepaald in Artikel 10.9 en (c) Voorwaardelijke Schorsing betekent dat de Sporter of andere Persoon tijdelijk aan geen enkele wedstrijd mag deelnemen tot de definitieve uitspraak in een hoorzitting die wordt gehouden op grond van Artikel 8 (Recht op een eerlijk proces).

Deelnemer:

Elke Sporter of elk lid van het Begeleidend Personeel van een Sporter.

Diskwalificatie:

Zie Consequenties van overtredingen van antidopingregels hierboven.

Doelgerichte dopingcontrole:

Selectie van Sporters voor Dopingcontroles waarbij specifieke Sporters of groepen Sporters op niet-willekeurige wijze worden geselecteerd voor Dopingcontroles op een bepaald moment.

Dopingcontrole:

Het volledige proces van het plannen van dopingcontroles, het afnemen van en omgaan met Monsters, laboratoriumanalyse, resultatenbeheer, hoorzittingen en beroepsprocedures.

Evenement:

Een reeks individuele Wedstrijden die samen worden uitgevoerd onder één bestuur (bijvoorbeeld de Olympische Spelen, de FINA Wereldkampioenschappen of de Pan American Games).

Fraude:

Aanpassen met foute bedoelingen of op een foute manier; ongewenste invloed uitoefenen; zich op onjuiste wijze in het proces mengen om resultaten aan te passen of de normale gang van zaken te hinderen.

Gebruik:

Het aanbrengen, innemen, injecteren of op wat voor wijze dan ook consumeren van een Verboden Stof of Verboden Methode.

Geen Schuld of Nalatigheid:

Het bewijzen door de Sporter dat hij of zij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij of zij de Verboden Stof of Verboden Methode had Gebruikt of had toegediend gekregen.

Geen Significante Schuld of Nalatigheid:

Het bewijzen door de Sporter dat zijn of haar schuld of nalatigheid, gezien binnen het geheel van omstandigheden en rekening houdend met de criteria voor Geen Schuld of Nalatigheid, niet significant was in relatie tot de overtreding van de antidopingregel.

Geregistreeerde doelgroep voor dopingcontrole:

De door elke Internationale Federatie en Nationale Antidopingorganisatie afzonderlijk vastgestelde groep van *Sporters* op topniveau die zowel *binnen wedstrijdverband* als *buitenwedstrijdverband* moeten worden gecontroleerd als onderdeel van de planning van dopingcontroles van de betreffende Internationale Federatie of Organisatie.

[Opmerking: elke Internationale Federatie moet de specifieke criteria voor opname van *Sporters* in haar Geregistreeerde doelgroep voor dopingcontrole duidelijk omschrijven. Die criteria kunnen bijvoorbeeld zijn: een bepaald deel van de wereldranglijst, een bepaalde tijdnorm, lidmaatschap van een nationaal team, enz.]

Handel:

Het verkopen, verstrekken, toedienen, vervoeren, versturen, leveren of verspreiden van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* aan/naar een *Sporter*, rechtstreeks of via een of meer derden, maar uitgezonderd de verkoop of verspreiding (door medisch personeel of door andere *Personen* dan het *Begeleidend personeel van een Sporter*) van een *Verboden Stof* voor werkelijke en legale therapeutische doeleinden.

Internationaal Evenement:

Een *Evenement* waar het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, een Internationale Federatie, een *Organisatie van een Belangrijk Evenement* of een andere internationale sportorganisatie de zeggenschap heeft over het *Evenement* of de technische officials voor het *Evenement* aanstelt.

Internationale standaard:

Een standaard die is opgesteld door het WADA ter ondersteuning van de *Code*. Naleving van een *Internationale standaard* is (in tegenstelling tot een andere alternatieve standaard, werkwijze of procedure) voldoende om te concluderen dat de procedures die zijn beschreven in de *Internationale standaard* correct zijn uitgevoerd.

Marker:

Een verbinding, groep verbindingen of biologische parameter aan de hand waarvan het *Gebruik* van een *Verboden Stof* of *Verboden Methode* kan worden aangetoond.

Minderjarige:

Een natuurlijk *Persoon* die nog niet de meerderjarige leeftijd heeft bereikt zoals die is bepaald in de toepasselijke wetten van het land waar hij of zij woont.

Monster:

Elk biologisch materiaal dat wordt afgenomen voor *Dopingcontrole*.

Nationaal Evenement:

Een sportevenement waaraan *Sporters* op internationaal of nationaal niveau deelnemen en dat geen *Internationaal Evenement* is.

Nationaal Olympisch Comité:

De organisatie die als zodanig is erkend door het Internationaal Olympisch Comité. De term *Nationaal Olympisch Comité* omvat ook de Nationale Sportconfederatie in landen waar de Nationale Sportconfederatie verantwoordelijkheden op het gebied van dopingbestrijding heeft die kenmerkend zijn voor een *Nationaal Olympisch Comité*.

Nationale Antidopingorganisatie:

De entiteit(en) waaraan elk land de belangrijkste autoriteit en verantwoordelijkheid heeft toegewezen om antidopingregels op te stellen en te implementeren, de afname van *Monsters* te coördineren, de analyseresultaten te beheren en hoorzittingen uit te voeren, allemaal op nationaal niveau. Als de bevoegde openbare autoriteiten daar geen organisatie voor hebben aangewezen, is dit het *Nationaal Olympisch Comité* of een daardoor aangewezen organisatie.

Onaangekondigd:

Een *Dopingcontrole* die plaatsvindt zonder voorafgaande waarschuwing aan de *Sporter* en waarbij de *Sporter* continu wordt vergezeld, vanaf het moment van bekendmaking tot en met de afname van het *Monster*.

Onafhankelijk Observatieprogramma:

Een team van toezichthouders, onder supervisie van het WADA, dat toezicht houdt op het verloop van *Dopingcontroles* tijdens bepaalde *Evenementen* en verslag uitbrengt van zijn bevindingen. Als het WADA test *binnen wedstrijdverband* tijdens een *Evenement*, heeft een onafhankelijke organisatie de zeggenschap over de toezichthouders.

Ondertekenaars:

Die entiteiten die de *Code* ondertekenen en akkoord gaan met naleving van de *Code*, waaronder het Internationaal Olympisch Comité, Internationale Federaties, Internationaal Paralympisch Comité, *Nationale Olympische Comités*, Nationale Paralympische Comités, de *Organisaties van Belangrijke Evenementen*, *Nationale Antidopingorganisaties* en het WADA.

Organisaties van Belangrijke Evenementen:

Deze term verwijst naar de continentale bonden van *Nationale Olympische Comités* en andere internationale organisaties voor meerdere sporten die optreden als bestuursorgaan voor continentale, regionale of andere *Internationale Evenementen*.

Persoon:

Een natuurlijk *Persoon* of een organisatie of andere entiteit.

Poging

Opzettelijk gedrag vertonen dat een substantiële stap vormt in de richting van gedrag dat bedoeld is om te leiden tot het overtreden van een antidopingregel. Er is echter geen sprake van een overtreding van een antidopingregel als die alleen gebaseerd zou zijn op een *Poging* tot het plegen van een overtreding als de *Persoon* de poging staakt voordat deze is ontdekt door een derde die niet betrokken is bij de *Poging*.

Publiekelijke bekendmaking:

Informatie verspreiden onder of bekendmaken aan het algemene publiek of andere personen dan de personen die recht hebben op eerdere kennisgeving op grond van Artikel 14.

Sporter:

Met betrekking tot *Dopingcontrole*, elke *Persoon* die deelneemt aan sport op internationaal niveau (volgens de definities van elke Internationale Federatie) of nationaal niveau (volgens de definities van elke *Nationale Antidopingorganisatie*) en elke andere *Persoon* die deelneemt aan sport op een lager niveau maar hiervoor is aangewezen door zijn of haar *Nationale Antidopingorganisatie*. Met betrekking tot antidopingvoorlichting en -scholing, elke *Persoon* die deelneemt aan sport onder het gezag van een *Ondertekenaar*, regering of andere sportorganisatie die de *Code* heeft geaccepteerd.

[Opmerking: deze definitie maakt duidelijk dat alle sporters op internationaal en nationaal niveau vallen onder de antidopingregels van de *Code*, waarbij de precieze definities van sport op internationaal en nationaal niveau dienen te worden bepaald in de antidopingregels van respectievelijk de Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties. Op nationaal niveau zijn de regels die op grond van de *Code* zijn ingevoerd minimaal van toepassing op alle personen die deel uitmaken van nationale teams en alle personen die gekwalificeerd zijn om deel te nemen aan een nationaal kampioenschap in een willekeurige sport. De definitie maakt het elke Nationale Antidopingorganisatie ook mogelijk om desgewenst haar programma voor dopingcontrole uit te breiden naar sporters op lagere competitieniveaus. Sporters op alle competitieniveaus moeten kunnen profiteren van antidopingvoorlichting en -scholing.]

Sporter op internationaal niveau:

Sporters die door een of meer Internationale Federaties zijn toegewezen aan de Geregistreerde doelgroep voor dopingcontrole voor een Internationale Federatie.

Teamsport:

Een sport waarbij het vervangen van spelers tijdens een *Wedstrijd* toegestaan is.

Test:

De onderdelen van het proces van *Dopingcontrole* waarbij tests worden gepland, *Monsters* worden afgenomen, *Monsters* worden gehanteerd en *Monsters* naar een laboratorium worden getransporteerd.

Uitsluiting

Zie *Consequenties van overtredingen van antidopingregels* hierboven.

Verboden Lijst:

De Lijst waarop de *Verboden Stoffen* en *Verboden Methoden* staan vermeld.

Verboden Methode:

Elke methode die als zodanig is beschreven op de *Verboden Lijst*.

Verboden Stof:

Elke stof die als zodanig is beschreven op de *Verboden Lijst*.

Voorwaardelijke hoorzitting:

Voor wat betreft Artikel 7.5, een versnelde, verkorte hoorzitting die plaatsvindt voor een hoorzitting op grond van Artikel 8 (Recht op een eerlijk proces) en die bedoeld is om de *Sporter* te informeren en de gelegenheid te geven om schriftelijk of mondeling te worden gehoord.

Voorwaardelijke Schorsing:

Zie *Consequenties van overtredingen van antidopingregels* hierboven.

WADA:

Het Wereld Anti-Doping Agentschap.

Wedstrijd:

Een enkele race, competitie, spel of afzonderlijk atletiekonderdeel, bijvoorbeeld de finales van de honderd meter sprint op de Olympische spelen. Voor etapperaces en andere atletiekwedstrijden waarbij dagelijks of anderszins periodiek prijzen worden uitgereikt wordt het onderscheid tussen een *Wedstrijd* en een *Evenement* bepaald door de regels van de betreffende Internationale Federatie.